

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FLAVII
[OSEPHI
TEMPLI QVONDAM

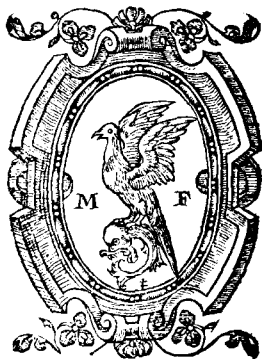
HIEROSOLYMITANI È PRIMA

*Ephemeride sacerdotis, dein To-
parchæ & Archistrate-
gi vtriusq; Galilææ*

VITA,

Per Godefridum Tilmannum Cartusie Parisiensis Mo-
nachum è Græcis versa primùm, & excusa Typis.

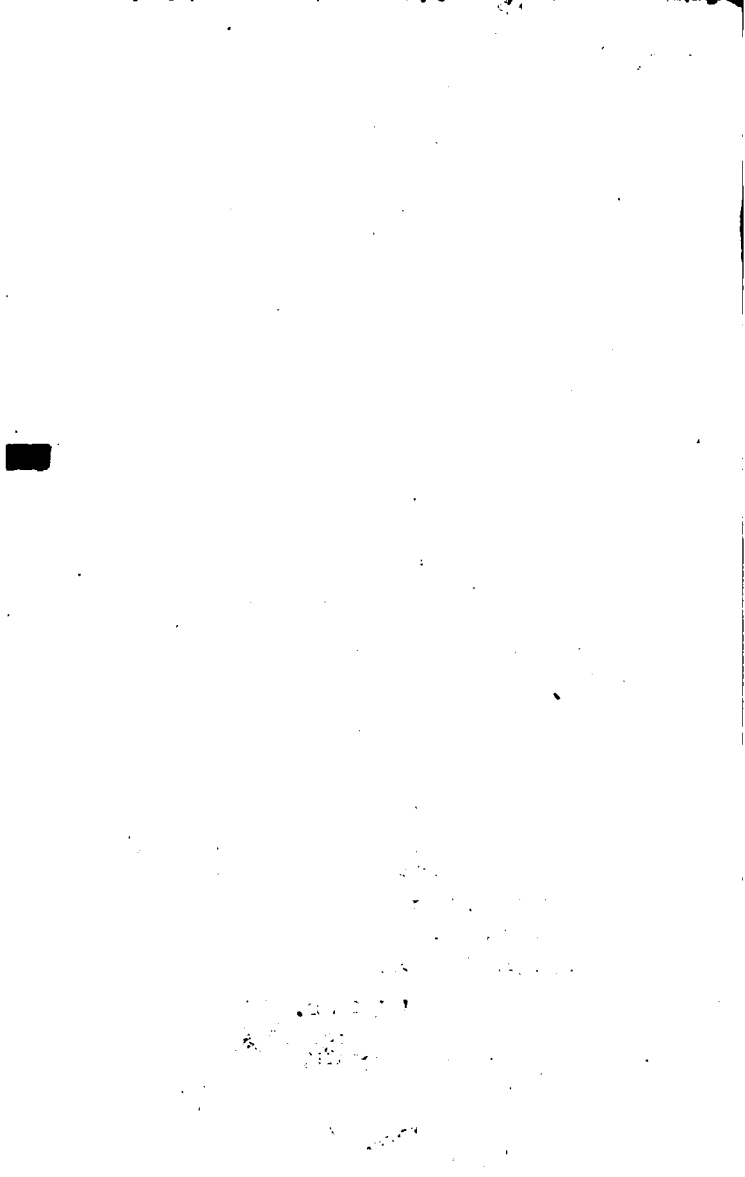

PARISIIS,

Ex officina MICHAËLIS FEZANDAT, in domo
Albretica, è regione D. Hilarij.

CVM PRIVILEGIO.

1548.

LECTORI PIO IVXTA
ac docto Dominicus VVānerius
Albretica typographia

ἐπαινοθεωτής,

Salutē.

N HABES OPTIME LECTOR, quem in vsum tuum primi inuulgamus, commissum typis thesaurū in speciem certē perpusillum ac leuidensem, ne sic alioqui poenitendum aut aspernabilem, vitam nempe Flauij

Iosephi Toparchæ quondam & Archistrategi vtriusque Galilææ quam ipse sibi probè conscius ac testis prorsus ἀξιόπιστος de se Attico lepore conscripsit. Lege bona cum venia Interpretis, confer cum vno quopiam Græco archetypo, & mecum fateberis sapientissimum illum polyhistora Hieronymum haud ab re alicubi Iosephum vocasse Liuium Atticum. Cæterum, mirari nō desino, quā factū sit, vt hoc segmentum vigesimi libri τοῦ 2^{ου} ἀρχαιολογίας ita sit ab reliqua portione operis totius auulsum & dissectum, vt quum ante annos ab hinc plus mille aliæ eiusdem authoris commentationes in Latinam transierint coloniam, vita hæc eius Græcè tantūm didicerit, non etiam Latinè lo

hui. Nam quod legitimus sit Iosephi partus, tam multa
coarguunt, ut nemo nisi præter omnem modum impu-
lens ac refractarius sit, qui huic assertioni contro-
vertat. Duo præsertim euincunt argumenta. Prius,
est ipsa perspicuitas *ῥεῖσιν* perpetuo tenore ex-
currens, nec inamœnæ digressiones subinde pro
loco intercurrentes. Dein ipse Eusebius, quæ scri-
bit Iosephum aduersus Iustum Tiberiensem pro-
didisse memoriæ, desumpsisse se fatetur *ἀντὶ τοῦ*
è vigesimo Antiquitatum siue originum Iudi-
carum, vnà cum duabus epistolis Agrippæ regi.
Sanè eadem verbotim habentur sub finem huius
ce pericopes. Quare vitam hanc iure quis dicere
possit Appendicem ad vigesimum Antiquitatum
librum. Libèret tecum pluribus agere, amice Lector,
atque non finit opusculi istius exilitas. Ne igitur
in me meo merito detorqueatur & quadret iusti-
simè triuialis ille adagio, Paruo pedi magnos cir-
cundare calceos, vela contraho, sisto calamus.

• Fœliciter Vale.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIVM E TERTIO HISTORIAE

Ecclesiasticae Eusebij Cæsarien-

sis desumptum.

Ἐπὶ τοῖς πᾶσι ἄξιον μὴ δ' αὖ- κεφ'. θ'.
τὸν τὸν ἰώσηπου τοσαύτα τῇ μετὰ
χεῖρας συμβεβλημένον ἰστορίᾳ, ὁ-
πόθεν τὸ αὐτὸ οἷον γένος ὠρμάτο,
ἀγνοεῖν. δηλοῖ ὅτι πόλιν αὐτὸς καὶ

Basilien.
editio ha-
bet pro
ματτα-
θίς, ματ-
θίου.

ἥτις λέγω ὧδε. ἰώσηπος ματταθίς παῖς, ἐξ ἰε-
ροσολύμων ἱερῆς. αὐτὸς τε ῥωμαῖος πολέμους
τὰ πρῶτα καὶ τοῖς ὕδατον παρατυχὰς ἐξ ἀνάγκης,
μάλιστ' ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιρὸς ἰσδαίων. ὁ παρὰ
μόνοις τοῖς ὁμοεθνεσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ ῥωμαίοις
γένονεν ἀνὴρ ἐπιδοξότατος, ὥς αὐτὸν ἡ ἀναθέσθ
ἀνδριάντης ἐπὶ τῷ ῥωμαίων τιμηθῆναι πόλεως, τὸς
ὅπου διεσπέντας αὐτῶ λόγους βιβλιοθήκης ἀξιωθῆ-
ναι. ὅτι δὴ πᾶσι τῶν ἰσδαίων ἀρχαιολόγων
ἐν ὅλοις εἴκοσι κατατέθηκε συγγραμμάσι. τῶν δ'
ἰστορίων ἥτις κατ' αὐτὸν ῥωμαίων πόλεμος ἐπὶ τὰ
λόγοις ἅ καὶ ὁ μόνος τῇ ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῇ παρὶ
φωκῇ παραδιδόναι αὐτὸς ἐαυτῷ μαρτυρεῖ, ἀξιοστέ-
ον δ' αὖ τὰ λοιπὰ πισθύνει. καὶ ἔτι δ' αὐτοῦ
φέρεται ἀποδοῦναι ἄξια, διότι τὰ ἰουδαίων
ἀρχαιότητος. ἐν οἷς καὶ ἀντιρρήσεις πρὸς ἀπίωνα
τὸν γραμματικὸν κατὰ ἰσδαίων πηνικάδε σωτῆ-
σαι τα λόγων πεποιήται. καὶ πρὸς ἑλλήνων, οἱ δ' αὖτε
λεῖψα καὶ αὐτοὶ τὰ πᾶσι καὶ ἰουδαίων ἔθνος ἐπειρά-
θει.

βασιλὺς Ἀγρίππας, καὶ ἱνὲς αὐτῶν τῶν συγγενῶν.
 Ὁ μὲν γάρ αὐτοκράτωρ ἡ τὸς ἕτως ἐβελήθη τιμῶν
 σὺν τοῖς ἀνθρώποις παραδίδῃναι τῶν πράξεων, ὥστε
 χαράξας τῇ αὐτῇ χερὶ τὰ βιβλία, δημοσιεύσας
 προσέταξεν. Ὁ δὲ βασιλὺς Ἀγρίππας ἐξήκοντα
 δύο ἔγραψεν ἐπισολάς, τῇ τῇ ἀληθείας παραδόσθαι
 μαρτυρῶν, ἐξ ὧν καὶ δύο ταχέως ἔλαβον.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIUM E' TERTIO HI-
 storix Ecclesiasticæ Eusebij Cæsa-
 riensis desumptum.

I X Iosepho quum hæc omnia de-
 sumpsim, indignū duco nescire,
 vnde is prodierit, quove ex genere
 sit originē fortitus, qui vel passim
 obuiam nobis exhibuit tantam hi-
 storix cognitionem: præsertim quum rem eiussmo-
 di hisce edisserat verbis: Equidem ipse ego Iose-
 phus Matthathix filius ex Hierosolymis sacerdos
 qui primū quidem arma quū promouissem ad-
 uersus Romanos, vi tandem sum adactus adesse eis-
 dem ad extremum vsque conflictum, quo tempo-
 re tota belli moles impendebat Iudæis. Vir hic nō
 apud suos modò gentileis euasit clarissimus, sed &
 apud Romanos tantam est consequutus nominis
 gloriam, vt Romæ cohonestari promeruerit de-

Caput. 9.

Initio
 proemij
 αλφ
 σεως

icatione virilis statuae . Libri insuper quos accuratius studio conscripserat, digni habiti sunt qui bibliothecae inferrentur. Sanè hic historiam omnè iudaicæ antiquitatis in libros viginti contulit. Rursus belli aduersus suam gentem per Romanos gestæ historiam complexus est libris septem, quam quidem non Græcanica solum eloquentia sed & patrio dicendi charactere se tradidisse sibi ipse testis est, dignus planè cui deinceps fides habeatur. Hos præter, alij duo feruntur de Iudæorum antiqua origine ab eodem impèsiore opera elaborati, quibus elidit controuersiosum Apionis Grammatici librum paulò antè aduersus Iudæos concinnatum: alios itidem reuincit qui quidem connixi fuerant legitimos patriosve ritus Iudaicæ gentis conserpere.

EST & aliud opus haud aspernabile viro huic ferè opera elaboratum, de eo quòd omnibus per se ratio imperet, id quod quidam conscripserat Maccabaicum. Complectitur enim actiones pro tuenda erga Deum pietate fortiter toleratas ab Hebræis qui hac nomenclatura in Maccabæorum libris insigniuntur. Sub finem proinde vigesimi Antiquitatum perspicuè docet se animum destinasse conscribere libros quatuor iuxta fidem religionemve Iudaicæ genti solennem, de Deo & eius essentia, de quæ legibus, cur hæc quidem face- liceat Iudæis, illa non item sed prohibeantur. Quin idem in propriis sparsim libris commemorat aliorum operum sua vnus opera perscriptorum. Rationi præterea consentaneum fuerit huic adscri-

adscribere loco ad verbum quæ sub Antiquitatû
finem adiecit ad corroborandâ fidem inducti te-
stimonij eorum quæ ipso authore ad nos vsq; per-
uenerunt . Dum enim crimen falsi confert in
Iustum Tiberiensem qui conatus esset secundum
tempus illud gesta scribere , quæ & Iosephus
memoriæ prodiderat , quum alioqui nihil scrip-
sisset quod ad veritatem pertineret historiæ,
pleraque insuper alia reprehensione digna im-
pingens viro, hisce verbis subnectit elogium cri-
minum . Etiam si ad eum modum loquar , haud
tamê fuit quòd meis vnus scriptis abs te malè me-
tuerê, quando ea ipsis cōsecraui Imperatoribus ob
quorum oculos tantû non res ipsæ gestæ etiam dū
obuersabâtur. Mihi enim ipsi eram probè cōsci-
us, & obseruari traditiōē veritatis, cuius gratia quū
initidò sperassem perfruiturum me esse testimonio
eruditorum, nihil dum aberrauî à scopo. Et aliis
quidem aliquam multis tradidi legendam historiâ
quorum nonnulli interfuerunt ei bello: in quibus
numerandus venit rex Agrippas, alij item quidam
illi congeneres. Quin & imperator ipse Titus re-
rum quas gesserat , cognitionem ex iis & solis cu-
pidè ad eò voluit hominibus tradi, vt propriæ ma-
nus subscriptione imperarit eos euulgari ac prodi
in communem hominum vsum; porrò Agrippas
traditæ per me veritati testimoniū perhibuit dua-
bus & sexaginta epistolis , è quibus duas ipse Iose-
phus attexit.

Nimirum
huic vitæ
sux.

O FLAVIO IOSEPHO

ogium alterum è tomo primo

ecclesiastica historiae Her-

miae Sozomeni ex -

scriptum.

 ὦσηπος δὲ ὁ μαθητὴς ὁ ἰδρύτης, ἀπὸ
 παρὰ τε ἰουδαίου καὶ ῥωμαίοις ἐπιβο-
 ξότατος γενόμενος, ἀξιόχρεως ἄν-
 εἰς μάρτυς ἐστὶν τοῦ θεοῦ ἀλυβήτου.
 Ἄνδρα μὲν γὰρ αὐτὸν ἀρχαλεῖον οὐκ εἶ-
 αδιόξωμ ἐργῶν ποικιλιῶν καὶ διδασκαλῶν
 ἐκλήθην. χριστὸν δὲ ποριφανῶς ὀνομάζει, καὶ
 υἱὸν κατὰ δίκην ἀδελφῶν, καὶ ἱερέα τοῦ ζῶντος
 θεοῦ. καὶ ἄλλα μυρία θαυμαστικά ποιεῖ αὐτὸς
 ἰσθὺς τοῖς θεοῖς προφήταις ἐκ ἀγνοεῖ. πολ-
 λὰς ὅς ἐπιγράφεται ἑλληνάς τε καὶ ἰουδαίους ἐπι-
 στασιῶντας αὐτὸν μαρτυρεῖ, καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ
 μένον μὴ ἐπιλείπει φῦλον καὶ μοῖον διὰ καὶ
 ἰσθῶν μονοθεῖ καὶ βοᾷ ἀναλόγως τοῖς ἔρ-
 μιν εἶναι τὸν χριστόν. ὡς δὲ τὸ παραδόξου
 εἶναι καταπλαγεῖς, ὥς λέπας μέσθαι πα-
 ρα, μηδὲν τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν ἐπισκε-
 ῖλλον δὲ καὶ συνθέμενον ταῦτά μοι λογι-
 σασθαι ἐν εὐνοίᾳ καὶ εὐχαρίστῳ, μὴ τοὺς ἐ-
 ρεθῆναι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς
 τὸν μὲν μεταβαλεῖν καὶ τὰ ἐξῆς.

PRO FLAVIO IOSEPHO

*elogium alterum è tomo primo ec-
clesiasticæ historiæ Her-*

*mia Sozomeri ex-
scriptum.*

IOSEPHVS
in super Matthie
filius, idemq; sa-
cerdos, vir cum
apud Iudæos,
tū apud Roma-
nos celeberrim-
us, dignus pla-
nè qui veritatē
quæ de Deo est,
suo astruat te-
stimonio. Is ete-

nim subueretur virum dicere, quippe quē nosset Virū nem
fuisse admirabiliū opificem operum ac sermonum pe Chri-
veritate nitentium doctorē. Christum alioqui ni- stum.
hil obscurè pronunciat eum qui & cruci addictus
tertio à sepultura die rediuius se suis cōspicuum
reddiderit. Quin & hunc minimè latuit de eodem
innumera alia admiratione prorsus dignissima
prædicta esse diuinis prophetarum oraculis. Te-
stis proinde est non paucos eorū quos ad sui imi-
tationem asciuerat, Gentiles iuxta ac Iudæos eate-
nus perseverasse in eius dilectione, eamque gen-
tem

Interme-
dius legis
& gratiæ

tem quæ à Christo sortita esset nomen, nihil im-
minui. Crediderim hunc dum eiusmodi memoriz
prodidit, tantum non proclamasse ratione consen-
tanea operibus ipsis Christum esse Deum. Rerum
enim gestarum admiratione perstrictus hunc in
modum medius prætercurrit, nullo alioqui pacto
cōttrouersiosus in fideles, magis verò eis con-
sentaneus. Hæc dum ipse mecum repu-
to, admiratio sanè non mediocris,
nec ab re subiit animum quæ
tandè ratione Hebræi
mutatis animis non
etiam reliquo
hominum
generi
an-
te-
uer-
terint ad
complexum Chri-
stianæ fidei. Et quæ sequuntur.

ELENCHVS SENTEN-

TIARVM ISTIVS APPENDI-
cis literatoria serie di-
gestus.

EBVTIVS
magni cā
pi præfe-
ctus. 43

Agrippas
rex miser
tus Iu-

dæorum dat successorem
Varo. 24

Agrippæ regis clementia in
megistanas suos. 59

Agrippæ regis erga Philip-
pum Ioachimi, comitas 68

Agrippæ pro Iosepho elo-
gium minimè fucatum. 137

Agrippæ epistola intercipi-
tur: hinc Tiberiësis im-
pendet periculum. 143

Ambitionis malū attēde. 74

Anani pontificis iusta primū
sententiā, dein iniusta δία
τὴν δωροδοκίαν. 72.73

Ananiæ hypocrisis & mali-
tiosum cōmentum pro Io
natha. 110

B

B Anus Anachoretēs,
quo cum triēnium
degīt Iosephus. 5
Berenices beneficio Iustus
vitam debēbat, alioqui in-
gratus. 133

C

C Litus seditionis au-
thor sibi sinistram
præcidit. 65

D

D Abaritenorū quo-
rundam attēde
prædā, & in quod
vitæ discrimē Iosephus de-
uenerit. 48.49

Damascenorum attēde in-
clementiam. 11

Dometiæ Augustæ erga Io-
sephum liberalitas. 160

E

E Galilæa in Hieroso-
lymitanam regio-
nem per Samariam
iter est tridui. 102

E' *Ἀρχία* aduersus Iustum
Tiberiensem. 126

Equitis adolescentis impu-
dentia erga Iosephū. 82.83

G

G Alilæorum beneuo-
lentia erga Iose-
phum. 33

Galilæorū vociferatio & ap-
plausus, p Iosepho. 94.95

Galilæorum indignatio &
Iosephi clementia in Io-
nathan. 99

Galilæorū ad prædā aui-
ditas

ditas ob impotēs odiū. 141
amala arx cur Romanis
adhærescebat. 18
esij militū ruina cladem
nuexit extremā Iudææ. 9
schalorum calamitas per
Ioannis malignitatē. 17

H

H Erodis ædes quam
ob causam à fun-
damentis suffo-
diuntur. 25
ierosolymitæ quid scribāt
Iosepho. 24
istoriæ lex prima, veritas
est. 127
istorico licet alienam co-
arguere improbitatē. 127
omocosis elegans. 126

I

I Esus Aphiz regiam in-
cendit spe potiundi au-
ro. 26
su Aphiz filij auida rapa-
citas. 26
su Tiberiensis ædes erant
arcis instar. 93
su Tiberiensis molitio ad-
uersus Iosephum pro Io-
natha. 103
su malitia in Iosephū. 111
su Tiberiensis malignitas
in Iosephum. 113
Ionathæ complices popu-
lus accenditur ira pro Io-
sepho. 112
Ioannis Gischaleni consiliū
factiosum. 17

Ioannis Gischaleni ambi-
tio. 27
Ioannes victis hostibus Gi-
schala excitat. 18
Ioānes Gischalenus αἰσχρο-
καρδής. 28
Ioannis altera αἰσχροκαρ-
δία. 29
Ioannis & inuidia & mali-
gnitas in Iosephum. 33
Ioannis erga Iosephū ingra-
titudo ē radice ambitio-
nis. 34
Ioannis in Iosephum mali-
gnitas. 36
Ioannis Gischaleni inuidia
in Iosephum ex ambitio-
ne. 46. 47
Ioannes Gabareños in suam
trahit sententiam. 47
Ioannis Gischaleni in Io-
sephum ex ambitione ma-
lignitas. 71
Ioannis ambitiosi exitus
quis. 78
Ioannis Gischaleni in Iose-
phum nequitia. 89
Ioannis veteratorium con-
siliū aduersus Iosephū. 119
Ioannis Gischaleni me-
tus. 139. 140
Ionathæ & collegarum in-
fidiatrix epistola ad Iose-
phum. 81
Ionathæ & collegarum al-
tera epistola ad Iose-
phum. 82
Ionathæ per epistolam man-
da-

datum. 86 Ionathæ abitio per Galilææ oppida ac digna eius ambitione receptio. 86.87 Ionathæ complicum detentio per exploratores. 92 Ionathæ complicum conatus aduersus Iosephū. 94 Ionathæ complicum trepidatio. 95 Ionathæ epistolæ duæ aduersus Iosephum. 98 Ionathas, & Iesus & Iustus plebem sollicitant ad defectionem. 105 Ionathæ & complicum malitiosus dolus. 106.107 Ionathæ ad Ioannem epistola aduersus Iosephum. 110 Ionathæ & complicū deplo-rata malignitas. 112 Ionathæ & complicum cum Ioanne concilium cogunt Tiberiade. 118 Ionathas & Ananias intercepti astringuntur vinculis. 120 Iosephus utroq; parente nobili & cum primis claroenituit. pagina.1 Iosephi pater è prima ephemeride.24.sacerdotum. 2 Iosephi mater è regia stirpe Asamonæorum prodiit. 2 Iosephi patris genealogia.2 Iosephus natus est anno primo Gaij Cæsaris. 3 Iosephus tres liberos forti-	tus est. 3 Iosephi pater Matthias siue (vt alij) Matrathias & genere & virtute insignis effulfit. 3 Iosephus cum germano suo Matthia vt eruditus est. 3 Iosephus non minus memoria valuit atque ingenio.4 Iosephus <i>Ὠλοζήμετος</i> & à puero. 4 Iosephus post annum decimumnonum ætatis complexus est Pharisaismum Stoicæ sectæ similem. 5 Iosephus annovigefimosexto cur Romam ascend-rit. 6 Iosephus in sacerdotes pi⁹.6 Iosephus vt periclitatus in Adriatico mari. 6 Alityrus ob histronicen Neroni charissimus. 7 Iosephus per Alityrum insinuat⁹ est Pompeiæ Augustæ. 7 Iosephus studet motoriam factionem comprimere. 8 Iosephus vitæ consulturus in Antoniam,dein in adyta templi iussugit,demum ad pontifices se recepit. 8 Iosephum cum duobus collegis præficiunt Galilææ Hierosolymitæ. 12 Iosephi collegarum auiditas ad rem. 24 Iosephus Herodis regiam cur

- cur iusserat solo æquari. 25
 Iosephi prouidentia circa su-
 pellectilem regalem. 27
 Iosephus indolem periclitatur
 Ioannis. 27
 Iosephus de eiusmodi scribit
 Senatui Hierosolymitano.
 no. 24
 Iosephi erga collegas fides. 25
 Iosephi prouidentia in custodienda
 supellectile regis Agrippæ. 27
 Iosephi indulgentia erga Ioannem
 Gischalonum. 28. 29
 Iosephi prouidentia in seruando
 populo à sicariis. 30
 Iosephi prudentia erga præfectos
 vtriusq; Galilææ. 31
 Iosephus purus omnis corruptelæ
 in decernendis iudiciis. 31
 Iosephi continentia. 32
 Iosephi mansuetudo. 32
 Iosephi prouidentia aduersus
 Iusti & Pisti insidias. 34
 Iosephi clementia erga Tiberienses. 35
 Iosephi prudentia & clementia
 erga Iesum sicariorum principem. 41
 Iosephi clementia in dimittendo
 Iesu & complicibus immodica. 42
 Iosephi erga Semphoritas indulgentia. 42
 Iosephus pro duobus transfugis
 ab rege aduersus Iudeos. 42. 43
 Iosephi prouidentia in seruando
 & alendo exercitu. 45
 Iosephus per quos in discrimen
 vitæ adductus sit. 48
 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55
 Iosephi præfens ingenium
 aduersus seditiosos. 56. 57
 Iosephus ratione probat Romanos
 non esse veneficos. 58
 Iosephi transfugium ad Hippenos. 59
 Iosephus & Taricheas & Tiberiadem
 cingit muris. 60
 Iosephi in discrimine positi
 obseruantia ob Sabbati reuerentiam. 61
 Iosephi fidelis amor erga
 Taricheenses. 61
 Iosephi strategema aduersus
 perfidos Tiberien. 62. 63
 Iosephi benignitas erga primores
 Tiberiensium. 66
 Iosephi iusta ad Iustum iniustum
 Tiberiensem admonitio. 66
 Iosephus quæ & oppida & ciuitates
 mœnibus cinxit. 70
 Iosephum erga quantus amor
 patris. 76
 Iosephum erga Galilæorum amor. 76. 77
 Iosephi insomnium admirabile. 77. 78
 Iosephus qua cōditione consentit

- sentit in retinendo Toparchatu Galilææ. 79
- Iosephi quantus fuerit exercitus aduersus Placidū. 80
- Iosephi prudentia solers in explorando ingenio geruli epistolæ. 83.84
- Iosephi ad æmulos epistolæ responsio. 84
- Iosephi per epistolâ responsio ex Iotapatis. 88
- Iosephi prouidentia sibi præcauentis ab insidiis inimicorum. 90
- Iosephus Iacobum & Hieremiam fidissimos præficit explorandis viis. 90
- Iosephi militaris prudentia in dirigenda acie. 91
- Iosephi aduentus in Gaba-roth cuiusmodi fuerit. 91, & 92
- Iosepho detinendo positi insidiæ. 93
- Iosephi vigil studium pro militum tutela. 96
- Iosephus Ionathan coarguit perfidiæ, reuincentibus literis. 96
- Iosephi innocentia & probitas. 97
- Iosephi in gratiam faustæ acclamationes populi. 97
- Iosephi solertia in sedanda populi indignatione. 100
- Iosephus mittit Hierosolymam viroscentū, & cur. 101
- Iosephi prouidentia in exploranda Tiberiensis erga se fide. 104.105
- Iosephus maturè occurrit molitioni seditioforū. 106
- Iosephus deprehenso Ionathæ dolo festinus repetit Tiberiadem. 107
- Iosepho cōficta crimina intenduntur. 108
- Iosephi extemporalis solertia in reuincendis aduersariis. 109
- Iosephus parū prouidus aduerlum inimicos. 111
- Iosephi periculum per aduentum Ioannis. 113.114
- Iosephus quàm prudenter mortis periculū euaserit. 115
- Iosephus nauigio appulsus Taricheis, quid egerit aduersum hostes. 115
- Iosephus in Arbelis cogit cœtum aduersus hostes. 117
- Iosephus tectis prudenter consiliis hostium superbiâ ut parat elidere. 120.121
- Iosephi dolus militaris in hostes. 123
- Iosephi clementiam attende erga insensissimos hostes. 124
- Iosephi animaduersio in militem edicti præuaricatore. 125
- Iosephus extorta per militum impressionem Tiberienibus reddi iubet. 125
- Iose-

- Iosephum Sepphoritz à se
 recelluerunt ob fidem Ro-
 manis præstitam. 129
 Iosephus euincit Iustum &
 conuincit mendacij. 131
 Iosephus ante Hierosolymę
 obsidionem captiuus. 131
 Iosephi clementia erga Ti-
 berienſes. 132
 Iosephi *Λένιοις* in euincen-
 do aduersario. 135
 Iosephus *τῷ Ἀλίουσι* histo-
 riam conſecrauit impera-
 toribus. 136
 Iosephus in historia *Θαλα-
 λης*. 136. 137
 Iosephi transitio ad historiae
 narrationem. 138
 Iosephi inclemens clemen-
 tia erga facinorosos. 138
 Iosephi prudens prouiden-
 tia. 138
 Iosephus Sepphoritarum vi-
 ctor & in eosdę Galilæo-
 rum odium. 140
 Iosephi exemplo à præda re-
 uocati Galilæi fugiūt. 142
 Iosephi clementia in Tibe-
 rienſes ingratos alioqui. 143
 Iosephi pro Tiberienſibus
 prudens consilium. 144
 Iosephus Vlyſſis exemplo
Ἀποπρόκαλος. 145
 Iosephus victor primū, dein
 aduersum equites in pla-
 nicie pugnans cedit infe-
 rior. 147
 Iosephi aduersum hostes p-
 uidentia & astus. 148
 Iosephus exercitum regis in
 fugam vertit. 149
 Iosephi victoriam interpo-
 lauit casus fortuitus. 150
 Iosephus febrili ardore cor-
 ripitur. 150
 Iosephi è militibus sex in-
 terciderunt dolo Syllæ. 151
 Iosephus vestigiatiim asse-
 ctatur Sepphoritas. 153
 Iosephus de Vespasiani ad-
 uentu in Galilæam & ge-
 stis eius fusius in libris se-
 ptem *πρὸς τῷ Ἀλίουσι* tra-
 didit. 153
 Iosephus Vespasiani iussu du-
 xit vxorem. 154
 Iosephus vxori restitutæ pri-
 stinæ libertati dat repudij
 libellum. 154
 Iosephus alteram ducit vxor-
 em. 154
 Iosephus insimulatur pro-
 ditionis & perduelliona-
 tus. 154
 Iosephus corporis sospitate
 & libris sacris nihil habuit
 antiquius. 155
 Iosephus ingressus templum
 190. exemit impendenti fa-
 to, fortuna priore illis p-
 missa. 156
 Iosephus è crucibus affixis
 Iudæis, tres petit sibi do-
 nari. 156
 Iosephus cum Tito enauig-
 gat Romam. 157
 Iose-

- Iosepho inuident quidam
 benignitatem Vespasia-
 ni. 157
 Iosephus quorundam inui-
 diâ periculum incurrit vi-
 tæ. 157
 Iosephus non semel subdu-
 citur periculo vitæ clemen-
 tiâ Vespasiani. 158
 Iosephus secundam ducit
 vxorem, quam & trium li-
 berorum parentem dimi-
 sit. 158
 Iosephi duobus liberis præ-
 mortuis tertius Hyrcanus
 superstes vixit. 158
 Iosephus tertiam ducit vxo-
 rem colonam quidem Cre-
 tæ, at gente Iudæam, è
 qua duos extulit liberos,
 Iustum & Symoniden, co-
 gnomento Agrippam. 158
 Iosephi peculium immune
 à tributis. 155
 Iudæorum trepidatio. 23
 Iudæi Sabbati die cibum su-
 munt hora diei sexta. 106
 Iustus Pisti filius tertius sectæ
 Iusti ambitio perstringi-
 tur. 14
 princeps. 14
 Iusti ambitus compertus. 14
 Iustus aduersus Agrippam. 15
 Iustus ad demegoriam ap-
 tissimus. 16
 Iustus ob Græcanicam elo-
 quentiam aggressus histo-
 riam. 16
 Iustus primam historiæ le-
 Iustus suadet defectionē. 15
 gem, nempe veritatē præ-
 tergreditur. 16
 Iustus mirus impostor καὶ
 πλάτος. 16
 Iustus incendiarius. 16
 Iustus historic⁹ aduersus Io-
 sephum patriamque mul-
 ta confinxit. 126
 Iusti arrogantiam pulchrè
 elidit Iosephus. 127. 128
 Iusti flagitia ceu præsentia
 opponit. 128
 Iustus incēdiarius morti per
 Vespasianū destinatur. 128
 Iustus Tiberien. author de-
 fectionis. 129
 Iustus perduellionatus reus
 peragitur. 133
 Iusti ingratitude erga Agrip-
 pam. 133
 Iustus trās fuga nec semel. 133
 Iusti ab epistolis erga regem
 ingratitude. 134
 Iusti impudens arrogantia
 coniuncta iustitiæ coar-
 guitur. 134
 Iustus in sua historia euin-
 citur mendacij. 135
 Iusti ad regem Agrippam
 transfugium & causa. 145
 Iusti execranda ambitio. 145
 Iustum & eius conciuēs cur
 oderint Galilæi. 146
 Iustus Iosephi tutor & cu-
 stos cadit. 148
 Iustus vt incendiarius ad pœ-
 nam deposcitur. 152
 Iustus incendiarius & eius
 ē ij cum

ERRATA SIC

corrigit.

Pagina 5. linea 3. extenuato, dele colum,
idem locis alijs aliquot.

Pagina 57. linea 6. post habere, adde, me.

Pag. 64. lin. 2. pro iustitia, lege, iusticia.

Pag. 68. li. 6. pro falso, lege, falsò.

Pag. 138. li. 14. pro mi, lege, mihi.

Pag. 147. li. 7. dele, ciuitate.

Pag. 150. li. 1. pro leuus, lege, laeuus.

Eadem pag. li. 17. dele, ipso erant.

Pag. 156. li. 15. lege, delinuntur.

Flauij Iosephi

VITA, GODEFRI-

do Tilmanno Cartusiae Parisien-

sis monacho, Interprete.

I H I S A-
nè genus ob-
rigit haud-
quaquã ob-
scurum nec
ignobile, quip-
pe quod ex
antiqua illa
sacerdotum

propagine profectum est. Vt enim apud
namquanq; gentem vnum aliquod præ-
exitur insigne ceu princeps origo nobili-
tatis: itidem apud nos congener & affi-
nis cognatio è sacerdotio ascita, illustre est
argumentum claritudinis ac splendoris ge-
neris. Adde, quod non è qualicunq; &
a prole-

Βεβαιω-
σις ex col-
latiõe du-
cta.

De his E-
phemer-
nis sacer-
dot. I. Pa-
ralip. 24.

Asamo-
nei defie-
runt re-
gnare
post an-
nos .126.
in Anti-
gono.

Is. 48.
balbus.

proletaria sacerdotum serie mihi ducitur
genus: sed è primaria ephemeride qua-
tuor & viginti, etiã si hoc in ordine haud
mediocre discrimen comperiatur. Iam
quod ad maternum genus attinet, ipse do-
stirpe regia prodiui. Asamonai enim li-
beri (è quorum prognata est sanguine ma-
ter) cum summo pontificatu, cum regia
maiestate in gentem nostrã perfuncti sunt
nec parum diu. Atqui horũ recensio iux-
ta successionis seriem se mihi offert expli-
candam. Proavus mihi fuit Simon cogno-
mento Psellus. Hic natus est, quo tempo-
re pontificatum obiit Simonis pontificis
filius, qui & pontificũ primus nomen sor-
titus est Hyrcani. Proinde Simoni, qui et
Psellus, liberi fuere novem, quorum vnus
fuit Matthias cognomẽto Ephlius. Hic Io-
nathæ pontificis filiã duxit vxorem, è qua
suscepit filium Mathiam Kyrtum co-
gnomento, anno principatus Hyrcani pri-
mo. Huic nascitur Iosephus anno Ale-

xandre

xandra regina nono. Iosepho itidem gignitur Matthias, anno Archelai regis decimo. Matthiae huic ipse Ioseph^o sum natus anno imperij Caij Caesaris primo. Mihi Anno Caij primo natus Iosephus.
 porro tres sunt liberi. In his, qui aetate est prouectior Hircanus, anno principatus Vespasiani Caesaris quarto natus est, at Iustus septimo, nono autem Agrippas. Sane hanc nostri generis succedanea seriem uti sum internactus in publica acta relatum, bona fide in medium depromo, his interim dicto vale qui adnituntur in nos adornare caluniam. Pater proinde meus Matthias non ob solam amplitudinem generis euaserat celeberrimus, quin multo plenius commendabatur vnius iustitiae nomine, inq; ore versabatur omnium qui ciuitatem Hierusalem incolebant, totius gentis nostrae amplissimam. Ego autem qui vna erudiebar cum Matthia fratre mihi utroque ex parente germano, ad magna quotidie incrementa disciplinae et eruditionis

tionis promouebã, sic vt crederer plerisq;
 meæ ætatis antecellere dote viuacioris me-
 moria neq; non acumine intellectus. Puer
 siquidem adhuc quum essem, annos nimi-
 rum natus circiter quatuor & decẽ, quod
 tum immodico flagrare desiderio literarũ,
 laudem palmariam reportabam ab omni
 prorsus corona cum pontificum quotidie
 ex more congregientiũ, tum procerum in-
 clytæ ciuitatis, perinde ac si nosse ex me
 cuperent, nunquid ipse per ætatulã abso-
 lutius apprehendissẽ de legitimis ritibus
 gentis nostræ. Annũ rursus sextũ ac de-
 cimum proximè attigeram, & ecce impo-
 tens quædam cupiditas animo incessit re
 ipsa experiundi eas quæ apud nos habentur
 celeberrimæ, sectas. Tres autem hæ
 sunt: Prima quidẽ Phariseorũ est, Sad-
 duceorũ altera, tertia verò Esenorum, si-
 cuti plerisque in locis cõmeminimus. Ha-
 rum enim facto periculo, arbitrabar eam
 me selecturũ quæ esset longè optima, vbi
 expe-

De his. c.
 7. li. 2. π
 εἰ τῆς ἀλώ-
 σιως, qui-
 bus addit
 quartã, c.
 2. li. 18. π
 εἰ ἀρχαιο-
 λογίας.
 itẽ cap. 8.
 li. 13.

experientia doctrice, omnes cōdidicissem.
Corpore igitur aliquantum temporis ex
tenuato, seueriore disciplina nec modicis
attrito laboribus, quum treis hasce sectas
percurrissem, ne sic quidem abij eiusmodi
vita rudimento contentus. Nam audito
vnum esse aliquem nomine Banum, qui BAYOVV.
per solitudinem transmittens vitam ve-
ste quidem arborum libris vtcumq; detex-
ta vteretur, alimoniam autē sumeret quā
sua sponte proferebat humus, noctu verò
atq; interdū corpus subinde perlueret fri-
gida ad sui expiationem: hunc unum di-
gnum duxi, quem mihi proponerem imitā-
dum. Apud hunc equidem annos treis
conuersatus deniq; & exatiatus auidita
te talismodi vitæ, in ciuitatem velut post-
liminio me recepi. Annum rursus agens
nonum ac decimum, animo destinaui fi-
xius vitam instituere & consectari hæ-
resin Pharisaorum illi paulò minus dissi-
milem, quæ Græcis Stoica dicitur. Exacto

φίλιξ, Fe
lix.

Attende
Iosephi
pietatem

tandem anno ætatis sexto ac vigesimo Romam ut ascenderem, contigit ob causam mihi proximè dicendam: Felix quo tempore procurabat Iudæam, sacerdotes quosdam mihi familiari necessitudine deuinctos, honestos sanè ac probos, ob fortuitam & leuem admodum causam adstrictos vinculis misit Romam rationem factorum reposituros Cesari, quibus ego ex animo cupiens viam aliquam nancisci paranda saluti opportunam, idq; eò maximè, quòd intelligerem eos malis licèt atrocioribus afflicto, neuiquam obliuisci diuini cultus, quum interim vitam tolerarent qualicumq; ficuum ac nucum alimonia, Romam tandem perueni, per maris inclementiam non semel periclitatus. Nostra enim navi in medium demersa Adriatici maris finem, quum essemus numero penè sexcenti, nocte tota natando prorepsumus. Tandem sub diluculum per Dei prouidentiam, conspecto è Cyrene nauigio, præ alijs festinè

Et inè ad nauigantes ego & nonnulli ad o-
Etogenarium numerum vniuersi, in nauig-
gium admissi sumus. Ita demum seruatus
in Dicaarchiam vsque (quam Puteolos Strabo lib. i. ἀλιτῦρα.
Itali vocant) in amicitiam incidi. Aliry-
ri. Erat autem is histrionice artis profes-
sor, & hoc nomine quàm maximè gratio-
sus Neroni: Iudæus verò erat genere. Hoc
veluti parario, in familiare colloquium ve-
ni Pompeiæ Cæsaris uxori. Omnium pri-
mum prospicio, vt is quàm ocysimè apud
eam patronus existeret pro soluendis sa-
cerdotibus. Non hoc modò beneficium sum
consecutus à Pompeia, sed & amplis mu-
neribus cohonestatus, reuertebar domum:
& ecce comperio aliquantò priùs quorũ-
dam studia eò contendisse, vt Reipublicæ Iudæorũ defectio, sub Feli-
ce.
statũ nouarent: nec paucos deprehēdi, qui
plūs equo sapientes, suaderent à Roma-
no imperio defectionem. Conatus igitur
meus omnis in hoc fuit, seditiosos in officio
vt continerem: vt quæ resipiscerent suade-
a iij . bam,

bam, posito ob oculos discrimine, aduersum quos essent bella obituri, nimirum aduersus Romanos, quibus non militaris rei solum peritia inferiores, sed & rerum omnium dextima sorte longissimè essent dispares. Admonebam, ne temerè, neu sua ipsorū desipientia vniuersæ patriæ, generi suo, imò sibiipsis extremum malorum accerferent discrimen. Hæc sanè in medium depromebam, instabamque efflictim & supplex, illos vt auocarem à temerè cæptis, quippe qui exitum istius belli prænossem nobis fore multò infælicissimum. At ne sic quidem persuasi, eò enim vsque desipientium furor peruaserat. Veritus porrò ne identidem hæc inculcans, in suspensionem & odium deuenirem, quasi qui eadem sentirem cum hostibus, atque ita demum ab ijs comprehensus periclitarer de vita, occupata prius Antonia (quæ arx erat siue propugnaculum) subduxi illic me in adyta templi. A cæde autem

Manæ-

*Manaëmi ac principum eius turma quæ
 latrocinia impunè exercuerat, è templi a-
 dytis clàm erépens, vnà sum familiariter
 congressus, ac vixi in cœtu pontificum ac
 primorū Pharisaica sectæ. Nec iam me-
 diocris nos occuparat timor, vt qui popu-
 lum quidem videremus iam armis accin-
 ctum, ipsi contrà quid agendum nobis fo-
 ret, prorsum ambigeremus, vt qui impa-
 res essemus reuocandis ad officium sedi-
 tiosis. Nobis enim proposito vitæ periculo,
 verbis quidem ténus illorum sententijs an-
 nuebamus, consilium alioqui consereba-
 mus, cum ijsdem vt maneremus, hostes ve-
 rò sineremus quolibet illinc abire, spe ad-
 ducti, Gessium non multis pòst diebus gra-
 ui cum militum robore ascensurū ad nos,
 finemq; impositurum isti motoria seditio-
 ni. Is quum aduenisset, conferta cum nō-
 stris manu, ex illius exercitu cadentibus
 plurimis, victus abscessit. Et hæc vnus
 Gessij ruina cladem extremam & cala-
 mita-*

Iudeæ in-
 uecta cla-
 des ex v.
 niº Gessij
 ruina.

mitatem inuexit in vniuersam gentem nostram. Qui enim erant iusto appetentiores belli, hac vna victoria plus nimio insolescebant: eoq; Romanis semel victis, accedente vna aliqua simili occasione, sperabamus perpetuò nos victores fore. Qui verò ciuitates incolebāt Syriae finitimas, eos qui apud se degerent, Iudæos cum vxoribus ac liberis comprehensos, ad internecionem ceciderunt, quum ne vnā quidem causam mortis prætexere possent. Neque enim quidquam animo eatenus conceperant, quod confine esset conciendæ aduersus Romanos defectioni, neu aduersum Syros illos quidlibet hostile præcogitarāt, aut insidiosum. Secundum hæc, Scythopolitæ ab omni pietate maximè abhorrentes, aduersum Iudæos se gesserunt præter legum omnium æquitatem. Iudæi enim cedentes hostium iræ, ad Iudæos qui Scythopoli degebant, quum peruenissent: Scythopolitæ Iudæos vrbis inquilinos adigebant, vi
arma

Lib. 2. de
captiuit.
cap. 19.

arma ut sumerent aduersum aduenas cōtribules, quod nobis planè nefarium est.

Cumque illi manus conseruissent, aduersus aduenas obtinuerūt: quibus victis, Scythopolitæ obliti suæ fidei, & aduersus inquilinos atque auxiliares Iudæos conuersi, eos ad vnum inclementer peremerunt, quorum alioqui multæ erant hominū myriades. Nec dissimilia perpeSSI sunt, qui Damascum inhabitabant, Iudæi. Ceterū hac de re accuratiùs ac luculentius nobis dictum est in libris de bello Iudaico. Nūc

Cap. 25. 1.
2. Captiu.

autem velut ex diuerticulo eorum commemini, hoc animo, ut intelligat Lector Iudæos illos nullum aduersus Romanos molitos esse bellum, sed necessitate potius eò vocati sunt. Gessio itaque deuicto (ceu nobis dictum iam est) Hierosolymitarum procures contemplati sicarios seditiosis permistos vsos esse armis lætiore successu, veriti insuper ydem, ne nullis armorum subsidijs fulti, sub hostilem deuolue-

rentur

rentur, manum, id quod postea cōrigit. audientes prætereà Galilæam nondum omnem cessisse Romanorum armis, quando bona eius pars eatenus feriretur, & à belli tumultu interquiesceret: me eò destinant, duosque alios, & eosdem sacerdotes, honestate iuxta ac probitate apprimè spectabiles, Ioazarum & Iudam, nostra ut persuasione quique facinorosissimi arma ponerent: doceremus insuper, quanto foret melius arma iis asseruari, qui ea in gente haberentur ad nauandam suam operam maximè strenui. Decretum siquidem erat, ut hi quidem nullo non tempore arma haberent velut ad manum parata aduersus euentum omnem fortuitum, utque ad extremum persisterent in loco quique suo, exploraturi quid operis Romani molirentur. Acceptis igitur hisce mandatis, perueni ego in Galilæam. Et quidem Semphoritas comperi pro tuenda patria magno in agone constitutos, quòd
eam

eam Galilaei addixissent publicæ rapinæ
 ob contractam cum Romanis amicitiam,
 quòdque dextras porrexissent sequestri fi-
 de Senio Gallo Syriae præfidi. Et quidem Scrip-
ta. M. p.
 in horum gratiam persuasa Galilæorum
 multitudine, metum omnem discussi, con-
 cesso illis mittendi commeatu quoties lubé-
 ret transmittere quiduis ad suos qui in ci-
 uitate Doris erāt Itariæ Gessio dati obsides. Do-
 ra enim, ciuitas Phœnices est. Tiberienses
 proinde comperi prius aliquantò ad ar-
 ma prouolasse huiusmodi causa excitos.
 Ea in ciuitate tres erant motorie factio-
 nes. Vna quidem viris constabat graui-
 bus & honestis, quorum princeps Iulius
 Capellus. Hic sanè & qui secundū hunc
 omnes Herodes Miari, Herodes itē Ga-
 mali, & Compsus Compsi filius. Crispus
 enim eius frater, administrata prius regis
 magni prouincia, tum trās Iordanē in suo
 morabatur peculio. Illo igitur tēpore hi oēs
 prædicti, coacti ad vnum concilio decer-
 nebant

nebant immanendum esse fidei cum rege ac Romanis initæ. Atqui Pistus quum à filio suo Iusto aduenisset, dogmati huic ne-
tiguam assensus est. Erat is genere qua-
dantenus illustris & conspicuus. Ceterum,
altera factio ex ignobilibus maxime vi-
ris conflata, statuebat rem oportere decer-
ni bello. Iustus porro Pisti fili⁹, qui & ter-
tia sectæ princeps, quod ad bellum attine-
ret, simulabat se in tranquillo vitæ statu
velle conquiescere: immodica alioqui cupi-
ditate flagrabat nouanda Reipublicæ, per
huiusmodi vicariam rerum nouationem
ratus indepturum esse se principatum. Is
igitur quum intermedius profiluisset, pro
virili adnitebatur instruere plebem, quo-
niam Tiberias perpetuò ad Galilææ per-
tinuisset ditionem, primatum verò acce-
pisset regnante Tetrarcha Herode eius
cōditore, quum is decreto sanxisset, vt sub
Tiberiensium ditionē veniret ciuitas Sep-
phoritarum, excusso à se primatu Gali-
lææ.

lææ . At ne regnante quidem Rege Agrippa Iunioris patre præsedisse Sepphoritas predicabat, perseverasse autem adusque aduentum Felicis Iudææ præsidis. Nunc tandem adstruebant se priorem assequutos esse primatum, quippe qui gratuito Neronis dono addicti essent Iuniori Agrippæ. Iam tum Sepphoritarum civitatem sumpsisse principatū Galilææ, quo tempore subiecit se Romanis. Argumento esse, quòd apud eos essent ædes diuersoriæ mensæ regalis, simul & annui frugū prouent⁹. Hæc insuper & alia pleraque quum adiecisset aduersus Agrippam regem, hisque verbis ad defectionem exciuisset populum, addebat tempestiuū iam esse & opportunum, arma vt sumerent, Galilæos certò habituri sibi auxiliares. Ad hoc, nihil inuitis sed spontaneis esse imperaturos ob odium aduersus Sepphoritas cōceptum, quòd hi in fide semel data Romanis perpetim durarent, eoque ad expeten-
dam

dam de ipsis ultionem ingenti cum exercitu debere eos conuerti ad arma. His ille exhortationibus pellexit populum. Erat enim plebi sermonis lenocinio demulcendæ apprimè idoneus, eosque qui ex aduerso meliora inferrent, quibusdam veluti præstigijs ac veteratoria impostura verborum eludebat faciliè & euincebat. Etenim nequitiam rudis erat eruditionis græcanica, qua vna nitens, aggressus est hisce de rebus perscribere historiam, sic tamen vt illo suo opere veritatē sit prætergressus rerū gestarum. Atqui de eiusmodi quidem viro, quàm improbandæ fuerit ac flagitiosa vitæ, vtque cum iuniore fratre author fuerit euertendæ Reipublicæ, in istius opusculi progressu liquido explicabimus. Iustus igitur ciuibus tum persuasis, arma vt sumerent, (quum interim non paucos ab armis resiliētes eò adegisset vi,) hisce stipatus ac profectus, Gadarenorum & Hippenorum vicos incendio tradidit, qui vtrique

Iustus hī
storiā scri
psit Græcè.

Iustus nō
iustus.

que collimitanei erant & confines Tiberiadi, terraque Scythopolitarum adiacebant. Tiberias etenim horum intermedia erat. Quæ verò Gischalorum ciuitatem occuparant incommoda, talis modi erant: Ioannes Leui filius, nescio quos ciuium conspiciat^o eò insolescere quòd à Romanis descuiissent, operam nauauit strenuam, illos in suscepta semel fide aduersus Romanos ut persisterent: eamque ut perpetuò tuerentur, orabat. Veruntamen non obtinuit, etiamsi id ab eis præcupide contendisset. Quæ enim circum regionem gentes habitabant, nimirum Gadareni, Gabaraganaei & Tyrii frequenti coacto exercitu, & in Gischala urbem facta impressione, toto robore occupant ciuitatem, eaque incensa, & ad extremam cladem suffossa ac solo adæquata, domum se receperunt. Ioānes porro hac vna re maximopere exasperatus, stipatores suos ad vnum armis communit. Is quum nationes iam mihi di-

b etas

*Etas collaris signis collisisset, & Gischala
 urbem exedificasset priore multò præstan-
 tiorem, ad extremum manibus tantò red-
 didit munitiorem. Gamala item propu-
 gnaculum fixius adhærescebat fidei pro-
 missæ Romanis, hanc ob causam: Philippus
 Ioacimi filius, prouinciæ autem Agrippæ re-
 gis præfectus, quum ex regia quæ Hiero-
 solymis erat expugnata & coæquata so-
 lo, præter omnium opinionem seruatus præ-
 cipiti fuga suæ salutis cōsuluisset, in alterum
 est relapsus vitæ discrimen, adeò ut Ma-
 naemi iussu & eius sicariorum tantum
 non peremptus sit. Id ne fieret, intercesse-
 runt quidam Philippo Babylonij conge-
 neres, qui & Hierosolymis facinus eius-
 modi ne sicarij admitterent, vetuerāt. Phi-
 lippus itaque apud hos dies quatuor quum
 permansisset, quinto die apposititia coma
 usus ne internosci posset, fuga sibi quasi-
 uit salutem. Quumque ad vnum aliquod
 peruenisset oppidorum suæ procuratori
 permis-*

permissorum secus fines propugnaculi Gamalæ, mittit ad quosdam quos promouerat, ad se ut venirent. Proinde Philippum talia reputantem secum quominus pro eius usu caderent prosperè omnia, remorabatur numen. Neque enim factò hoc, interquieuisset prorsus, sibiue à flagitijs temperasset. Feбри inopina correptus, epistolas scribit reddendas quidem Agrippæ liberis ac Berenicæ, dat autem vnicuiquam libertorum perferendas ad Varum. Erat verò hic Varus tum temporis regni totius moderator, quippe qui regis liberos institueret. Reguli enim adusq; Berytum puenerant Gessio occursuri honoris causa. Varus igitur acceptis à Philippo literis, audiensq; subtractum vitæ discrimini, ac seruatum, iniquo id tulit animo, ratò deinceps videri se incommodum, nec iam fore utilem regibus, si aduenisset Philippus. Deducto igitur in mediam turbam epistolarum gerulo, obiectoque crimine falsi, dixit mentiri eum:

b ij ri eum:

- *tiri eum*: quandoquidem renuntiatum esset Philippum Hierosolymis interceptum morte cum Iudæis pugnantem aduersus Romanos. Liberto non redeunte, Philippus causæ nescius, alterum cum epistolis amandat, renuntiaturum quid priori nuntio obtigisset cunctanti, nec maturanti reditum. Varus quoque hunc calumniatus quum aduenisset, sustulit. Etenim fauore Syrorum Casariae habitantium subnixus, affirmabatur elatiore esse animo, et insolere scere. Dicebant quippe à Romanis quidem occidi debere Agrippam ob Iudæorum peccata, Varum autem sumere debere in Iudæos Agrippæ principatum, ut qui è regum stemmate prodisset. Varus enim citra controuersiam, à genere regum descenderat, nepos quum esset Soëmi, eius qui circa Libanum Tetrarchiam obtinuerat. Hanc igitur ob causam supercilioso fastu turgescens Varus, epistolas quidem clam penes se retinebat, modis omnibus adnitens
ne rex

ne rex in earum lectionem incideret: eoque
exit⁹ viarū omnes obseruabat, vt ne quis
pérfuga regi renūtiaret, quæ essent facta.
Sanè & hic obsequi cupiens plenius Sy-
ris illis Casaria inquilinis, permultos Iu-
dæorum multabat morte. Consilium pro-
inde iniuit cum Thraconitis, qui Bata-
neam incolebant, vt resumptis armis ino-
pina impressione adoriretur Babylonios
Iudæos Ecbatanis commorantes, Hanc
enim appellationem retinent. Accitis igitur
ad se Iudæis duodecim, qui omniū pro-
batissimi habebantur Casaria commoran-
tium, imperauit: vt quum pertigissent Ec-
batana, suis contribulibus illius oppidi in-
colis dicerent: Quia Varus audiuit qui-
dem vos nescio quid moliri seditionis ad-
uersus regem, ne sic tamen fidem commo-
dauit isti delationi, misit alioqui nos, vobis
vt persuadeamus ponere arma. Hoc enim
ipsum futurum esse insigne argumentum,
iusta ratione Varum noluisse fidem ha-
bere

*here his qui vos detulerant. Iubebat prae-
tereà, vt è suo cœtu viros primi nominis
mitterent numero septuaginta, qui de in-
tentato sibi crimine responderent, seq; ex-
purgarent. Hi igitur duodecim, quum ad
suos peruenissent contribules qui habita-
bant Ecbatanis, eosque deprehendissent,
ne vllam quidem animo concepisse eiusmodi
falso impactam conspirationem, persua-
serunt denique vt mitterent septuaginta.
Hos proinde illi à se amandarunt, mali
nullius suspicaces, cuiusmodi istis erat eue-
turum. Septuaginta porrò cū legatis duo-
decim descendentibus Cæsariam ecce illis
obuius vt perrexit Varus regio stipat⁹ co-
mitatu: iniecta in eos manu cum legatis et
illos internecione perdidit, tumque molie-
batur & adornabat profectionem aduer-
sum eos qui Ecbatanis erant, Iudæos. Vn⁹
autem aliquis è septuaginta subtractus
neci comitum, vt ad eos peruenit, renun-
tiauit, quo in periculo versarentur. Illi*

mox

mox armis arreptis cum vxoribus vnà ac liberis in Gamala, munitum ac tutelare præsidium, secesserunt, vicis per hæc relictis, in quibus alioqui possiderent luculentam ac præfertilem bonorum copiam, pecorum insuper innumeram multitudinem. Hæc Philippus simul atq; audiuit, in Gamala quoque præsidium venit. Is primum vt aduenit, voce exerta multitudo conuenarum Iudæorum inclamabant obsecrantes, principatū vt arriperet, & conferreret pugnam aduersus Varum, Syrosque Cæsariæ incolas. Horum enim relatu acceperat Philippus regi in fata concessisse: is verò expromptos eorum & alacres imperus ad defectionem, reprimebat, memoriam illis refricans erga eos regie munitæ ac beneficiorum, parte altera ob oculos illis ponens quanta esset Romani vis imperij. nihil insuper reportaturos astruebat, quod sibi esset vsui futurum aut conducibile, arrepto aduersus hos bello.

Εκτος μὲν
νόδιον.

Denique persuasit. Rex porro quum audisset Varum stata die quotquot essent Iudaorum myriades in Casaria cum vxoribus ac liberis addixisse neci, accersitum ad se Ecum monodium misit, Varo vt daretur successor, quemadmodum alio loco indicauimus. Philippus autem Gamala praesidium regionemque finitimam, in fide vt erga Romanos perseueraret, retinebat. Ego proinde simulac pertigi Galilaeam, et hac condidici eorum relatu qui renuntiabant, decreui hisce de rebus scribere Senatusui Hierosolymitano, rogaturus quid me iuberent facere. Adhortati autem sunt me, fixius vt haererem in officio, omnemque opperirer euentum, collegas autem, si quidem voluissent, retinerem, qui mecum exactius prouidentiam obirent administranda Galilaeae: collegae vero mei quum se vidissent opibus suffarcinatos e prouentu decimarum, quas, vt sacerdotes, sibi debitas accipiebant, diem condixerunt quo se in propriam

priam vterque terram reciperet. Ego autē
 vtrunque adhortatus nequò illinc faceffe-
 rent, tantisper dum Reipublicæ negocia
 tranquilla in statione collocassemus, &
 pristina tranquillitati restituissemus, mo-
 rem gesserunt. Illis igitur persuasis, à ciui-
 tate Sepphoritarum cum ipsis sum profe-
 ctus in oppidum quoddam nomine Beth- Βεθμαρ.
 maus, stadijs quatuor disparatum à Tibe-
 riade. Isdem illinc amandatis ad Senatū
 Tiberiensium ac primates populi, eos ad
 me vt venirent, inuitabam. Quumq; ad-
 uenissent cum Iusto, dicebam decreto Rei-
 publicæ Hierosolymitanæ ad eos missum
 esse me cum collegis, legatione vt fungerer,
 vt que persuaderem à fundamentis demo-
 liri oportere domum quam Herodes Te-
 trarcha exadificarat, quòd multiformes
 haberet animalium figuras, cuiusmodi fa-
 cere præscripto legum nostrarum interdi-
 cimus. Obsecrabam, id vt sinerent nos q̃
 citissimè exequi. Capellæ & procerum ci-
 uitaris

uitatis comites, & si aliquādiu reclama-
rent neutiquam id concedentes, nostra ta-
men persuasione adacti, in nostram tandē
venere sententiam. Iesus dein Aphia fili⁹
quem diximus principem fuisse illius se-
ditionis promotæ à nautis & id genus vi-
ris deploratis, assumptis quibusdam Ga-
lilæis, aulā in primis illā regalē incendio
tradidit, ratus ea incensa, se thesauro opū
illic congestarum locupletatum iri, q̄ spe-
ctasset quadam laquearia regiae domus
fusilis auri conuestita bracteolis. Et quidē
præter nostram sententiam, non pauca di-
ripuerant Herodiana regiae incendiarij.
Nos enim habito cum Capello ac proce-
ribus Tiberiensium colloquio familiari, ex
oppido Bethmaensium secessimus in supe-
riorem Galilæam. Iesu autem illius conse-
ctatores occidione peremerunt quotquot
ex Gentilibus incolebant regiam, quique
ante eum conflictum, hostile in se odiū ex-
ercuerant. His ego auditis, haud medio-
criter

crater exacerbatus animo sum. Quumq̃
Tiberiada descendissem, sedulo caui ne-
quid deperiret regiae suppellectilis, aut eorū
quacunque exposita essent diripientiū ma-
nibus. In his porro erant candelabra Co-
rinthiaco ære cōfecta, mēsa insuper his ex-
cipiēdis adornata q̃ regi essent amicitia cō-
iunctissimi, sed & argenti nondum conse-
cti pondus haud exiguum. Quæcunq; tan-
dem accipiebant, regi vt asseruarētur, sen-
tentiam tuli. Accersitis igitur ad me decē
Tiberiensis conciliū proceribus vnà cū Ca-
pello Antylli filio, vasa ipsa tradidi custo-
dienda, nec vlli alij præterquàm mihi red-
denda. Illinc in vestigio vnà cum collegis
me recepi in Gischala ad Ioannem, cupiēs
nosse quid agitaret animo. Ex eo cum ho-
mine congressu, mox agnouī virum nouan-
dæ Reipublicæ iusto esse appetentio-
rem, et ad arripiendum populi principatum am-
bitiosius aspirātem. Magnopere enim obse-
crabat sibi p̃ me vt liceret exportare quic-
quid

quid commeatus frumentitij esset in oppidis superioris Galilææ conditum sepositum ve Caesaris nomine. Se enim hæc insumere velle predicabat in patriæ instauratione pariter & sarta tecta murorum. Intellecta huius molitione, quidve facturum se destinasset, ego planè præsentiens, haud quaquàm sum astipulatus isti veteratorie postulationi. Decernebam enim eam frumentationem aut Romanis asservari debere, aut certè mihi ipsi, quippe cui eiusmodi rerum quæ illic comperirentur, authoritas esset concredita, decreto Reipublicæ Hierosolymitanae. His igitur à me neutiquam impetratis, alia secū inita ratione, ad collegas vertitur. Illi proinde ut erant futurorum euentuum maximè improuidi, ita & ad quiduis vndelibet corradendū propensissimi. Eos largitione pecuniarum corruptos sic inescavit, ut illorū calculis sibi frumentum omne addiceretur, quod in prouincia ipsius esset reconditum. Ego qui solum

me vinci viderem à duob⁹, malui rem præterire silentio. Nec hac contentus Ioannes improba vafricie, nisi & alteram inueheret aequè improbandam. Assseuerabat enim Iudæos Cæsariæ Philippi incolas, præcepto Vari subseruientis regi, regiamque potestatem administrantis conclusos ad se per internuntium misisse obsecrantes, quoniam quidem nulla illis suppeteret facultas olei defecati, quo vti possent: ipse sua vnius prouidentia suppeditaret puri olei copiam, ne per necessitatem gentili oleo vsi, legitimos patriæ ritus præuaricari cogerentur. Hac proinde Ioānes dicebat haud obscure æstro stimulatus sordidi ac turpis lucri, non item zelo accensus exercendæ in suos pietatis. Quî enim? quum is nossset apud illos quidem Cæsarienses sextarios duos distrahi drachma vna: in vrbe autē Gischalis octoginta sextarios drachmis quatuor diuendi? Omne igitur oleum (quâ tacunque illic esset olei copia) iussit efferrî,
accepta

*accepta quidem potestate, at præter meã
vnus voluntatem. Neque enim id fieri si-
nebam vltroneus, sed reueritus multitudi-
nem, ne ab istis obruerer lapidibus, nõ pro-
hibebam. Hoc igitur quum veluti conui-
uens concessissem, Ioannes per istiusmodi
improbandum facinus immensam pecu-
niæ vim corrasit. E Gischalis verò quum
collegas in Hierosolyma dimissem, sedu-
lò prouidi armorum apparatusque bellici
copiam, ac munitionem vrbiũ. Atqui ac-
cersitis ad me fortissimis quibusque sicario-
rum, quum perspicerem nullocunque pacto
arma ab eis auferri posse: persuasi, vt illis
populus erogaret stipem meritoriam, dicẽs
videri mihi conducibilius fore, vt nonnihil
stipendiũ vice illis vltronei tribuerent, quã
vt vel se inuitis circumspectarent suas diri-
pi possessiones. Accepto que ab eis iureiu-
rando vt ne impofterum ingrederentur re-
gionem, nisi accersiti, aut quum nullam ac-
ciperent condictam stipem, suũ abire, edi-
cto*

Esto in primis cauens, ne cum Romanis bellum capefferent, neu cum finitimis. Equidē vel in primis sedulò cōtendebam, vt Galilæa omnis tranquilla in pace sederet, eos verò qui Galilæis essent præfecti, circiter ^{τὸς αὖ τῆ λα.} septuaginta omnes, cupientior tuendæ inuicem amicitia, velut pignora quadam erga me fidei quò retinerem, & amicos reddidi, et mei itineris constitui comites. Quin & si causas aliquot accepissem meo decernendas iudicio ex illorum suffragiis ferebam sententiam, in hoc adnitens, nequa incontinenti auiditate illectus, à tenore iusti iudicij deflecterem: imò pronuntiatur⁹ studebam purus vt viuerem ac liber questus omnis sordidi. Et hæc ipse quidem agebam vixdum trigennis, qua quidem ætate vt quis sibi temperet ab omni prorsus exlege & obscæna venere, difficile admodum sit, vt idem fugiat omnem inuidia calumniam, idque præsertim quum agerem pro potestate nec mediocri, sic cōtinens pudoris
vixi,

vixi, ut nulla vnquam per me mulier illi
 probro aut infamiae patuerit. Quae rursus
 offerebantur dono omnia, quasi nullius rei
 indigus contempsisti. At ne decimas quidem
 ab afferentibus recipiebam, quae alioqui
 debebatur mihi ut sacerdoti. Denictis ve-
 rò Syris qui ciuitates incolebant collimita-
 neas Galilaeae, portionem quidem accipie-
 bam manubiarum, quas nihil diffiteor mi-
 sisse me congeneribus & cognatis. Et qui-
 dem Sepphoritas bis quum toto robore ver-
 tisset in fugam, Tiberienses autem qua-
 ter, semel verò Gadarenses, Ioannem insu-
 per, qui me non semel ex insidijs appetue-
 rat, tantum est, captiuum sub manum mi-
 si meam. at ne de eo aut vllis praedictarum
 gentium experiui vltionem, ceu indicabit
 libelli progressus. Vel hac gratia puto Deū
 (non enim eum vnquam latuere, qui in
 peribus suis decorum honestatemq; conser-
 uant) puto, inquam, eripuisse me ex illorū
 manibus, ac tueri voluisse, & è periculis
 subdu-

Attende
 mansue-
 tudinem
 Iosephi.

Subduxisse, in qua postea non semel sum
deuolurus, & quae dein commemoraturus
sum. Tanta proinde erat populi Galilaeo-
rum erga me beneuolentia ac fides, ut quā
captae sunt eorum ciuitates, ac fundit⁹ ex-
tisa, vxores autem cum liberis in manci-
pia diuenditae, non sic suas ipsorum calami-
tates ingemiscebant, quemadmodum meā
vnius curabant salutem. Haec Ioannes ut
vidit, inuidit. Scribit propterea is ad me ob-
secrās, ut quā descēdisset Tiberiadē, sinerē
eum uti calidis aquis quae illic sunt, curan-
do corpori opportunis. Ego proinde nihil il-
lum admissurum flagitiū suspicatus, quomi-
nūs irret eò, adeò non prohibui, ut etiam no-
minatim his quibus ipse concrediderā ad-
ministrationem Tiberiadis scripserim, ho-
spitium ut appararent excipiendo Ioanni
simul & ijs qui ipsum illò vsquē comitarē-
tur, abundē suppeditantes ac prolixē via-
ticum omnegenus. Diuersabar autem illò
tum tēpore in Galilaeae oppido cui nomē est

ac vituperium. Addebam et post hac eos
pœnas luituros, quòd in suspicionem ven-
turi essent his qui in ipsos essent obituri ma-
n^o præfecturæ, quasi nulla ab ipsis sperari
possit erga illum aut illũ seruanda fides.
Hæc sanè vixdum pronuntiaram, & ec-
ce quendam domesticorum exaudiui voce
exerta adhortantem me, vt præcep-
tum è vallo. Tum enim intempestium fue-
rat commemorare Tiberiensium erga me
benevolentiam, sed de propria salute cogi-
tandum, quòve pacto effugere possem mi-
micos. Miserat enim Ioannes quorquor sti-
patorũ fidiſsimos militũ delegiſſet è mille,
missisq; iussit, me vt neci cõtraderet, qui-
pe qui intellexisset me cũ domesticis solita-
riè agentem. Venerunt autem missi mili-
tes præcõceptum facinus vtique executu-
ri, ni ego maturius è sublimi vallo defiliẽs
vnà cum Iacòbo corporis mei custode, &
ab Herode quodam Tiberiensi aliquanta
prius morula eleuatus, & eodem præ-
eunte,

eunte, viam adusque stagnum deductus, nactusque nauigium essem, quo conscenso, ac per id, præter omnium opinionem, vitato quod ab inimicis impendebat, mortis periculo, perueni Taricheas. Eius porro ciuitatis incolæ audita Tiberiensium perfidia, vehementi ira exasperati sunt. Hi igitur correptis armis obsecrabant, ipsos vt educerem aduersum Tiberienses. Se enim pro suo duce dicebant sumere velle pœnas à perfidis. Eorum enim quæ aduersum me perpetrata fuerant, nuntius per vniuersam se sparserat Galileam, tam studio fuit Taricheensibus Galilæos irritare aduersum Tiberienses: plurimosque adhortabantur, vt adunati ad se accederent, & quicquid optimum factu videretur cum consilio sui ducis, ipsi explerēt. Venerunt itaque permulti ex omni vndique Galilæa accincti armis. Hi omnes me obsecrabant enixius, vt sinerem oppugnari Tiberiadē, ipsamq; paterer prorsus dirui, & ea solo vndiqua

*que adequata, inberem incotas in manci-
pia diuendi cum vxoribus ac liberis. Ta-
lia quidem in commune consultabant etiã
hi amicorum qui seruati erant è Tiberia-
de incolumes. Ego autem huic consultatio-
ni minimè assentiebar, mecum rectè repu-
tans quanti esset periculi aggredi bellum
intestinũ. Censebã enim peruiacẽ hãc con-
tentionẽ verbótẽ oportere dirimi. His ad-
de, quia dicebã, id si admitterent, nihil eis
profuturum, Romanis præsertim lætissimè
expectantibus tantisper dum ipsi coortis
inter nos mutuis factionibus deperiremus.
His sanè dictis, illam alioqui peracrẽ Ga-
lilæorum iram demulxi ac sedauì. Ioannes
proinde vbi insidias quas in me adorna-
rat, intellexit irritas esse & inefficaces,
sibi ipsi timuit, & collectis circum se mili-
tibus ex Tiberiade se recepit in Gischala,
scribitque de his quæ acta essent, se apud
me expurgans, quia non sua vnius volun-
tate ea tentata fuissent. Orabat insuper
nullam*

nullam demitterem in animum aduersum
se suspicionem, adhibito iureiurando &
quibusdam diris imprecationibus : quarū
prætextu arbitrabatur se apud me fidem
impetraturum de his quæ per epistolam
scripserat. Galilæi autem (nam alij pluri-
que ex omni regione eò ascenderāt haud
quaquam inermes) quòd perspicuè nossent
hominem maligno esse ingenio, periurum
quoque, supplices precabantur, dux eis vti
esse aduersus facinorosum, polliciti se vñ
cum illo pestilenti demolituros à fundamē-
tis Gischala. Gratiam quidem habere il-
lorum erga me propensissimæ voluntati nō
diffitebar, sed & eorum sic gratam &
alacrem benevolentiam pollicebar me esse
victurum. Veruntamen orabam sibi ut
temperarent ab eiusmodi conatu: rogabā
insuper, sinerent me pro animi mei institu-
to talescunque turbas sedare citra ullius
omnino cædem. Persuasa multitudine Ga-
lilæorum, illinc cōcitus concessi in Seppho-

vin. Viri proinde huius civitatis incolæ, quibus
statuissent in fide erga Romanos persiste-
re, præsentiam meam veriti, altera a operis
conficiundi via tentarunt amoliri me ac
diuellere à se, ut qui cogitarent nos in eorum
fide acquiescere securos omnium, in vesti-
gio missis ad Iesum sicariorum principem
nuntiis in Ptolemaidis confinium pollice-
bantur daturus se esse vim ingentem pecu-
niarum, si quidem adueniens suo cum po-
tentatu aduersum nos bellum redaccende-
ret. Erant autem numero octingenti. Ille
porro pollicitationibus nuntiorum inescatus,
obsequuturus eorum votis, molitus est ino-
pina impressione nos adoriri imparatos
prorsus, nec eiusmodi insidiarum præscios.
Missis igitur ad me nuntiis, obsecrabat si-
bi licere accedere, meque salute præuia com-
plecti. Id simul atque indulgenter concessi,
(neque enim insidias præsenferam, quas ad-
uersum me concinnarat) cum collectitio si-
cariorum ordine festinus aduersum me ve-
nit.

mit. At ne sic finem potuit consequi optatum sui facinoris. Eo enim propius accedere, vnus aliquis qui cum eo veniebant, dilapsus transfugio venit ad me edisserēs, quid ille moliretur. His ego auditis, anteuertens illius aduentum in forum prodij, de insidijs tamen simulaturus nihil me rescivisse. Ex Galilæis autem multos conciliabam mihi armis accinctos, aliquot item Tiberiensium. Dein quum pro potestate aditus in urbem omneis summa obseruari cautione iussisset: edicto rursus portarum præfectis proposito caui, vt adueniente Iesu, alium neminem præter ipsum solum cum aliquot ex primoribus sinerent ciuitatem ingredi, cæteros excluderent. Quod si vim inferrent, iusta animaduersione vt referirentur. Illis autē quod iussi erant, exequentibus, Iesus cum paucis ingressus est. Quumque iussissem, arma à se vt excuteret ocys, alioqui moriturus ni pareret: visis omni ex parte se circumstantibus armatis, ac proinde exterritus,

ritus, morem gessit. Comites porrò Iesu, ingressu vrbs prohibiti, audita sui ducis cōprehensione, fugæ præsidia quæsierunt. Ego autem, Iesu ad me seorsim accito, dicebam non me clam fuisse præstructas aduersum me insidias, suppresso tamen eorū indicio à quibus foret missus. Addebam, me alioqui id flagitiij gratuitò condonare, si modo statueret recipere se ad meliorem vitæ frugem, simul & fidelis deinceps mihi cohæreret. Illo nihil non eorum se facturum pollicēte, liber vt abiret, permisi: vtq; rursum liceret ad vnū cogere quos prius habuerat sicarios nihil inuitus concessi. Semphoritis proinde interminatus sum irrogaturum esse me pœnam merito suo dignam, nisi in posterum desinerent tam esse erga me ingrati. In eius temporis articulo adierunt me duo megistanes eorum qui regi parebant in regione Thraconitarum, suos secum adducentes equos: arma quoque ac pecunias iij adferebant, sed recondite. Iudæis dicentibus

αγγιστάνες
apud Per
sas, propriè pro-
ceres, magi-
stratus,
primates.

tibus hos circumcidi oportere, si quidem apud Iudæos transigere vellent vitam. Nō permisi, vlla ut vi eō adigerentur, profess^o hominum quemque colere oportere Deum pro libertate arbitrij, nō item vi adigi. His subnectebam, eos qui sub nostram fidem ac popularem tutelam confugiunt, ea excipie^o dos benignitate hospitij, ut nihil sit, quo illos pæniteat sui ad nos aduentus. Multitudine quidē his persuasa, dapasiliter ac splendide cuncta suppetebant pro consuetudine hospitalis diætæ. Misit autem rex Agrippas sui robur exercitus, ac ducem qui præesset, Sextum Modium expugnaturus ἐκ Λουοῦ μὲν Λιον Magdala castellum. Qui autem missi erant, cingendo in gyrum oppido impares quum essent, castris in aperto loco fixis, oppugnarunt Gamala. Secundū hanc, AEBUTINUS decurio, cui vni concedita erat magni campi præfectura, is quum audisset accessisse me Simoniadem oppidum in confinio Galilææ situm, ab ipso disparatū statim δις

Cana. Ioannes verò vt attigit primum Tiberiensium ciuitatem, suasit hominibus illis vt à fide, qua mihi propensius cohærebant, desciscentes, in suas transirent partes, sibiq; adiungerentur. Plerique ei⁹ adhortationem nihil inuiti susceperunt, ij nimirum, qui essent nouanda Reipublicæ appetentiores, & ingenio in omnem euentū versatili ac motorio, qui ve excitandis seditionibus nati prægestirent, omnium maxime Iustus, eiusque pater Pistus eò animū impulerant, vt mota defectione, Ioanni se addicerent, id quod præuertens, prohibuere contingeret. A Sila enim quæ ego præfeceram in Tiberiensis exercitus ducem, sicut prædixi, eiusmodi aduersum me æmulorum coitio significata est per nuntium. Hic renuntiato Tiberiensium decreto hortabatur, festinus ad se vt prouolarem. Illo enim cunctantius si accederem, ciuitatem Tiberiensium indicabat sub aliorum potestatem esse transituram. Lectis igitur literis,

ris, assumptoq; ipso Sila cū ducētis viris tota nocte faciebam iter, præmisso nūtio, qui meum aduentum his significaret qui erant Tiberiade. Sub diluculum appropriāte me civitati, frequens populi multitudo honorificè me exceptura obviam venit, in quibus et Ioannes. Et hic quidem vultu prorsus turbulenter averso complexus me est, et salutavit. Timore enim correptus, ne de vita periclitaretur ob indicatam mihi aduenienti suam aduersum me molitionem, festino gradu illinc se recepit domū. Ego autem stadio vno factus propior, dimissis etiā ijs qui tuendo corpori meo præerant præter vnum, cūque hoc decem retinens armatos milites, sublimis insuper eminens è vallo quopiam præcelso tentabam concionem habere apud eam Tiberiensium multitudinem, adhortabarque eos ne sic leui ex causa desciscerent à præstita mihi fide. Eiusmodi enim Reipublica nouationem dicebā haud dubiè allaturam eis condemnationē

ac vituperium. Addebam et post hac eos
pœnas luituros, quod in suspicionem ven-
turi essent his qui in ipsos essent obituri mu-
n^o præfecturæ, quasi nulla ab ipsis sperari
possit erga illum aut illū seruanda fides.
Hæc sanè vixdum pronuntiar am, & ec-
ce quendam domesticorum exaudiui voce
exerta adhortantem me, vt præceptum desili-
rem è vallo. Tum enim intempestiuum fue-
rat commemorare Tiberiensium erga me
benevolentiam, sed de propria salute cogi-
tandum, quòve pacto effugere possem mi-
nicos. Miserat enim Ioannes quorquos sti-
patorū fidiſsimos militū delegisset è mille,
missisq; iussit, me vt neci cōtraderet, qui-
pe qui intellexisset me cū domesticis solita-
riè agentem. Venerunt autem missi mili-
tes præcōceptum facinus vtique executu-
ri, ni ego maturius è sublimi vallo desiliēs
vnà cum Iacôbo corporis mei custode, &
ab Herode quodam Tiberiensi aliquanta
prius morula eleuatus, & eodem præ-
eunte,

eunte, viam adusque stagnum deductus, nactusque nauigium essem, quo conscenso, ac per id, præter omnium opinionem, vitato quod ab inimicis impendebat, mortis periculo, perueni Taricheas. Eius porro ciuitatis incolæ audita Tiberiensium perfidia, vehementi ira exasperati sunt. Hi igitur correptis armis obsecrabant, ipsos ut edu- cerem aduersum Tiberienses. Se enim pro suo duce dicebant sumere velle pœnas à p- fidis. Eorum enim quæ aduersum me perpe- trata fuerant, nuntius per vniuersam se sparserat Galilæam, tam studio fuit Ta- richeensibus Galilæos irritare aduersum Tiberienses: plurimosque adhortabantur, ut adunati ad se accederent, & quicquid optimum factu videretur cum consilio sui ducis, ipsi explerēt. Venerunt itaque per- multi ex omni vndique Galilæa accincti armis. Hi omnes me obsecrabant enixius, ut sinerem oppugnari Tiberiadē, ipsamq; paterer prorsus dirui, & ea solo vndiqua

c iij que

que adequata, iuberem incolas in mancipia diuendi cum vxoribus ac liberis. Talia quidem in commune consultabant etiā hi amicorum qui seruati erant è Tiberiade incolumes. Ego autē huic consultationi minimē assentiebar, mecum rectā reputans quanti esset periculi aggredi bellum intestinū. Censebā enim peruicacē hāc contētionē verbōten⁹ oportere dirimi. His adde, quia dicebā, id si admitterent, nihil eis profuturum, Romanis præsertim latissimē expectantibus tantisper dum ipsi coortis inter nos mutuis factionibus deperiremus. His sanē dictis, illam alioqui peracrē Galilæorum iram demulxi ac sedauī. Ioannes proinde vbi insidias quas in me adornarat, intellexit irritas esse & inefficaces, sibiipsi timuit, & collectis circum se militibus ex Tiberiade se recepit in Gischala, scribitque de his quæ acta essent, se apud me expurgans, quia non sua vnius voluntate ea tentata fuissent. Orabat insuper nullam

nullam demitterem in animum aduersum
se suspicionem, adhibito iureiurando &
quibusdam diris imprecationibus: quarum
prætextu arbitrabatur se apud me fidem
impetraturum de his quæ per epistolam
scripserat. Galilæi autem (nam alij pluri-
que ex omni regione eò ascenderant haud
quaquam inermes) quod perspicuè nossent
hominem maligno esse ingenio, periurum
quoque, supplices precabantur, dux eis ut
esset aduersus facinorosum, polliciti se unam
cum illo pestilenti demolituros à fundamē-
tis Gischala. Gratiā quidem habere il-
lorum erga me propensissimæ voluntati nō
diffitebar, sed & eorum sic gratiam &
alacrem beneuolentiam pollicebar me esse
victurum. Veruntamen orabam sibi ut
temperarent ab eiusmodi conatu: rogabā
insuper, sinerent me pro animi mei institu-
to talescunque turbas sedare citra ullius
omnino cadem. Persuasa multitudine Ga-
lilæorum, illinc cōcitus concessi in Seppho-

*rin. Viri proinde huius ciuitatis incolae, qui
statuissent in fide erga Romanos persiste-
re, praesentiam meam veriti, altera operis
conficiundi via tentarunt amoliri me ac
diuellere à se, ut qui cogitarent nos in eorum
fide acquiescere securos omnium, in vesti-
gio missis ad Iesum sicariorum principem
nuntijs in Ptolemaidis confinium pollice-
bantur daturus se esse vim ingentem pecu-
narum, si quidem adueniens suo cum po-
tentatu aduersum nos bellum redaccende-
ret. Erant autem numero octingenti. Ille
porro pollicitationibus nuntiorum inescat,
obsequuturus eorum votis, molitus est ino-
pina impressione nos adoriri imparatos
prorsus, nec eiusmodi insidiarum praescios.
Missis igitur ad me nuntijs, obsecrabat si-
bilicere accedere, meque salute praeuia cõ-
plecti. Id simulatque indulgenter concessi,
(neque enim insidias praesenserã, quas ad-
uersum me concinnarat) cum collectitio si-
cariorum ordine festinò aduersum me ve-
nit.*

nit. At ne sic finem potuit consequi opus-
tum sui facinoris. Eo enim propius accede-
re, vnus aliquis qui cum eo veniebant, dila-
psus transfugio venit ad me edisserēs, quid
ille moliretur. His ego auditis, anteuertens
illius aduentum in forum prodij, de insidijs
tamen simulaturus nihil me rescivisse. Ex
Galilæis autem multos conciliabam mihi
armis accinctos, aliquot item Tiberiensiu.
Dein quum pro potestate aditus in urbem
omneis summa obseruari cautione iussisse:
edicto rursus portarum præfectis proposi-
to caui, vt adueniente Iesu, alium neminē
præter ipsum solum cum aliquot ex primo-
ribus sinerent ciuitatem ingredi, ceteros
excluderent. Quod si vim inferrent, iusta
animaduersione vt referirentur. Illis autē
quod iussi erant, exequentibus, Iesus cum
paucis ingressus est. Quumque iussissem,
arma à se vt excuteret ocys, alioqui mo-
riturus ni pareret: visis omni ex parte se
circumstantibus armatis, ac proinde exter-
ritus,

ritus, morem gessit. Comites porrò Iesu, ingressu vrbis prohibiti, audita sui ducis comprehensione, fuga præsidia quæsierunt. Ego autem, Iesu ad me seorsim accito, dicebam non me clam fuisse præstructas aduersum me insidias, suppresso tamen eorū indicio à quibus foret missus. Addebam, me alioqui id flagitiij gratuito condonare, si modo statueret recipere se ad meliorem vitam frugem, simul & fidelis deinceps mihi cohereret. Illo nihil non eorum se facturum pollicēte, liber vt abiret, permisi: vtq; rursusliceret ad vnū cogere quos prius habuerat sicarios nihil inuitus concessi. Semphoritis proinde interminatus sum irrogaturum esse me pœnam merito suo dignam, nisi in posterum desinerent tam esse erga me ingrati. In eius temporis articulo adierunt me duo megistanes eorum qui regi parebant in regione Thraconitarum, suos secum adducentes equos: arma quoque ac pecunias ij adferebant, sed recondite. Iudæis dicentibus

μεγιστάνες
apud Per
sas, propriè
proceres, magistratus,
primates.

tibus hos circumcidi oportere, si quidem apud Iudaeos transigere vellent vitam. Nō permisi, vlla vt vi eō adigerentur, profess^o hominum quemque colere oportere Deum pro libertate arbitrij, nō item vi adigi. His subnectebam, eos qui sub nostram fidem ac popularem tutelam confugiunt, ea excipie^{dos} benignitate hospitij, vt nihil sit, quo illos pœniteat sui ad nos aduentus. Multitudine quidē his persuasa, dap^siliter ac splendide cuncta suppetebant pro consuetudine hospitalis diætæ. Misit autem rex Agrippas sui robur exercitus, ac ducem qui præesset, Sextum Modium expugnaturus ἐκ Λουον μὲ
Λιον Magdala castellum. Qui autem missi erant, cingendo in gyrum oppido impares quum essent, castris in aperto loco fixis, oppugnarunt Gamala. Secundū hanc, AEBUTINUS decurio, cui vni concredita erat magni campi præfectura, is quum audisset accessisse me Simoniadem oppidum in confinio Galilææ situm, ab ipso disparatū statim
dijs

dijs sexaginta, assumptis noctu centum equitibus, quos secum habebat, peditib⁹ itē aliquot circiter ducentis, ascitis insuper ex ciuitate Gaba incolis suppetias laturis, nocte tota profectus, in oppidum vsque peruenit in quo morabar. Me porrò ex aduerso aciem instruente frequenti milite addensata, AEbutius quidem sedulò tentabat nos prolicere in campestrem planiciem. In equitum enim solerti industria spem omnē collocarat. At ne sic censui obtemperandū hosti. Ego enim nihil obscure intelligēs, quā rō ea bellandi conditio esset potior accessura equitibus, si in campestrem illam planiciem descendissemus (ad vnum enim nos eramus pedites) decreui cum AEbutij militibus confluere. Ipse quidem aliquantum temporis cum suis propugnatoribus haudquaquam ingenerosè reluctabatur. Is denique contemplatus sui equitatus vim sibi esse inutilem per inaequalitatem loci, re infecta abiit in Gaba ciuitatem, viris per
eam

*eam pugnam tribus tantum perditis. Ipse autem hunc vestigiatim conseq̄uebar, pedes armatos deducens bis mille. Quumq̄ue propinquassem Besaræ ciuitati in confinio Ptolemaidis sita, viginti autem stadijs disparata à Gaba, quò loci moram trahebatur. AEbutius, milites stiti extra oppidum, iussiq̄ue eos obseruare omnes viarum aditus, vt ipsi essemus in tuto, nec quicquam turbarum aduersum nos conciretur ab hostibus, tantisper dum omnem exportassent frumentationem. Erat enim illic recondita vis ingens frumenti sub ditione Berenices reginæ, ex finitimis vicis collecta, auecta q̄; in Besarensium oppidum: Camelos Asi- nosq̄ue (quos quidem permultos vt haberem, sollicitè egeram) ad plenum oneratos frumento ablegauì in Galileam. Expleta eiusmodi frumentatione, prouocabã AEbutium, pugnam nobiscum vt iniret. Illo derectante conflictum (verebatur enim is nostram alacritatem atq̄; audaciam) de-
flexi*

tiam didicerant multiplici experimento esse constabilitam. Clam verò adornatis iam insidijs, occasionem opperiebantur explenda suae molitioni opportunam. eoque in periculosissimum vitae discrimen sum deuolutus, hac utriusque ex causa. Adolescentes aliquot Dabarriteni quidem genere, per aetatem verò iusto praesidentiores, observata vxore Ptolemæi, regij procuratoris multo cum apparatu necnon equitibus aliquot, qui tuenda illius gratia eam comitarètur per campum magnum iter agentem, ex regione egressam quæ ditioni subiactens Romanorum, regibus penderet tributum, inopinato assultu in eos irruunt. Muliere quidè adacta in fugam, quæ autem importabantur, rapinae patuerunt omnia. Prædones ad me venerunt Taricheis consistètem. Ii præ se mulos quatuor agebant, veste plurima ac varia supellectile oneratos. Inerat autè argenti pond° haud exiguum, aurei insuper quingenti. Hæc ego cupiens sarta re-

cta

*Et a Ptolemæo asseruare, quippe qui esset mihi cōtribulis (edicto enim legum nostrarū cauetur, nequis vel hostes quoq; spoliet rebus suis) ad prædones qui attulerant, cōuersus dixi hæc mediussidius oportere seruari, vt his precio distractis muri Hierosolymorū sarcirentur. Adolescentes spoliatorum parte quam spe præsumpserāt, frustrati, permolestè & iniquo id tulere animo. Profecti iidem in vicos Tiberiadi in orbem conterminos prædicabant me consti-
tuisse eorum regionem prodere Romanis. Vtendum planè mihi fuit aduersus eiusmodi, sophismate quopiam nouè excogitato, nempe vt dicerem quæ raptò parua essent & allata, ea oportere sarta tecta seruari, insumenda in instaurationem murorum Hierosolymitanae ciuitatis: quum è diuerso apud me decreuissè vi erepta suo reddere domino. Ne sic quidem aberrabā prorsus ab animi mei scopo. Illis igitur aliò se proripientib⁹, iussi accersiri ad me duos
d è pri-*

*è primoribus ciuitatis Daffionem & Io-
annæum Leui filium, qui inter primos re-
gis amicos censebantur. His iubebam ac-
ceptam supellectilem ad illum vt remittē-
dam curarent, mortem pro multa intermi-
natus, si ad vnū quempia alterum hæc re-
tulissent. Rumore verò vniuersam obtinē-
te Galilaam, quia regio ipsorū esset à me
prodenda Romanis, eoque omnibus exaspe-
ratis ad expetendum de me supplicium, ita
vt ipsi quoque Taricheani in eam venirēt
suspectionem, adolescentes nimirum vera
dicere: persuadent custodibus corporis mei
ac militibus, vt me obdormientem deserāt,
seque quàm ocysimè recipiant ad Hippo-
dromum, illic consultaturi cum ceteris qui
eò conuenerant, omnibus aduersus sui exer-
citus ducem. His itaque persuasis ac eò p-
fectis, turba quæ aliquantò prius frequens
confluxerat ad Hippodromum, hanc vnā
omnes edebant vocem, oportere plecti con-
digno supplicio eum qui patriam scelera-
tissimè*

tiſſimè prodidiſſet. Irā multitudinis quā-
dantenus aduerſum me promotam omniū
maximè redaccendebat Ieſus Sapithæ fi-
lius, princeps tum Tiberiadis, vir alioqui
malignus, quique inter conſultandum de
rebus maximi momenti, ſuapte natura, in-
genio eſſet ad conciendas turbas appoſitiſ-
ſimo, factioſus vel in primis, ac deſiderio
nouandæ Reipublicæ flagrans ſic vt nemo
alter. Et hic quidem arreptis tum in man^o
legibus Moſaicis, inque medium populi p-
greſſus dixit: An non tandem, ô ciues, in
harum legum gratiam, odiſſe Iosephū po-
teritis: oculis (inquam) reuerenter conuerſis
ad haſce patrias leges, quarum iſte exer-
citus veſtri dux primarius, futurus eſt p-
ditor? Quin, odio proſecuti quosque flagi-
tioſiſſimos, pro hiſce tuendis legibus nunc
demum meritas pœnas expetite de eo qui in
animum induxit, vt facin^o iſtiusmodi ad-
mitteret diris omnibus deuouendum et exe-
crabile. His dictis & acclamante populo,
d ij aſſum-

assumptis ille secum militibus aliquot armatis, quasi me in vestigio occidione occisurus, præpropere gradu festinabat ad domum in qua pro tempore diuersabar. Horum ego nihil præsenties, graui sopore detinebar per corporis defatigationem, qua mihi contigerat ante eam populi excitatâ turbam. Simon autem, cui ipse custodiam tutelarem corporis mei commiseram, (Hic enim solus perstiterat mecum) viso ciuium accursu, expergescit me, & mihi quantum impendeat periculi, enuntiat. Orabat is, vt generoso animo, ceu addecer ducem strenuum, ipsius manu oppeterem mortem, priusquàm vi illata ipsi hostes cederent, aut certè dederent cruentæ neci. Hoc ille quidem dicebat, ego autem quæ me vnum spectabant, omnia Dei prouidentia permittens, animo præsentis gestiebam in plebem medius prosilire. Veste igitur lugubri utcunque indutus, appensoque ad collum gladio, diuersamq; viam emetiens, in qua scilicet

Attende
 Iosephi p
 sentem er
 ga deum
 fiduciam.

licet nulli hostium occursum me arbitra-
bar, penè momento in medium Hippodro-
mum me exhibens omnib⁹ conspicuum, sed
et capite prono in terram delapsus, ipsã
quoq; terrã perfundens lachrymis, omniũ
iudicio habitus sum commiseratione dignis-
simus. Quod verò probè intelligerem inge-
nium populi quàm esset studia in contra-
ria versatile, pro virili adnitebar illos vt
in varias distraherẽ sententias, priusquàm
à domo milites ad populum me circunstan-
tem se reciperent. Et quidem concedebam
erga adulescentes non iustè egisse me, quẽ-
admodum dicunt. Rogabã proinde, vt cum
bona eorum venia sinerer prius docere, in
quem vsum pecunias raptò quæsitas et ad
me allatas asseruarem. Tunc demum hac
de re instructi, si videbitur, ipsi me mori iu-
beant. Multitudine verò vt dicerem, iubẽ-
te, superuenerunt milites, meque conspecto
accurrerunt intentantes mortem. Multi-
tudine porrò se vt continerent iubente, pa-
d iij ruerunt

ruerunt, præstolantes vt simulatque effem-
palàm confessus in hoc pecunias conseruas-
se, regi vt restituerentur, me quasi publica
confessione compertum proditoris inclemē-
ter trucidarent. Impetrato igitur ab omni-
bus silentio dicere cæpi: Viri mihi congene-
res, mori quidem me, si iustum est, mortem
nulla ratione deprecor. Atqui in votis est
mihi, vt, priusquàm hac defungar vita,
me edifferente ad vos perueniat veritatis
cognitio. Ciuitatem enim hanc quum satis
superque intelligam, omnium quas noue-
rim esse erga hospites maximè liberalē ac
benignam, eoque tãta exuberare copia vi-
rorum qui vestra hospitalitate inuitati,
relieta ob id sua ipsorum patria, huc se re-
ceperunt, perfruituri consortio vestræ huius
prosperioris fortunæ. Hac ego virtute inui-
tatus mecum constitueram muros vestros
instaurare hisce pecunijs, quibus de præ-
sens aduersum me exorta est indignatio,
quas planè fueram insumpturus in eorum
structu-

*structuram. His à me dictis, à Taricheë-
sibus quidem & ipsorum inquilinis atque
hospitibus exorta, vox in sublime attollitur
profitentibus se hoc nomine gratiam habe-
re mihi non vulgarem, atque adhortanti-
bus animo vt essem præsenti, ac sumerem
audaciam. Galilæi interim ac Tiberien-
ses in præconcepta indignatione hærebant
fixius. Et proinde ijs ipsis inter sese mutua
verborum velitatione confligentibus, illis
quidem interminantibus se irrogaturos pœ-
nas, alijs è diuerso hasce minas ne tantilli
æstimantibus. At vbi primùm sum polli-
citus & Tiberiadis mœnia me resartu-
rum, aliarum insuper ciuitatum muros,
quatenº sanè necessitatis ratio vsusve ex-
poscere videretur: hisce verbis habita fide,
singuli in suam quique ciuitatem secesse-
runt. Equidem quod iam recensui pericu-
lum, simul ac artificii verborum acumine
effugi: vnà cum amicis & armatis militi-
bus viginti, à tanto periculo velut redux*

ruerunt, praestolantes ut simulatque essem
palam confessus in hoc pecunias conseruas-
se, regi ut restituerentur, me quasi publica
confessione compertum prodicionis inclemē-
ter trucidarent. Impetrato igitur ab omni-
bus silentio dicere cœpi: Viri mihi congene-
res, mori quidem me, si iustum est, mortem
nulla ratione deprecor. Atqui in votis est
mihi, ut, priusquam hac defungar vita,
me edifferente ad vos perueniat veritatis
cognitio. Ciuitatem enim hanc quum satis
superque intelligam, omnium quas noue-
rim esse erga hospites maximè liberalē ac
benignam, eoque tāta exuberare copia vi-
rorum qui vestra hospitalitate inuitati,
relieta ob id sua ipsorum patria, huc se re-
ceperunt, perfruitori consortio vestrae huius
prosperioris fortuna. Hac ego virtute inui-
tatus mecum constitueram muros vestros
instaurare hisce pecunijs, quibus de pra-
sens aduersum me exorta est indignatio,
quas planè fueram insumpturus in eorum
structu-

*structuram. His à me dictis, à Taricheë-
sibus quidem & ipsorum inquilinis atque
hospitibus exorta, vox in sublime attollitur
profitentibus se hoc nomine gratiam habe-
re mihi non vulgarem, atque adhortanti-
bus animo vt essem presenti, ac sumerem
audaciam. Galilæi interim ac Tiberien-
ses in præconcepta indignatione hærebant
fixius. Et proinde ijs ipsis inter sese mutua
verborum velitatione confligentibus, illis
quidem interminantibus se irrogaturos pœ-
nas, alijs è diuerso hasce minas ne tantilli
æstimantibus. At vbi primùm sum polli-
citus & Tiberiadis mœnia me resartu-
rum, aliarum insuper ciuitatum muros,
quatenº sanè necessitatis ratio vsusve ex-
poscere videretur: hisce verbis habita fide,
singuli in suam quique ciuitatem secesse-
runt. Equidem quod iam recensui pericu-
lum, simul ac artificii verborum acumine
effugi: vnà cum amicis & armatis militi-
bus viginti, à tanto periculo velut reduxe-*

*in meum me hospitium recepi. Rursus sic-
rj illi ac seditionis authores haud medio-
criter timentes sibupsis, necunde ab eis exi-
gerentur pœnæ ob ea quæ aduersum me cõ-
cinnarant, assumptis secum sexcentis mi-
litibus armatis, ad domum pedẽ contule-
runt in qua id temporis diuersabar, eã in-
cendio tradituri. Renuntiata igitur mihi
violenta hac impressiõne aduersum me co-
oritura, putavi facturum me rem magno-
pere indecoram, illinc si me fuga proripe-
rem. Equidem tanto vitæ discrimini ex-
positus, ex tempore iudicavi mihi vtendũ
singulari quadam audacia. Quum igitur
imperassem fores omnes domus occludi, cõ-
scenso loco superiore domus, admonebam
sinerent quosdam domum introduci, ex me
pecunias recepturos. Dicebam enim illos
interquieturos hoc pacto à frendore impo-
tentis iræ. Ex intromissis, eum qui cæteris
videbatur præfidentior, iussi flagris cõscin-
di acerrimè, dein manuum alteram præ-
cidi, ac*

cidi, ac præcisam à collo suspendi. Sic affe-
 ctum miserè exclusi ædibus, & ad eos qui
 miserant, reieci, quos utique stupor nō me-
 diocris cæpit ac timor. Timebant igitur ne
 si illic hæreret diutius, similia cogeretur pa-
 ti. Coniectabant enim domi habere quàm
 ipsi numerosiore militum copiam. Itaque
 in fuga dilapsi, præcipites abierunt: ego au-
 tem istiusmodi usus strategemate, secun-
 dam hanc effugi aduersum me adornatā
 insidiosam coitionem. Quin ne sic abster-
 riti, iterum turbam conciuerūt eorum qui
 dicerent regios magistrat⁹ qui ad me ve-
 nerant, non debere viuere, quòd ad legiti-
 ma, rit⁹que nobis viuendi solennes trans-
 ire nollent, ad illos licet accessissent ser-
 uandi: notamque illis inurebant veneficij
 & incantationis, ac prohibentes Roma-
 norum aduentum. Proinde populus momē-
 to mobilis, de rectitudinis via abreptus im-
 posturis loquentium ad aucupandam vul-
 gi gratiam. Hæc igitur quum audirē, rur-
 sus

Cuiusmo-
 di hac no-
 stra ætate
 fuisset cō-
 pbantur
 Germa-
 norum &
 popul⁹ &
 p̄dicātes.

sus cæpi instruere populum, non esse rationi consentaneum, eos temerè persequi qui ad se confugerent: vanum prætereà esse ac nugacissimum, q̃ illis impingerent præstigiæ crimen aut veneficij. Neque enim id si esset, si vi incâtamentorum aut veneficijs ullis, tam multiplici potirentur victoria aduersus hostes, tot adeò militum myriades cogerentur alere. Hæc dicente me vel tantillo quidem temporis in meam venêre sententiam: non item ita diu ubi secessissent, suadelis facinorosorū ad deteriora proritabantur aduersum megistanas, nōnunquam armis accincti: ita vt coorirentur aduersus illorum domum quæ erat Taricheæ, quasi illos expetituri in mortem. His ad me relatis, sanè admodum timui, ne odio eiusmodi infælicem sortito exitum, vrbs fieret ad se confugientibus inaccessa. Itaque cum alijs aliquot profectus in ades regionum magistratum, illicque obseratis foribus, ac fossa excauata quæ ab ea do-

mo ad mare transmitteret, iussi ad omnem
uentum apparari nauigium, quo demum
cum illis conscenso, ad confinium Hippe-
norum traieci. Dato eis equorum pretio (in-
tam præpropere enim ac præcipiti trans-
fugio non satis commodè poteram mecū eos
abducere) illinc eos dimisi, multis verbis
adhortatus, generosè vt perferrent incur-
santem necessitatem: ipse autem supramo-
dum angebar animo, quòd adigerer eos
qui transfugio mecum euaserant incolu-
mes è naui eductos exponere in terram ho-
stilem. Melius enim esse duxi eos (si casus
ferret, apud Romanos mortem oppetere, q̃
inclementer perimi in regione mihi cōcre-
dita. Atqui demum seruati sunt. Indulsi-
t enim eis clementer rex Agrippas quæ p-
peram egissent. Et hæc quidem sic habent,
quæ illis tandem contingere. Tiberienses
interim scribunt regi, obsecrantes trans-
mitti vim frequentem militum ad tutelare
custodiam suæ regionis, se enim confirma-
bant

bant velle trāsire in regias partes. Et quidē
hæc scribebant regi. Ad eos vt veni pri-
mum, obsecrabant quatin⁹ ipse mea polli-
citationis memor, mœnia ciuitatis iuberem
priua impensa instaurari. Audierāt enim
Taricheas prius aliquātò muris ambitas.
His quū annuissem, iamq; accuratè ador-
nassem omnia quæ ad eam structuram vi-
derentur accommoda, iubebam archite-
ctones instare operi: & ecce die tertio quū
soluissem è Tiberiade petitur⁹ Taricheas
stadijs triginta à Tiberiade disiunctas, cō-
tigit conspici equites aliquot Romanorum
non ita procul à ciuitate iter facientes. His
visis iniecta est mihi suspitio, vt faciliè cre-
derem exercitum proximè adesse ab rege
missum. Illi igitur confestim voces edebant
multis laudibus celebrātes regem: me edi-
uerso execrati onerabant incredibili ma-
ledicentia. Vnus aliquis præpete cursu me
adiit, renuntiaturus qua hæc animi desti-
natione illi depromebant. Certò enim co-
gnoue-

gnouerant Tiberienses à me defecisse. His proinde auditis, insedit cordi non mediocris angor. Milites enim quum haberem ex Taricheis, iamq; ad eorum domos peruenissem: malè erat animo quòd illinc eos abducere non liceret ob reuerentiam sabbati in crastinum incidentis. Neque enim volebam Taricheenses vlla intemperie aut strepitu militaris multitudinis interturbari. Nam quoties versabar Taricheis, nihil mihi curæ erat tuendo corpori adhibere militarem custodiam, vt qui subinde experimentum cepissem integerrimæ eorum erga me fidei. Tantum fuit, septem sum remoratus milites circa me vnà cum amicis, quippe qui inter hasce salebras deprehensus addubitarè, quid potissimum mihi agèdū foret. Neq; enim in eo temporis articulo censebam meum ad me acciri debere exercitum, quòd dies ille inclinaret iam in noctem. Etenim etiam si eo die aduenisset, arma in crastinum non licuisset arripere nobis

his legis Mosaica interdicto prohibitis, quanlibet vrgens necessitas nos ad ea sumenda perpellat. Quod si Tiberiadem Taricheotis & milicib⁹ apud illos inquilinis externisue permisissim diripiendam, utique videbam non futuros esse satis direptioni: meam proinde dilationem prospiciebam fore longissimam. Exercitum enim regium simul atq; aduenisset, præsumptis coniecturis augurabar præoccupaturum esse ciuitatem, meq; eius iure spoliatum iri. Consilium igitur apud me inibam, quonā tandem mihi vtendum foret strategemate aduersus eos. Dicto ocys decreui portis Taricheensium præficere quosq; amicorū fidissimos summa cum cautione obseruatu ros cupientes egredi urbem, accitisq; ad me primarū adium incolis, iussi cuique ipsorum, vt proximè urbem nauim attraherent: nauclero præterea imperaui, ingressus eam vt adduceret, meq; sequeretur Tiberiadem versus iturum. Et quidem ipse
cum

cū amicis & armatis militib⁹ quos dixi
septē fuisse numero ingress⁹, iter naui eme-
tiebar ad Tiberiadem. Tiberienses autē
comperto, quia nondum regius exercit⁹ ap-
pulisset, parte altera mare contemplaren-
tur cingi vndique multitudine nauium,
haud mediocri timore correpti sunt pro ci-
uitate, ingentiq^{ue} stupore perculsi: vt qui
suspicaretur naues ipsas classiarijs mili-
tibus compleri, tū priorem immutant sen-
tentiam. Proiectis igitur armis cum vxor-
ibus ac liberis honoris mihi exhibēdi gra-
tia veniebant obuiam, multa cum celebri-
tate laudū exerta voce acclamabant mi-
hi prodeunti. Coniectabant enim me nihil
eatenus exaudiisse de suæ defectiōis ad re-
gem decreto. Rogabant insuper, mihi vt tē-
perarem ab excidio ciuitatis. Ego autem
vrbi factus propior iubebam, vt naucleri
anchors iacerent semotius à terra, ne Ti-
berientes internosse possent naues vectori-
bus esse vacuas. Ipse autem vno quopiam
nauigio

Εγώ οὖν nauigio ad eos prouectus ac proximius, il-
*forte ἔγ-
 γωμοσὺν -
 οὐν vel ἔγ-
 γωμοσὺν αὐτῶν* lorum iustitiam increpabam vehemēti v-
ingratitudinem. sus acrimonia verborū, quodq; nulla sub-
 sistere legitima causa defectionis, tanta le-
 uitate se à fide abalienassent, qua se mihi
 aliquantò prius obstrinxerant. Spondebā
 alioqui illis deinceps me stabiliter ignosci-
 turum, si quidē transmississent viros è præ-
 sidibus multitudinis decē. Illi alacriter pa-
 cto obsecundātes, miserunt quos prædixi:
 ego autem conscensa naui dimisi eos in cu-
 stodia asseruandos Taricheis. Sanè hoc sæ-
 liciter peracto strategemate, per paucos il-
 los deprehenso omni consilio, missis in præ-
 dictam ciuitatem legatis, & cum eis ius-
 si ad me transmitti alios insuper è populo
 nec paucos primates viros superiorib⁹ ni-
 hilo inferiores. Populus simul atque intel-
 lexit in quantam malorum esset deuolutus
 magnitudinem, obsecrabat, plecti vt inbe-
 rem authore seditionis. Dicebatur is Cli-
 tus, nimio plus audax ac temerarius ado-
 lescens.

tescens. Ego qui prophanum esse censebā
 vllum ex contribulibus virum perimere:
 puniendus tamen quum esset, vni è corpo-
 ris custodib⁹ nomine Leui negotium dele-
 gavi amputanda alterutrius manus. Ins-
 sus et idē Leui, veritus quum esset in tā-
 tam p̄dire multitudinem praesertim solus:
 cupiens alioqui ego militis istius ignauam
 timiditatem nulli innotescere Tiberiensiu,
 Clitum ipsum proprio nomine aduocaui,
 eiq; propius admoto dixi: Quandoquidem
 dignus es, cui ambæ manus recidatur, qui
 in me adeò extiteris ingratus, esto tu tibi-
 ipsi carnifex. Caue sis dicto minus audiēs
 aut immoriger, ne pœnam tantò acerbiorē
 subire cogaris. Eo crebris precibus conten-
 dente, sibi vt alteram condonare, agrè sum
 assensus. Ille pragestiens quòd non vtrāq;
 perderet manum, arrepta machæra sini-
 stram sibi præcidit. Hoc vno opere inter-
 quieuit ea seditio. Tiberienses, postquàm
 Taricheas perueni, vbi rescuerunt, quo
 e essem

O iudicē
 inclemē-
 ter clemē-
 tem.

essem aduersus eos vsus strategemate, in admirationem & stuporem sunt conuersi, quòd ingratitudinem ipsorū erga me manifestariā citra vllius cādem jedauerim.

Ego autem è carcere accitos primates Tiberiensis populi (erat item cum eis & Iustus, huiusque pater Pistus) mecū admouicænæ. Inter cænandum dicebam me neutiquām ignorare potentiam Romani imperij, quippe quod cæteris omnib⁹ esset præcellentius: alioquin silentio tegendum id esse ob sicarios. * Et quidē hac statuebamus

*
Haud dubiè deficit
hic quiddam.

eis facere, expectantibus opportunitatem commodiorem, & vt ne mihi eorum duci fieret intolerabile. Neminem enim alterū eos addcāposse internancisci similiter māsuetum ac ciuilem. Verū Iusto memoriā illi renouabam rei gestæ sub belli initium, priusquam ab Hierosolymis ipse aduenissem, quia nimirū Galilæi eius fratri in ius vocato vtramque iussissent manum præcidi, quòd literas euulgasset commentitias ac

dolo

dolo malo confictas, quòdque post Philippi Gamalitæ profugium ad Babylonios, qui cum fratre motoriam seditionem exciuerant, sustulissent è medio Charéta. Sanè Chares hic, erat Philippo congener, Iesum eius fratrem, sororis Iusti maritum moderate castigassent. Hac quum disseruissem sub horam conuiuij, edixi vt diluculas ceteræ die Iusti comites liberi è carceris custodia finerentur quolibet abire. Sub hæc contigit Philippum Ioachimi filium hanc ob causam è Gamalæ forti præsidio aliò pedem conferre. Philippus audiens Varum ab rege Agrippa gradu esse deiectum procurandæ prouinciæ, iamque illi successorem aduenisse Modium Ecum, virum utique et amicitia et familiari consuetudine iam olim sibi notissimum: ad hunc scribit, significans quæ sibi peculiariter contigissent, simul obsecrās, vt quæ à se essent misæ literæ, eas curaret ad reges transmittendas. Sanè Modius acceptis literis non me-

e ij diocri

essem aduersus eos vsus strategemate, in admirationem & stuporem sunt conuersi, quòd ingratitudinem ipsorū erga me manifestariā citra vllius cadem jedauerim.

Ego autem è carcere accitos primates Tiberiensis populi (erat item cum eis & Iustus, huiusque pater Pistus) mecū admouit cœnæ. Inter cœnandum dicebam me neui-

quàm ignorare potentiam Romani imperij, quippe quod cæteris omnib⁹ esset præcellentius: alioquin silentio tegendum id es-

se ob sicarios. * Et quidē hac statuebamus eis facere, expectantibus opportunitatem commodiorem, & vt ne mihi eorum duci fieret intolerabile. Neminem enim alterū

eos addebāposse internancisci similiter māsuetum ac ciuilem. Verūm Iusto memoriā illi renouabam rei gestæ sub belli initium, priusquam ab Hierosolymis ipse aduenissem, quia nimirū Galilæi eius fratri in ius vocato vtramque iussissent manum præcidi, quòd literas euulgasset commentitias ac

dolo

*
Haud du-
biè defit
hic quid-
dam.

dolo malo confictas, quòdque post Philippi Gamalitæ profugium ad Babylonios, qui cum fratre motoriam seditionem exciuerant, sustulissent è medio Charéta. Sanè Chares hic, erat Philippo congener, Iesum eius fratrem, sororis Iusti maritum moderate castigassent. Hæc quum disseruissem sub horam conuiuij, edixi vt dilucula scète die Iusti comites liberi è carceris custodia finerentur quolibet abire. Sub hæc contigit Philippum Ioachimi filium hanc ob causam è Gamalæ forti præsidio aliò pedem conferre. Philippus audiens Varum ab rege Agrippa gradu esse deiectum procuranda prouinciæ, iamque illi successorem aduenisse Modium Ecum, virum utique & amicitia & familiari consuetudine iam olim sibi notissimum: ad hunc scribit, significans quæ sibi peculiariter contigissent, simul obsecrās, vt quæ à se essent misæ literæ, eas curaret ad reges transmittendas. Sanè Modius acceptis literis non me-

diocri gaudio exhilaratus est. His enim letis, intellexit saluum esse & incolumem sibi familiariter notum. Ad reges proinde qui circa Berytum versabantur, literas dedit. Rex autē Agrippas vt cognouit primum, rumorem salsò dispersum de Philippi defectione (Quaquauersum enim fama permanarat, quia is Iudaeorū exercitui ad bellum ductando aduersus Romanos præesset.) equites misit qui Philippum honorificè comitati, in regiam deducerent. Hunc itaque aduenientem prehensa dextra rex & comiter salutat atque complectitur, Romanisque qui aderant ducibus, digito in Philippum porrecto ostentabat, dicens: Quia sanè, Philippus hic est, quo de rumor in vulgus se effuderat, quod à Romanis descuiisset. Iubet idē, vt equites accepto Philippo in Gamala præsidium quàm ocysimè profecti illinc educerent quoscunque haberet domesticè notos: Babylonios rursus in Batanæam reductos de
integro

integro restituerent. Denique imperauit, omni studio vt prouiderent, ne qua à subditis exoriretur seditio. Sanè Philippus, his quoque per epistolam ab rege acceptis mādatis festinabat sedulò exequi, quæ esset iussus facere. Iosephus autem non paucos Iatrinae vrbis adolescentes audacia & alacritate animi promptissimos, sua exhortatione præmunitos quum in ordinem contraxisset, iamque immineret procerib⁹ Gamalæ, persuasum illis tandem est, ab rege ut deficerent, ac resumptis armis sese manu assererent, & vindicarent pristinam libertatem. Et quosdam quidem vi adegerunt ad corripienda arma, alios autē quibus id decretum min⁹ plausibiliter arridebat, peremerunt. Occidunt porrò et Chareta: cumque eo quendam illius affinium nomine Iesum. Sed & Iusti Tiberiensis sororem interfecerunt, sicuti præmisim⁹. Scribunt dein ad me, obsecrantes mitti robur militum cum eis qui mœnia ciuitatis essent

excitaturi. Visum est utrique postulationi annuere. Defecit item ab rege Gaulanitis regio adusq; oppidum Solymen porrecta. Seleucia verò & Soganni oppida natura beneficio munitissima, forti substructione murorum cinxi. Alia item pleraque per superiorem Galilæam oppida in locis maximè saxosis sita, per æquè ambiui mænib⁹. Horum sunt nomina: Iamnia, Amerytha, Charabe. Ciuitates præterea Galilææ æquè communiui, Taricheas, Tiberiadem, Sepphorin. Oppida insuper Arbelorum, Spelaum, Bersobe, Selamen, Iotapata, Capharath, Comosogana, Napapha, montemque Itabirium. In has ciuitates atque oppida ingentem frumenti copiã conuexi ac seposui, arma insuper ingenti studio accurauim in futuros euentus, & ad munimen. Ioãni verò Leui filio odium aduersum me inceserat præ cæteris votiuũ iniquiore animo ferenti meam lætiorẽ q̃ voluisset, fortunam. Is igitur quum modis omnibus

Lege
Thabor.

omnibus animo destinasset me vnum à sua gente semotiùs amoliri, muros accurat cōstrui suæ patriæ, hoc est Gischalis: Simonē verò fratrē ac Ionathan Sisennæ filiū vnā cum militibus circiter centum in Hierosolyma transmittit ad Simonem Gamalieli filiū eū obsecraturus, Reipublicæ Hierosolimitanæ vt psuaderet principatu in Galilæos mihi abrogato, potestas in eosdē omnis plebiscito arrogaretur Ioāni. Erat quidem hic Simon ex ciuitate Hierusalem: genere verò cum primis illustri ac splendido, vtpote è Phariseorū secta, qui circa legitimos patriæ ritus creduntur cæteris seuere disciplina viuendi antecellere. Hic proinde vir apprimè prudens erat ac sensatus, quiq; collapsas res & afflictas poterat sua vnus prudentia erigere. Ioanni hic deuinctissimus fuerat, & amicitia iugo, & consuetudine viuendi familiariter. Tunc temporis à me diuersus animo abibat ac dissentaneus. Hic igitur in se rece-

e iij pro

excitaturi. Visum est utrique postulationi annuere. Defecit item ab rege Gaulanitis regio adusq; oppidum Solymen porrecta. Seleucia verò & Soganni oppida natura beneficio munitissima, forti substructione murorum cinxi. Alia item pleraque per superiorem Galilæam oppida in locis maxime saxosis sita, per æquè ambiui mœnib⁹. Horum sunt nomina: Iamnia, Amerytha, Charabe. Ciuitates præterea Galilææ æquè communiui, Taricheas, Tiberiadem, Sepphorin: Oppida insuper Arbelorum, Spelaum, Bersobe, Selamen, Iotapata, Capharath, Comosogana, Napapha, montemque Itabirium. In has ciuitates atque oppida ingentem frumenti copiã conuexi ac seposui, arma insuper ingenti studio accuravi in futuros euentus, & ad munimen. Ioãni verò Leui filio odium aduersum me inceserat præ cæteris votiuũ iniquiore animo ferenti meam lætiorẽ q̃ voluisset, fortunam. Is igitur quum modis omnibus

Lege
Thabor.

omnibus animo destinaſſet me vnum à ſua gente ſemotiùs amoliri, muros accurat cõſtrui ſuæ patriæ, hoc eſt Giſchalis: Simonẽ verò fratrẽ ac Ionathan Siſenna filiũ vnã cum militibus circiter centum in Hieroſo lyma tranſmittit ad Simonem Gamalieli filiũ eũ obſecraturus, Reipublicæ Hieroſo limitanæ vt pſuaderet principatu in Galilæos mihi abrogato, poteſtas in eoſdẽ omnis plebiſcito arrogaretur Ioãni. Erat quidem hic Simon ex ciuitate Hieruſalẽ: genere verò cum primis illuſtri ac ſplendido, vtpote è Phariſæorũ ſectã, qui circa legitimos patriæ ritus creduntur cæteris ſeuẽ riore diſciplina viuendi antecellere. Hic proinde vir apprimẽ prudens erat ac ſenſatus, quiq; collapsas res & afflictaſ poterat ſua vnũs prudentia erigere. Ioanni hic deuinctiſſimus fuerat, & amicitie iugo, & conſuetudine viuendi familiariter. Tunc temporis à me diuerſus animo abibat ac diſſentaneus. Hic igitur in ſe rece-

in quibus
vov.

pro munere patrociniādi causae Ioānis suadebat pro virili pontificibus Anano & Iesu Gamala filio, alijs itē aliquot factionis eiusdem, me ceu germen primum emicans ut exscinderent, neu cunctarentur diutius aut sinerent gloriam meam alijs radices agere, ut quae quādamtenus adoleuisset, eis futurum emolumento praedicans, si quidē Galilaea cadere principatu ac spoliarer, Ediuerso Anani familiares ac domesticos nolebat interesse, consilio eiusmodi decidendo: ne si ipse praeuouissem densa vi militum stipatus, inopinus adorirer ciuitatem. Hac quidem Simon decernenda in medium depromebat. Ananus autem pontifex censebat id negotium operosius esse, nec facile factu, quod bona pars pontificum & eorum qui praessent populo, mihi laudē legitimi ac probi ducis suo astrueret testimonio. Calumniosam porro actionem viro intendere aduersus quem nihil obicere queas expostulatione dignum, hoc plane

planè opus improborum est. Simon auditis
 quæ ab Anano dicerentur, rogauit id o-
 mne consilium regi silentio, neu quis eorum,
 verba eiusmodi euulgaret aut pderet. Di-
 cebat prospexisse se quonã pacto citra ne-
 gotium ego è Galilæa emoueri possem &
 ablegari. Accito enim ad se Ioannis fra-
 tre, iussit per eum Anani comites profusa
 munerum largitione oppugnari. Hoc enim
 pacto (ait) fortè continget persuaderi eis,
 de sententia vt decedant. Tandemque cõ-
 fecit Simon, quod animo præsumpserat ac
 destinarat. Ananus enim & illius com-
 plices pecunijs corrupti, assēsi sunt vt prin-
 cipatu Galilææ caderem ac derurbarer,
 quum alius nemo per ciuitatē præter pau-
 culos istos conscius esset decreti. Denique
 visum est mitti oportere viros genere qui-
 dem spectabiles, eruditione autem nihilo di-
 spares. Erant verò in his duo ad concionā-
 dum non inepti, Ionathas & Ananias,
 vterque secta Phariseus: tertius itidem et
 ipse

Attende
 quàm sit
 efficax
 dugo do-
 na.

ipse Phariseus, verum è genere sacerdotali, nomine Gozorus. Atqui Simon in eorum pontificum numero, omnium erat maxime iuuenis. Hos iuebant adire Galilaeorum plebem, rogaturos cur tantopere mihi afficerentur ac deamarent. Si autem responderent, quod esse ipse è ciuitate Hierosolymorum: subnecterent se etiamnum quatuor ex eadem prodijisse vrbe. Quod si causam adderent, ob scilicet non vulgarem peritiam legum, subiungerent se quoque neutiquam ignorare legitimos patrie mores acritus. Rursus Galilaei si responderent se amare me ob sacerdotij dignitatem, ad hæc illi vt adijcerent, ex quaternione legatorum duos insigniri sacerdotij gradu. His instructi consilijs complices Ionnathæ, myriadas argenti quatuor appendunt ex ærario publico. Ad hæc audito, quia Hierosolymam aduenisset Galilæus quidam Iesus nomine, acie stipatus sexingentorum militum: hunc sibi accitum,
auctora-

auētorarunt, illi persoluto trimestri stipē-
dio, ac iusserunt, vt comitati Ionathæ as-
secclas, eorū iussis gererent morem. Trece-
tis insuper viris ē cuiū multitudinē se-
lectis imperarunt, vt singuli quique acce-
pto in alimoniam argento, comitarentur le-
gatos. Persuasus itaque omnibus, & ad
profectionē decorē adornatis, ita vt iam cō-
plices Ionathæ iter capefferent iuuitantes
& ad se prolicientes Ioannis fratrem vnā
cum militibus eius centum, acceptis præ-
tereā mandatis à quibus amandabantur
legatione functuri, hoc quidem illorum de-
creto, si quidem me apte sponte ponerem ar-
ma, ipsi me viuū in urbem Hierusalem
transmitterēt: sin ipse ex aduerso instrue-
rem aciem, posito omni timore me occidio-
ne occiderent. Hæc vtique erat formula
mandati. Scripserant autem & Ioanni,
bellum aduersum me vt accurarer: Seppho-
ritis verò, Gabarenis et Tiberiensib⁹ im-
perarunt Ioanni vt auxiliare subsidium
emit.

emitterent. Hac mihi ex patris literis innotuerunt: patri autem arcanum detexerat Iesus Gamalæ filius, eorum vn^o quæ in concilio decreta essent, conscius, peramicus & domestica consuetudine mihi probè notus. Tanta hac agnita ciuium meorum ingratitudine, ita vt animo exulcerati inuidiæque tragula perculsi, me interfici iussissent, dici non potest, quàm indoluerim animo. Addebat merori stimulos, quòd pater per literas vehementer me obsecrabat, ad se vt venirem. Magnopere enim dicebat desiderare se priusquàm vitæ istius munere defungeretur, vel semel videre filium. Hac sanè amicis prodebam. Quòd autem die tertio dicerem me regione eorum relicta in patriam profecturum, vniuersos qui audierant, occupabat mæror, meque lachrymis fusis obtestabantur ne se desererem, perituros alioqui, si quidem contingeret spoliari me meo ducatu. Me verò eorum supplicationi

ationi neutiquam annuente, sed de mea
 prius salute sollicito, exterriti Galilaei ne
 quum illinc emigrassem, in aspernabilem
 praedam exponerentur sicarijs: nuntios a-
 mandant qui per vniuersam Galilaam
 significarent meam de profectione senten-
 tiam. Bona Galilaeorum pars id ut primum
 rescuerunt, vndecunque in vnu sunt coa-
 cti cum vxoribus ac liberis, id agentes meo
 quidem arbitrato, non tam desiderio mei,
 quam quod malè sibi timerent à sicarijs.
 Sibi enim persuaferant, me apud eos per-
 manente, nihil se adituros mali. Venerunt
 igitur omnes in campum magnum, cui vo-
 cabulum est Asockis, quò loci pro tempo-
 re versabar. Succurrit admirari cuiusmo-
 di somnium ipse per eam noctem viderim.
 In cubile enim quum me recepissè, ob ea quae
 literarum missilium lectione didiceram mæ-
 rore contabescens & animo planè turbu-
 lento, visus sum videre quendam adstan-
 tem cominus, ac dicentem mihi: Heus tu,
 qui

ὁρῶν Ιο
 σεφί.

χαβούλ,
quam idē
3. lib. An-
tiq. vocat
Chabulā.

que dimisi domum. Et hæc quidem quinq;
milia vt appulerunt primum, in ordinem
conserui, vnā cum ter mille quos mecū ha-
bebam, & equis octoginta. Numero-
so hoc procinctu militum stipatus, rectā cō-
tendi ad Chabolo oppidum Ptolemaidi cō-
fine: & illic robur exercitus continenter
agglomerans in procinctu vt esset, finge-
bam mihi bellum esse aduersus Placidum.
Et hic quidem aduenit cum duabus cohor-
tibus pedestris exercitus, cumque ala vna
equitum à Cestio Gallo in hoc missus, vt
oppida Galilæorum quæ Ptolemaidi sunt
confinia, incendio contraderet. Iamq; val-
lum defixerat in prospectu ciuitatis Pto-
lemenſium: ego quoq; sexaginta propè sta-
dijs ab oppido secedens castrametor. Qui
ipse etiamnum robur mei exercitus subin-
de præuertebam, quasi mox cum hoste cō-
gressurus. At certè præter prælusiones a-
liquot velitaris pugnæ aut iaculationes è
sublimi, aliud nihil confecim⁹ operis. Pla-
cidus

tidus enim, ut qui aliqua ex parte nosset,
 quantopere adniterer inire conflictū &
 cum eo congregari, consternatus animo vi-
 res repressit adornata obsidionis. Verum
 ne sic quidem secessit à Ptolemaide. Eodē
 temporis articulo quum aduenisset Iona-
 thas cum suis collegis, quos dixim⁹ è Hie-
 rosolymis missos studio & factione com-
 plicum Simonis Ananique pontificis, is
 tota animi intentione moliebatur, me ut
 antecaperet positis insidijs. Neque enim
 aperto Marte audebat me adoriri. Ad
 me porrò epistolam scribit sub hac ver-
 borum formula: Ionathas, & qui cum eo
 sunt missi ab Hierosolymis, Iosepho
 gaudere. Nos quum intellexissemus, refe-
 rente senatu Hierosolymorum, Ioannem
 Gischalensem plerunq; molitum esse ad-
 uersum te insidias, in hoc missi sumus, eū
 ut increpemus cum omni verborum acri-
 monia, admoneam⁹q; tibi deinceps mo-
 riger ut sit & obsecundet. Sanè quū opte-
 f mus

mus tecum consilium inire de his quæ in commune nobis agenda sunt, obsecramus te, ad nos ocys ut aduoles cum aliquantis, non item multis. Neque enim hoc oppidulum satis esse possit excipienda tantæ multitudini militū. Hæc quidem scribebant spe præsumentes alterum affore è duobus: vel quia inermis si venissem ad eos, me detinuissent pro vili mancipio: aut certè si cum frequenti commilitio, iudicassent me pro hoste habendum. Venit item & eques ex his vnus qui prius aliquantò stipēdia fecerant Regi, iuuenis alioqui audacul⁹. Is literas adferebat. Erat proinde hora illius noctis iam secunda, quo tempore vnà cum amicis ac primis Galilææ celebrabam conuiuium. Domesticus famulus quum mihi renuntiasset adesse equitem quendam Iudæum, iussi, hominē ut accersiret. Introgressus ne vlla quidem dignatus me est salute. Tantum fuit, porrecta manu exhibuit epistolam. Hanc,

inquit, qui ex Hierosolymis recens adueniunt, miscrunt tibi exhibendam. Scribe iā & tu quàm ocysimè. Perpellor enim ad eos regredi festinus. Sanè qui accumbebant coepulones, miraculi ac stuporis loco habuerūt præfractam hanc miluis & impudentem audaciam. Ego contrà obsecrabam, nobis vt accumberet & vnà cœnaret. Quum is abnuisset, epistolā quidem, vti acceperam, premebam digitis, cōuersus autem ad amicos alijs de reb⁹ tenebam sermonem. Post autem aliquantū temporis ex epuli accubitu surgēs, ceteros quidem emisi ad suum quēq; cubile, quatuor tantum mihi familiariter ac domestica consuetudine amicos sum adhortatus, nequò abirent. Inueni literarum gerulo iussu apparari vinum. Id dum fit, semotis arbitris nec vllō inspectante explico epistolam. Ex eius qualicunq; lectione planè intelligens quid epistole illius scribæ aduersum me molirentur, resignatā rur-

f u

sus

Attende
Iosephi
tolerantiam
in explorandis
geniis:

militib⁹ fide dignis cautim obseruaret, nequa familiaris collocutio cum eis texeretur, quos ad Ionathæ complices emiseram. Et illi quidem profecti eo sunt: comites autem Ionathæ simul ac senserunt aberrasse se à scopo destinata sua aduersum me molitionis, alteram ad me transcripserunt epistolam sub hoc tenore verborum: Ionathas & qui cum eo sunt, Iosepho gaudere. Mandamus tibi, nullo ut stipatus commilitio intra tertium diem venias in Gabaroth oppidum ad nos exactius cognituros te referente quæ designaris crimina aduersus Ioannem. His ad me scriptis ac salute dicta Galilæis quos miseram, illinc facesserunt in Iaphan oppidum planè omnium quæ complectitur Galilæa, longè maximum, mœnibus munitissimum ac numerosa incolarum multitudine differtum. Obuiam eis prodiuit vniuersa multitudo virorum cum vxoribus ac liberis, aduersum quos exerta voce vociferabantur in-
bentes

bentes ut egressi neutiquam sibi inuideret strenuum ducem. Ionathæ comites vix credibile, quàm eiusmodi obstreperis populi vocibus irritarentur, etiamsi accensam in se iræ flammam non audebant exerere. Neque enim illos censebant responso vllò dignos, quare illinc in alia oppida emigrarunt, nec dissimiles sunt editi ab obuijs strepitus vocum clamantium neminem se passuros præfici in sui exercitus ducem præter vnum Iosephum. Re igitur vbique infecta, illinc se Ionathæ comites recipiunt in Sepphorin ciuitatum quæ in Galilæa sunt, multò amplissimam. Porro Sepphorita communi decreto quum ad Romanos proni respicerent, illis quidem obuiam venerunt, me autem nullis neque laude neq; conuitio attigerunt. A Sepphoritis quum in Asochin descendissent, haud secus ac Iapheni aduersum eos querulis vocibus prestrepebant. Illi contra non iam ferentes impotentioris iræ aculeum, imperabant qui
fuij se

se comitabantur, militibus, ut arreptis tigillis lignisue caderent sic obstreperè inclamantes aduersum se. Ioannes proinde tribus militum stipatus milibus, obuius illis venit proximè Gabara. Ego autem qui lecta aliquantò prius epistola intelligerem illos condicto aduersum me congressu manum esse conferturos, illinc à Chabalis promouens gradum vnà cum tribus militum milibus ac relicto in castris amicorum vno qui eatenus mihi fuerat fidei comperitissima, in Iotapata perueni, ut qui cupere haud longius quadraginta stadijs ab eis secedere. In hanc proinde formulam ad istos scribo: Si quidem rata sententia statuistis ad vos ut pergam, quadraginta supra ducetas sunt in Galilæa ciuitates & oppida: harum vnā ipsi deligite, & eo occurrā vobis, exceptis modo Gabaris & Gischalis. Hæc enim patria est Ioanni, illa auxiliaris est & amica. His ex me acceptis literis complices Ionatha
nihil

nihil prætereà rescribūt. Coactō enim inter se amicorum concilio & ad id accito Ioanne hi agitabāt consilium, quonam pacto in me cōorirentur. Et quidem Ioanni videbatur scribi oportere ad omnes quæ in Galilæa essent, ciuitates & oppida. Rationem dicto addebat, esse omnino in vnaquaq; ciuitatū vnū videlicet et alterū qui à me diuersi abirent. Illos esse ad se accersendos tanq̃ aduersus hostem congressuros. Decretum prætereà eiusmodi censebat transcriptum mitti debere in Hierosolymitarum ciuitatem, vt certius comperito me Galilæorum sententia iudicatum esse & haberi pro hoste, suo illi calculo sancirent decretū. Dicebat enim Ioannes vel hoc pacto desertum me iri auxiliari ope Galilæorum, quancūque eatenus fuissent erga me beneuoli, nimirum illis timore correptis, quæ ab Ioanne inter consultandum dicta mirum in modum assessoribus arriserunt. Hæc porro vniuersa mihi innotuerunt

notuerunt sub horam noctis tertiam. Saccchæus enim eorum qui eiusmodi concilio interfuerant, vnus quum ad me transfu-
gisset & illorum aduersum me molitione renunciaffer: visum mihi est non iam cun-
ctantiùs extrahendam esse occasionem sic
opportune oblatam. Dignum itaque du-
cens [occurrere tempestiuùs occasioni ul-
tro se afferenti] iubeo Iacobum eorum mi-
litum qui me circumsistebant, fidei integri-
tate maximè insigne assumptis secum du-
centis militibus explorare & cautiùs ob-
seruare exitus viarum omnes à Gabaris
in Galilæam, vtque ad me transmitteret
quoscunque comprehēdisset prætereuntes,
eos in primis qui cum literis caperentur.
Hieremiam insuper & ipsum ex amicis
meis vnà cum sexcentis militibus misi in
confinium Galilææ, qui summa cum cau-
tione obseruaret vias quæ à Galilæa in
Hierosolymitarũ ciuitatē dirigunt, præ-
cepto etiam dato, vt iter illac facientes cõ-
pre-

prehensos cum literis, viros quidem in loco
vinctos iuberet haberi in custodia, literas
autem curaret ad me transmittendas. Hæc
quum præcepissem eis quos à me aman-
daram, edixi cæteris eos adhortatus ut po-
stera die assumptis armis et apparatu tri-
duanæ alimonie ad me venirent in oppi-
dum Gabaroth. Militibus proinde qui
me circumsistebant, in quatuor acies distri-
butis, eorum quosque probatissimæ fidei di-
geßi in ordinem ad tutelarem corporis mei
custodiam. Centuriones quoque præfeci
militibus, ac iussi sedulo providere, ne quæ
ignorum militem sinerèt suo ordini mistim
se inferere. Altera autem die quum cir-
citer horam quintam propinquans Gaba-
roth, inuenio campum omnem qui ante op-
pidum latè porrigitur, vndique militum
densa multitudo differtum, qui ex omni
Galilæa eò se stiterant in subsidium, sicuti
eis præceperam. Numerosa insuper et a-
lia turba è finitimis oppidis eò concurre-
rat.

sus sigillo priore signavi, sic ut videri posset nulli dum lecta, eam quoq; manibus premens præcepi ut drachmæ viginti milia daretur in viaticum. His ille acceptis dixit se habere gratiã. Ego proinde eiusmodi responso faciliè deprehendens adolescentis ingenium turpi lucro inferuire, quodq; tali compendio expugnari maxime & capi posset, adieci: At qui nobiscum si velles bibere: utique pro cyathò vini drachmam vnã accipies. Ille nihil inuitus paruit pollicenti: speq; illectus accipiendæ numerosioris pecuniæ multo se proliuit vino. Ebriacus tandem ac remulentus, nullius iam arcani continens, adeò ut ne rogatus quidem, nihil non euulgaret, nempe insidias aduersum me adornatas: adiecit tandem, quia & ipsorum decreto essem morti addictus. His planè auditis, rescribo hunc in modum: Iosephus Ionathæ & his qui cum eo sunt, gaudere. Quod audierim vos incolumes in Galilæam venisse ac

se ac minimè valetudinarios, equidem lator: eò maxime, quia non incommode vobis, sed velut per man⁹ tradere potero eorum quæ hîc aguntur, accuratam rationem, quum ipse destinarem in patriâ proficisci. In votis enim iampridem id animo infederat. Atqui conueniebat ad vos proficisci me non in Xallo tantum, sed tantò longius: etiamsi ne iussissetis quidem. iussissetis.
Veniam mihi ut condonetis, etiam atque etiam rogo, quando id re ipsa præstare nō possum. Hic enim in Chabalo quaqua licet, observo Placidum animo secum versantem, quonam pacto in Galilæâ queat ascendere. Lecta igitur epistola hæc, ad me ipsi maturate gradum. Valete. His à me perscriptis ac militi ut perferret, redditis, visum est cum eo amandare viros triginta Galilæorum longè probatissimos his instructos monitis, illos quidem salute ut impartirent, aliud proinde verbum ne pmerent. Edixi præterea, ut vnus aliquis è
f iij militi-

militib⁹ fide dignis cautim obseruaret, nequa familiaris collocutio cum eis texeretur, quos ad Ionathæ complices emiseram. Et illi quidem profecti eo sunt: comites autem Ionathæ simul ac senserunt aberrasse se à scopo destinatae suae aduersum me molitionis, alteram ad me transcripserunt epistolam sub hoc tenore verborum: Ionathas & qui cum eo sunt, Iosepho gaudere. Mandamus tibi, nullo ut stipatus commilitio intra tertium diem venias in Gabaroth oppidum ad nos exactius cognituros te referente quæ designaris crimina aduersus Ioannem. His ad me scriptis ac salute dicta Galileis quos miseram, illinc facefferunt in Iaphan oppidum planè omnium quæ complectitur Galilæa, longè maximum, mœnibus munitissimum ac numerosa incolarum multitudine differtum. Obuiam eis prodiuit vniuersa multitudo virorum cum vxoribus ac liberis, aduersum quos exerta voce vociferabantur inbentes

bentes ut egressi neutiquam sibi inuideret
strenuum ducem. Ionathæ comites vix cre-
dibile, quàm eiusmodi obstreperis populi
vocibus irritarentur, etiamsi accensam in
se iræ flammam non audebant exerere.
Neque enim illos censebant responso vlla
dignos, quare illinc in alia oppida emigra-
runt, nec dissimiles sunt editi ab obuijs stre-
pitus vocum clamantium neminem se pas-
suros præfici in sui exercitus ducem præ-
ter vnum Iosephum. Re igitur vbique in-
fecta, illinc se Ionathæ comites recipiunt
in Sepphorin civitatum quæ in Galilæa
sunt, multò amplissimam. Porro Seppho-
ritæ communi decreto quum ad Romanos
proni respicerent, illis quidem obuiam ve-
nerunt, me autem nullis neque laude neq;
conuitio attigerunt. A Sepphoritis quum
in Asochin descendissent, haud secus ac
Iapheni aduersum eos querulis vocibus p-
strepebant. Illi contrà non iam ferentes im-
potentioris iræ aculeum, imperabant qui
f uij se

se comitabantur, militibus, ut arreptis sigillis lignisue caderent sic obstreperè inclamantes aduersum se. Ioannes proinde tribus militum stipatus milibus, obuius illis venit proximè Gabara. Ego autem qui lecta aliquantò prius epistola intelligerem illos condicto aduersum me congressu manum esse conferturos, illinc à Chabalis promouens gradum vnà cum tribus militum milibus ac relicto in castris amicorum vno qui eatenus mihi fuerat fidei comperitissima, in Iotapata perueni, ut qui cupere haud longius quadraginta stadijs ab eis secedere. In hanc proinde formulam ad istos scribo: Si quidem rata sententia statuistis ad vos ut pergam, quadraginta supra ducetas sunt in Galilea ciuitates & oppida: harum vnā ipsi deligite, & eo occurram vobis, exceptis modo Gabaris & Gischalis. Hæc enim patria est Ioanni, illa auxiliaris est & amica. His ex me acceptis literis complices Ionatha
nihil

nihil prætereà rescribūt. Coactō enim inter se amicorum concilio & ad id accito Ioanne hi agitabāt consilium, quonam pacto in me cōorirentur. Et quidem Ioanni videbatur scribi oportere ad omnes quæ in Galilæa essent, ciuitates & oppida. Rationem dicto addebat, esse omnino in vnaquaq; ciuitatū vnū videlicet et alterū qui à me diuersi abirent. Illos esse ad se accersendos tanq̃ aduersus hostem congressuros. Decretum prætereà eiusmodi censebat transcriptum mitti debere in Hierosolymitarum ciuitatem, vt certius comperito me Galilæorum sententia iudicatum esse & haberi pro hoste, suo illi calculo sancirent decretū. Dicebat enim Ioannes vel hoc pacto desertum me iri auxiliari ope Galilæorum, quancūque eatenus fuissent erga me beneuoli, nimirum illis timore correptis, quæ ab Ioanne inter consultādum dicta mirum in modum assessoribus arriserunt. Hæc porro vniuersa mihi innotuerunt

noctuerunt sub horam noctis tertiam. Sachæus enim eorum qui eiusmodi concilio interfuerant, vnus quum ad me transsugisset & illorum aduersum me molitione renunciaasset: visum mihi est non iam cunctantiùs extrahendam esse occasionem sic opportunè oblatam. Dignum itaque ducens [occurrere tempestiuus occasioni ultro se offerenti] iubeo Iacobum eorum militum qui me circumsistebant, fidei integritate maximè insignè assumptis secum ducentis militibus explorare & cautim obseruare exitus viarum omnes à Gabaris in Galilæam, vtq̃ue ad me transmitteret quoscunque comprehēdisset prætereuntes, eos in primis qui cum literis caperentur. Hieremiam insuper & ipsum ex amicis meis vnà cum sexcentis militibus misi in confinium Galilææ, qui summa cum cautione obseruaret vias quæ à Galilæa in Hierosolymitarũ ciuitatē dirigunt, præcepto etiam dato, vt iter illac facientes cōpre-

pre-

prehensos cum literis, viros quidem in loco
vinctos iuberet haberi in custodia, literas
autem curaret ad me transmittendas. Hac
quum praecepissem eis quos à me aman-
daram, edixi ceteris eos adhortatus ut po-
stera die assumptis armis et apparatu tri-
duanae alimoniae ad me venirent in oppi-
dum Gabaroth. Militibus proinde qui
me circumsistebant, in quatuor acies distri-
butis, eorum quosque probatissima fidei di-
gessi in ordinem ad tutelarem corporis mei
custodiam. Centuriones quoque praefeci
militibus, ac iussi sedulo providere, ne quē
ignotum militem sineret suo ordini mistim
se inferere. Altera autem die quum cir-
citer horam quintam propinquans Gaba-
roth, inuenio campum omnem qui ante op-
pidum latè porrigitur, vndique militum
densa multitudine differtum, qui ex omni
Galilaea eò se stiterant in subsidium, sicuti
eis praeceperam. Numerosa insuper et a-
lia turba è finitimis oppidis eò concurre-

rat.

rat. Stans autem intermedius eorum, quī
vix cœpissēm concionem apud eos habere,
& ecce acclamabant vniuersi me suum
esse benefactorem, suæ regionis tutelarem
patronum vocabant. Illis quidem ego me
habere gratiam professus, decretum alio-
qui proponebam tale, aduersus neminem
obeundam pugnam, neu ea loca pergerent
diuexare rapinis: sed per campum castra
vt metarentur parabili viatico contenti.
In votis enim dicebam mihi esse eiusmodi
urbas suppressere citra vllius cædem. Ipso
autem die contigit eos qui ab Ionatha cum
epistolis mittebantur, incidere in eorū ma-
nus quos explorandis viatoribus præsti-
tueram. Et quidem viri in custodias loco-
rum coniecti sunt, vti iussi erant custodes:
litteras autem quum legissēm nulla non sui
parte blasphemijs scatentes, & confictis
aduersum me mendacijs differtas, cæui ex
me ne quis rescisceret. Tantum fuit, desti-
nabam animo aduersum eos prosilire, &
impressio-

*impressionem facere. Audito aduētū meo,
comites Ionathæ collectis in locum suis om-
nib⁹ affectis, quib⁹ se permiscuerūt et Ioā-
nis sectatores, in vnum agglomerari se re-
ceperunt in domum Iesu. Ea enim domus B. 415.
sua amplitudine tam erat multorum ca-
pax, vt arce quauis nihilo videretur sua
mole inferior. In eius igitur loco semotiore
& arcano velut per insidias posita militū
cohorte, occlusisq^{ue} foribus reliquis præter
ianuam vnā quam me ingressurum spe-
rabant ad se de via venientem, ac salute
dicta in amplexus ruiturum: milites insu-
per hisce mandatis onerant, vt quum ad-
uenissem, cæteris prohibitis solum me sine-
rent ingredi. Hoc enim pacto arbitraban-
tur nullo negotio & ipso statim aditu me
reddituros sibi obnoxium & veluti man-
cipem. Atqui istorum spē non inscitè fru-
strat⁹ elusi. Ego enim qui præsensissem eo-
rum aduersum me adornatas insidias, eo
vt perueni è via, hospitatus è regione eorū
videri*

videri illis cupiebam re ipsa obdormiscere. Suspicari igitur Ionathæ comites me reuera interquiescere graui sopore depressum, prono descensu mox ut in planiciem campestrem pronolarunt, tentabant ij magna verborum contentione ac suadendi studio meos à me milites auocare, quasi qui socorditer supraque modum supinè munia obirem mei ducatus, quæ res in diuersum ac sperarant, abiit illis. Nam eis vixdum cōspectis clamor exauditur à Galileorū castris, restis planè nihil indignus beneuolentia qua erga me suum ducem tori flagrant: dequerebantur contrà ac voces edebāt increpatorias in Ionathæ comites, quippe qui eatenus desedissent, nec quicquam adissent periculorum: tantum id prestitissent, quia Rempublicam Galileorū sursum deorsum permiscuissent. Deniq; adhortabantur, ut è Galilæa facerent, seque quique reciperent domum. Neq; enim passuros se traduci in eam sententiam, ut me

me abrogato alter substitueretur in ducē. His mihi renuntiatis, nihil cunctatus in aream campi prodij eorū intermedius. Sane gradu volucris eō descendebam prægestiens audire quid Ionathæ dicerent comites. Vix in apricum theatrum prodieram, & ecce faustæ omnium acclamationes plaususque cum laudibus personabant confidentium se gratiam meo habere ducatus. His proinde auditis Ionathæ comites veriti ne Galilæis aduersum se profilientibus ullū adirent mortis discrimen gratia causa quam mihi se debere prædicabant, destinabant animo se illinc præpete cursu præripere. Quum autem intellexissent se non posse alio quoquā facessere, quod iussissem nequē abirent: illi prono vultu & terram versus deiecto sic hærebant, ut diceret emotione mentis perculsos. Edicto in omnem promulgato multitudinem, ut huiusmodi acclamationum strepitu deinceps abstineret, fidissimos quosque militum obseruan-

videri illis cupiebam re ipsa obdormiscere. Susplicati igitur Ionathæ comites me reuera interquiescere graui sopore depressum, prono descensu mox vt in planiciem campestrem pronolarunt, tentabant ij magna verborum contentione ac suadendi studio meos à me milites auocare, quasi qui socor diter supraque modum supinè munia obirei mei ducatus, quæ res in diuersum ac sperarant, abiit illis. Nam eis vixdum cōspectis clamor exauditur à Galileorū castris, restis planè nihil indignus beneuolentia qua erga me suum ducem toti flagrant: dequerebantur contrà ac voces edebāt increpatorias in Ionathæ comites, quippe qui eatenus desedissent, nec quicquam adissent periculorum: tantum id presti- tissent, quia Rempublicam Galileorū sursum deorsum permiscuissent. Deniq; adhortabantur, vt è Galilæa facerent, seque quique reciperent domum. Neq; enim passuros se traduci in eam sententiam, vt
me

me abrogato alter substitueretur in ducē. His mihi renuntiatis, nihil cunctatus in aream campi prodij eorū intermedius. Sane gradu volucris eò descendebam prægestiens audire quid Ionathæ dicerent comites. Vix in apricum theatrum prodieram, & ecce faustæ omnium acclamationes plaususque cum laudibus personabant confidentium se gratiam meo habere ducaturū. His proinde auditis Ionathæ comites veriti ne Galilæis aduersum se prosilientibus ullū adirent mortis discrimen gratiæ causa quam mihi se debere prædicabant, destinabant animo se illinc præpete cursu præripere. Quum autem intellexissent se non posse alio quoquā facessere, quòd iussissem nequò abirent: illi prono vultu & terram versus deiecto sic hærebant, ut diceret emotione mentis perculsos. Edicto in omnem promulgato multitudinem, ut huiusmodi acclamationum strepitum deinceps abstineret, fidiſsimos quosque militum obseruan-

*seruandis itineribus præfeci, acri ut studio
aduigilarent, ne nobis imprudentibus ino-
pinam impressionem promoueret Ioannes.*

*Admonitis proinde Galilæis ad sumenda
rursus arma ut se compararent, ne quid
turbarum conciretur in castris si quis for-
tè cooriretur repentinus hostium assultus,
omnium primum Ionathæ militibus memo-
riam refricabam epistola, cuius tenore scri-
psissent quemadmodum à Republica Hiero-
solymitana cætu missi essent dirimende
controuersæ contentioni inter me et Ioan-
nem, quopacto iidem me obsecrassent, ad
se ut venirem. His ordine enarratis, ipsâ
quoque epistolam in medium protendi illis
spectandam, ne quid eorum quæ obijciebã,
inficiari possent, literis palam coarguen-
tibus eos & reuincantibus. Ionathæ insup-
dicebam: Vos cum collegis, si ab Ioanne in-
ius vocor, vitam ut meam vobis repræsen-
tem, duobus quibuslibet aut certè tribus in
medium productis testibus qui honesti sint*

*Et inculpata: liquet quia prius necesse
vobis fuit inquirere in eorū vitā, me interī
libero Et exempto ab intentatis crimini-
bus. Ut igitur noueritis quā legitimè p-
functus sim officio strenui principis p Ga-
lilæam, tres quidem haudquaquam suffi-
cere reor, qui, quā probè vixerim, suo cō-
probent elogio, quare hos ecce omnes offero
vobis. Ab his sciscitemini, quā hacten⁹
tenuerim viuendi formulam. Num cum
omni honestate, sanctimonia atque autho-
ritate hīc sim conuersatus. Eoq; vos, ô Ga-
lilæi, adiuro, nequid eorum quæ vera sunt,
regatis silentio, imò omni cum libertate ip-
si dicite in horum tanquam iudicum con-
spectu, si quid min⁹ ritè peractum à me
sit. Hæc vixdum pronunciarā, Et ecce
voces in commune ab omnib⁹ redditæ sunt,
qui me suum vocarent benefactorem, suæ
regionis celebrarent seruatorem, qui rata
legitimaq; censerent suo testimonio quæ
à me essent peracta: denique nihilo secius*

ut pergerem, facere adhortabatur. Omnes
rursus iureiurando confirmabant suas v-
xores nullius contumeliae aut probri notam
per me incurrisse, nemini unquam prabu-
isse me occasionem legitimam tristitiae aut
mæroris. Hoc mihi ab omnibus reddito e-
logio, epistolas duas à socijs Ionathæ mis-
sas quas à me constituti exploratores in-
terceptas ad me miserant, altero versus ac
vicissim legebam audientibus Galileis: p-
quam plenas blasphemijs, pudendis insup-
et aduersum me confictis mendacijs, cen-
est illud, quia aduersum subditos tyrannide
potius vterer, q̃ ea quæ ducatum hunc
deceret clemētia ac lenitate: pleraq; insup-
alia inscripta erant, illis nihil omittentib'
quæ impudentissimus quisque mentienti
artifex queat comminisci. Dicebam autē
apud multitudinē me eiusmodi literas ac-
cepisse ab earū gerulis, qui nihil inuiti eas
mihi dedissent. Non enim volebā aduer-
sarios resciscere, quæ circa custodias via-

rum gererentur, ne timore correpti sibi imposterum temperarent à scribendis literis. His auditis multitudo animis exasperata gestiebat incursionem facere in Jonathan & eos qui illi aderant comites, quasi illos discerpturi. id quod fecissent Galilæi, nisi eos quidem ipse sedassem, & ira imposuisssem modum. Socijs porrò Ionathæ dicebam me eorum indulgere veniam quæ eatenus aduersum me gessissent, si modò resipiscerent, & profecti in patriam, his à quibus erant missi, dicerent quæ comperissent vera, quo nimirum pacto conceditâ mihi Rempublicam administrarim. His dictis dimittebam eos, etiamsi non me clâ esset eorum quæ pollicebantur, nihil esse facturos. Rursus multitudo aduersum illos ira atrociorè flagrabat & redaccēdebatur, meque obsecrabant, permittere de istis qui tam indigna moliti esset, meritas exigipænas. In omnes omnino formas me vertebam, quò eis persuaderem, illorum vt mi-

g ii sere-

sererentur. Probè enim noueram seditionē
omnem perniciosam esse, & communem
utilitati exitialem. Atqui quum nullis iam
verbis ira exasperatæ multitudinis flecti
posset, quippe qui infensis animis prouola-
bant omnes ad domum in qua hospitaban-
tur socij Ionathæ: ego qui viderem eò pro-
motam iram, & ad expetendam ultionē,
populi alacritatem, vt nullis iam coerceri
posset verbis, saltu equo inscensō iussī, me
vt omnes sequerentur adusque Soganen
oppidum ab Arabia disparatum stadijs
viginti. Hoc strategemate sum vsus, occa-
sione se mihi offerente, vt ne videri possem
prior conciuisse bellum intestinum, nempe
aduersus contribules. Factus dein propior
Soganeis, stiti illic multitudinem apud eam
concionaturus: & admonitione non intem-
pestiua vsus, docebam non conuenisse illis,
vt se sinerent sic pronos ferri in præcipitiū
iræ, præsertim tanta cum animi acrimo-
nia, nec sumendam de hoste eiusmodi vl-
tionem,

tionē, cui deinceps nulla possit sperari mel-
dela. Iubeo per hæc centum ē multitudinem
deligi, qui ad iustam & virilem staturā
adoleuissent, essentque inter primi nominis
viros, seque adornarent tanquā mōx p-
fecturi Hierusalem: & ut apud populū
dicturi dequererentur aduersum eos qui
regionem suam sollicitarent ad seditionē,
imō iam perpulissent. Addebā his: Quod
si eos contigerit vestris sermonibus flecti
ad misericordiam, adhortemini ceterū po-
puli præterea ad me ut scribāt suo decreto
iubentes, ut in ditione perseuerem toti⁹ Ga-
lilæe pro potestate agens, comites autē Io-
nathæ illinc ut excedant. Datis hisce man-
datis, illisq; citra ullam cunctationem in-
structis, tertio post habitam concionem die
missionem militum feci, vnā cum eis amā-
datis armatorum militū quingētis viris.
Scripsi autem & his quos in Samaria ha-
bebam fœdere amicitia mihi iunctissimos,
sua ut prouidentia his quos mittebam ci-

Ἰησοῦς
καταλύ-
σας.

sitra vitæ discrimen tuta foret profectio.
Prius enim aliquantò Samaria in ditione
venerat Romanorum. Et quidem necesse
erat prorsus illac iter transmittere eos qui
profectionis suæ compendia quærerent. Sic
enim triduo liceat conficere iter è Galilæa
in regionem Hierosolymorum. Emisi præ-
terea cum eis qui eiusmodi legationem ob-
irent, aliquot ad fines vsque Galilæa quos
præfeceram explorandis vijs, ut ne quis
adversariorum internosse posset et condisc-
tere quos emiseram. Hæc quum peregiſſe,
nonnihil moræ contraxi in Iaphis. Comites
autem Ionathæ quum intelligerent aber-
rasse se à scopo prætentæ adversum me cō-
spirationis, Ioannem quidem siuerunt abi-
re Gischala: ipsi autem in Tiberiensium ci-
uitatem se receperunt, sperantes captam
eam sub manus suas submissuros. Iesus e-
nim illorum tunc temporis primarius scri-
pserat literas quibus pollicebatur persua-
surum se populo, ut venientes exciperet, et

*in eorum partes transfiret vltronens. Illi q-
dem inescati hac spe atque inuitati eò ab-
ierunt. Hac sane literis ad me datis renū-
ciauit Silas, quem, ceu dixi, dereliqueram
procuratorem Tiberiadis. Is impensè ro-
gabat, festinus vt iter arriperem. Ego pro-
inde illius votis obsecutus, dū aduenio præ-
petere cursu, in periculum exitialis lati sum
deuolutus, tali ex causa. Ionathæ comites
Tiberiade hospitati, quum plerisque Ti-
beriensium persuasissent à me vt deficeret:
Et hi quidem non obscuri erant, sed ciui-
tatis optimates, qui audito meo ad se ad-
uentu, ob ea quæ admiserāt, male sibi me-
tuentes venerunt ad me, suoque complexu
me predicabant beatum, qui sic me gere-
rem circa providentiā administrationem-
ve Galilææ. Dicebant magnopere colla-
tari se Et applaudere mihi tanto honore
affecto. Suum enim decus atque ornamen-
tum facebantur meam esse gloriam, perin-
de atque honor doctorum. Et in ciues cor-*

riuatur. Amicitiam insuper erga ipsos meam, quam Ioannis iustiores esse iactabant. Studio prætereà sibi esse, ut festinatò concederet domum, se alioqui ad extremum perseveraturos donec sub manus meas mitterent Ioannem. Sua hæc verba confirmabant multiplici iureiurando quæ apud nos sunt omnium maxime formidabilia plurimumque vel audientibus terroris incutiunt, quibus iuramenti non commodare fidem, censebam esse nefarium. eoque obrestabantur alio in loco mihi deligerem hospitium, quòd in crastinū ei⁹ diē sabbatum incideret. Dicebant enim non oportere militum strepitu interturbari Tiberiensium ciuitatem. Ego sanè nulli⁹ mali suspicax illinc contendi Taricheas, relictis alioqui in ciuitate, qui partium mearum satagerent, ac sciscitarentur si quid diceretur aduersum nos. Per omnem viam quæ à Taricheis Tiberiadem rectà contendit, curam hanc delegavi permultis qui

*ea mihi per mutuas operas significarēt quæ
contingeret audire per eos quos ad id obe-
undum muneris reliqueram in ciuitate. Po-
ster a igitur luce cætus ciuium omnis cogi-
tur ad orationem. Amplissima domus est
et numerosa plebis capax. Ingressus autē
Ionathas, palam quidem minimè audebat
de defectione habere verbum: ait tamē ne-
cessarium ciuitati esse ducem qui me esset
præstantior. Iesus verò ciuitatis primari⁹,
citra vllam dissimulationem palamque o-
mnibus adiecit: Præstiterit, o ciues, obse-
cundare nos viris quatuor quàm vni, qui
et generis splendore sunt illustres, nec re-
rum solerti peritia inglorij: quibus verbis
subindicabat collegas Ionathæ. Iustus in
mediam plebem vt prodijt, commendabat
quæ Iesus dixisset, quo dicto nōnullos è ple-
be in suam pellexit sententiam, multitudi-
ni tamē adeo nō arridebāt dicta eiusmodi,
vt res abitura omninò fuerit in seditionē,
ni sexta hora superueniens dissoluisset cæ-
tum,*

rum, in qua quidem hora solenne est nobis
 ac legitimum sumere prandium sabbatis.
 Sicque Ionathæ comites in crastinum sab-
 bati extracto concilio, re infecta abierunt.
 His proinde mihi actutum renūciatis, de-
 creui ut sub matutinam horam appellerer
 civitati Tiberiensium, maturare gradum:
 et ecce circa eam horam illò adueni à Ta-
 richeis. Deprehendo autem populum ali-
 quanto prius ad orationem collectū. Quò-
 obrem ille cætus in vnum esset conflatus, qui
 erant adunati ne norant quidem. Compli-
 ces autem Ionathæ præter omnem suam
 spem, præsentem me conspicati dici vix po-
 test, quanta intemperie animorum agita-
 rentur. At interim secum comminiscun-
 tur quam mihi redderent rationem illius
 coacti conuentus, nempe hanc: quia Ro-
 mani equites visi essent in confinio ciuita-
 tis, stadijs nimirum triginta abiuncti secus
 eum locum qui Homonea dicitur. Et qui-
 dem hæc quum respondiissent, quibus me clā-
 petebant

ὁμολογία,
 concordia.

petebant per doliū detorta interpretatione,
 Ionathæ socij adhortabantur ne parui du-
 cerem terram eorum exponi prædæ per ho-
 stium incursionem. Dicebant autem hæc
 ea mentis destinatione, vt prætextu urgē-
 tis ac festinatò ferendi auxiliij quum à ci-
 uitate semotius ablegassent me, ipsi interi-
 eam sua molitione mihi infestam redderēt
 et hostiliter aduersam. Ego proinde tam-
 etsi essem probè conscius veteratoria illorū
 aduersum me cōmentationis, parui tamen.
 Hanc ego gloriā minimè censuerim ascri-
 bi debere Tiberiensibus, quippe qui impru-
 dentes futuri euentus in tempore non pro-
 spexerint suæ vrbi tuendæ. Exiui igitur, et
 ad locum vt perueni quum inquisitione de
 hostibus habita, ne vestigium quidem ullū
 hostilis excursionis deprehēdere, haud cū-
 ctanter viam priorem remetiens reuertor
 Tiberiadem, & ecce in vnum confluxisse
 omne concilium inuenio, turbamque vulgi
 promiscuam, simul & complices Ionathæ
 aduer-

ὁ προνοή-
 μιος, le-
 γο, προ-
 νοήματις.

*aduersum me opposcentes non contemnen-
dam criminum obiectionem, tanquam is
sim qui nihil quidem haberem pensi leui⁹
eis reddere bellum impendens, vitam au-
tem inter delicias ipse traducerem potius,
Inter hæc pferunt in primis epistolas qua-
tuor, hoc schemate excogitato, quasi ea
scriptæ ab his essent qui diuersarentur in
confinio Galilææ ad eos, deprecantibus qui-
dem illos ad se ut venirent suppetias latu-
ri, quando robur Romanorum equitum pa-
ruter ac peditum nunciaretur in tertium
diem affuturum, ac proinde expositum in
prædæ ipsorū regione, eoq; precaretur ma-
turius ut occurreret periculo: ne desideret,
neu per socordiam aut contemptum trans-
mitteret. Tiberienses his auditis illos rati
vera dicere, aduersum me clamores ede-
bant, dicentes non iam mihi desidendum
esse in ocio, sed ad opem ferendam. suæ gēti
finitimis abeundum. Ego qui intelligerem
quò pertenderet eiusmodi excogitatum ar-
tificiū,*

tificium, quidve molirentur Ionathæ complices, ad hæc respondi, me quidem propensiore studio esse pariturum, pollicitus etiam citra cunctationem ullam profecturum ad bellum. Cæterum, quando literæ significabant Romanos è locis quatuor arma promouisse aduersus Galilæam, eamque oppugnare, consilium id erat meum, vt robore totius exercitus in acies quinque dispertito, vnicuique earum præficerent collegas Ionathæ & eius socios. Decere enim viros confirmabam qui strenui sint ac probi, non consulere modò, sed & opere ipso cæteris præire ad ferendam opem, si qua postulet vrgeatve necessitas. Ego enim præterquam vni non possem præesse dux. Vix credibile quàm placuerit multitudini meum hoc consilium. Sanè hoc dicto vrgebant eos egredi ad bellum: illi contrà dissentaneis sententiis sese collidebant confusius, quòd quæ præcogitarant, explere opere minùs possent, me vno vniuersis eorum machinis reluctante.

Horum

Horum proinde vnus quidam Ananias nomine, vir planè malignus ac malorũ artifex, suadebat vt in crastinum ab vniuerso populo ieiunium Deo offerretur, eadẽq; hora iussit eundem in locum conuenire sed inermes, palàm facturos, quia quanticũq; auxiliari ope Dei perfruuntur, tales censent omne armorum genus inutile. Hac illi dicebantur, non studio tuendæ pietatis, potius vt Ionathæ complices me, meosq; inermes abriperent. Iamque ob ingruentem necessitatem ibam huic consilio gestum mori, ne viderer id aspernatus documentũ quod vel vmbra prætexeret pietatis. Postquàm igitur nos recepimus domum, Ionathæ comites scribunt Ioanni, adhortantes eum, vt sub crastinum diluculum ad se cũ aliquã multis militibus veniret, si id tamen commodè posset. Ita enim fore, vt nullo negotio in eius manus deuoluerer: suamq; omnem operam pollicebãtur, qua fieret vt compos abiret voti. Accepta ille epistola se comparabat

parabat ad ea quæ iubebatur. Ego autem postera die ex eis q̄ tutelari corporis præerant custodia, duos vt virili fortitudine exploratissimos, ita & integritate fidei maximè constantes iubeo sicis sub vestium integmento reconditis accingi, meque quoquo irem, & comitarentur et viam præmunirent, vt si qua fieret aduersum me impressio ab inimicis, ipsi nos vlcisceremur. Thoracem præterea ipse accepi, & gladio succinxi me sic vt nulli essent p̄spicua: denique ad orationis locum veni. Eos autē qui me comitabantur omnes excludi loci aditu præcepit Iesus ciuitatis primarius, eam enim ob rem institerat foribus: me autem solum cum aliquot ex amicis ingredi siuit. Iamque nobis ritus legitimos exoluentibus, & ad orationes conuersis proximè adstans Iesus, sciscitabatur ex me de tota supellectile quæ ex incendio aula regalis seruata fuerat, deque argento infecto nec signato, et apud quem essent deposita.

Hæc

Hac eò dicebat, ut tempus extraheret tãtisper dum aduenisset Ioannes. Respondi nihil non omnium deposuisse me apud Capellã decemq; optimates Tiberiensiu. Ex illis tu percunctare, num metiar. Illis apud se esse deposita omnia asseuerantibus, Iesus subiecit: Illi aurei viginti infecti quidẽ nec signati quos distracto quodam diuersorio accepisti, in quem abiere vsum? Et hos respondi dedisse me legatis quos amandastis Hierosolymam, in viaticũ. Ad hac subiiciunt complices Ionathæ, non rectẽ à me factum, qui ex aere publico dederim legatis mercedem. Ob hæc adfidentis populi multitudo promotã ad iram est & exasperata, quippe quæ vel tandem dilucidẽ pspiceret illorum erga me malignitatem. Ego proinde qui intelligerem mox ciendam & redaccendendam seditionem, cupiens populum aduersus sic malitiosos tantò irritare acrius, subtexui: Quin si censetis minus rectẽ à me factum qui legatis vestris dederim

Attende
improbã
maligni-
tatem

*dederim mercedem è communi aerario: vel
nunc demum desinite mihi facessere istius-
modi molestias, neu acrius oburgemini.
Ipse enim rependam aureos viginti. Hoc
dicto Ionathæ socij conticuerunt quidem,
at populus tãto acrioribus iræ aculeis ad-
uersus illos extimulabatur, quod illi iniu-
stam adeo & sic evidentem nullique non
manifestariam exponerent suã aduersum
me malignitatem. Iesus autem quum vi-
deret rem q̃ sperasset, in diuersum abiisse:
populum quidem iussit secedere, eos autem
qui sui essent consilij complices, pressius vo-
luit secum retinere. Addebat enim nullã
fieri posse de rebus eiusmodi quæstionem i-
doneam inter sic obstreperè tumultuantes.
Inclamante autem populo se neutiquã a-
pud eos relicturum esse me solitarium, ac-
cessit vnus aliquis è comitibus Iesu clam
nunciãs Ioannem cum armatis propinquũ
fieri. Audito mox nuncio eiusmodi, colle-
gæ Ionathæ non iam sibi temperabãt. Cre-
b diderim*

diderim contigisse id prouidentia numini
elementer prospicientis meæ vnius salui.
Nisi enim machinæ eiusmodi talem essent
sortitæ exitum, prorsus interceptū me Ioā-
nes diræ morti contradidisset. Ait tū Io-
nathas: Ab hac questione aut eorum vi-
ginti vel nunc vobis temperate, ô Tiberiē-
ses. Neque enim iustum censeo Iosephum
addici neci ob tantillam pecunia summā,
sed q̃ improbando omnibus ambitu hanc-
ce tyrannidem occupauit, principatumq̃
obtrinet in Galileos omnes quos sermonis
sui lenocinio inescavit atq; demulxit. Hæc
illo dicente, qui eum circumsistebant simul
dicto manib⁹ in me coniectis pro virili ad-
nitebantur vt occidione occiderent. Qui
porrò à me stabant, vt viderunt tanti isti
moliminis aduersum me indignitatem, ex-
ertis gladijs si quam mihi intulissent vim,
interminabantur se illos referituros. Quin
et circumstans populus sibi congerens la-
pides, iamque ad eorum eiaculationem in

Jonathan praestitens & alacer, eripuit
me nequa mihi vis afferretur ab hostibus.

Quum via aliquantū processissem iamq̃
forem occursum Ioanni circumstipato cō-
militio haud aspernabili, decessi de via vi-
tabundus quidem, & illius timore nō me-
diocri correptus: per quendam verò angis-
portum ē vestigio me ad mare proripiens
et impendente periculo sum servatus &
nauigio exceptus, eoq̃ue incunēter in scē
fora ieci Taricheas vitato prater omniū
spem tanto discrimine. Simul atque eò per-
ueni, acciri ad me iubeo primates gentis to-
tius Galilaeae, quibus coram positis edissero
modum quoniam prater equitatē initi me-
cum fœderis essem proditus per complices
Jonathae & Tiberienses, remque, ut erat
circa Tiberienses, indico, utque eundem
arrociter peremptus illorum malignitate.
Audita hac facti indignitate, Galilaeorū
multitudo peracri ira aduersus perfidos
exasperata, efflicti rogabant, ut ne tam

τοπον. λε-
γε τοπον

h ij extra-

extraberem tempus inferendi. sic perfidus belli, sed permitterem ut aduersus Ioannem & collegas Ionathæ profecti, ipsos ad unum è medio hominum conspectu auferrent. Istorum alioqui propensam alacritatem cohibebam ego, quantalibet ira infensi aduersus illos perstreperent ac ringerentur. Hortabar eos, mecum ut durarent: tantisper dum rescisceremus, quid renunciarent legati quos amandassemus in Hierosolymitarum ciuitatem. Pro illorum enim sententia dicebam quæ iusta viderentur, cuncta fieri debere eis. His dictis, in meam venire sententiam. Sanè Ioannes quum planè intelligeret, quæ fuerat per insidias aduersum me præmolitus, inefficacem sortiti exitum, nihil cunctatus repetiuit Gischala. Post non multos item dies quàm aduenissemus, rursus amandauimus alios quos & renunciarunt populum Hierosolymitanum per acri ira extimulatum aduersus familiares Anani & Simonis filij Gamalie-

maliculis quòd inscia communitate Reipublicæ Hierosolymitanæ missi esset, qui sua molitione procurarent, ut ducatu excideret Galilæa. Quin & his addebant legati, quod populus eo usque in iram præceps ferebatur, ut eorum ædes propemodum traderit incendio. Adferebant insuper literas, quarum tenore Hierosolymitarum proceres sanciebant, mihi que asserebant Galilææ principatum precibus multis uniuerso obsecrante populo. Ionathæ præterea cõplicibus edicebant, in suam quique domum quàm ocyssem se ut reciperent. Lectis igitur hisce epistolis, in Arbela oppidum cõcessi, quò loci coacta Synodo Galilæorum, inter ea comitia legatis iussi ut enarraret quanta iræ acrimonia, quantove odio populus Hierosolymitanus sit auersat⁹ collegas Ionathæ auditis flagitijs quæ designassent aduersum me. Rursus, ut exponerent quemadmodum illi suis in commune suffragijs ratam mihi fecissent præse-

Et utram regionis ipsorum, quæ itē scrip-
sissent Ionathæ socijs edicentes illos ocys-
sime egredi Galilæam; ad quos ipse è vestigio
curavi transmittendam epistolam, dato
prius gerulo epistolæ istiusmodi mandato,
ut quanta posset maxima sedulitate, ex-
ploraret quid essent facturi. Illi igitur ac-
cepta epistola, non leuibz intemperijs a-
gitati, Ioannem ad se accersunt, eosq; Ti-
berienfium qui à sanctiore essent concilio,
neque non procures Gabarorum. Coacto
igitur eiusmodi concilio rem omnem vti ha-
bebat, proponunt in medium, hortantes eos
ut collatis sententijs disquirerent quid sibi
faciendum foret. Tiberiensibus videbatur
rationi magis consentaneum, ut semel su-
sceptam Reipublicæ administrationē mor-
dicus tuerentur. Censebant enim non oportere
ciuitatem semel illis permissam in tā-
to deferere periculo, præsertim quum in eos
præfecturam non iam ipse essem receptu-
rus. Quod me tum auersarentur, planè cō-
tigu

rigit ex illorum mendacib⁹ imposturis, qui
 commenti essent me illis pœnas intermina-
 tum. Ioannes non ob hæc modò erat gratio-
 sus: sed quòd consuleret, vt ex eis duo ad
 populum Hierosolymitanum pergeret pa-
 lam me traducturi & inusturi notam for-
 cordiæ, quasi qui Rempublicam Galilææ
 minus rectè administrarem. Et quidem di-
 cebat eos nullo negotio persuasuros, tum ob
 dignitatem & authoritatem, tum quòd ^{ἐν τριπλῶς,}
 vulgus omne varium & mutabile semper <sup>lego ἐν-
 τεπλῶς
 siue ἐν τρεῖς
 ὥς.</sup>
 sit. Ioannes igitur quum visus esset senten-
 tiam intulisse longè optimam, còmmuni de-
 creto placuit mitti duos quidem adituros
 Hierosolymitas, Ionathan & Ananiã,
 relictis interim Tiberiade duobus collegis
 alijs. E suis autem militibus ad corporum
 tutelam selegerunt armatos centum. At
 Tiberienses mœnia quidem præcogitâr ac-
 tiora reddere & ea communire, incolis
 interim iussis resumere arma. Et ab Ioan-
 ne quidem accersierunt ad se non paucos
 b iij mi-

*milites sibi auxilio futuros, si quando ei
opus foret aduersum me. Tum enim Ioan-
nes Gischalis erat. Comites igitur Ionatha
quum e Tiberiade soluissent, simul atque
venerunt in Darabitta oppidum in extre-
mis finibus Galilææ situm in campo ma-
gno, circa mediam noctem in manus inci-
dunt custodum meorum, qui iussos arma
ponere astrinxerunt vinculis in loci custo-
dia, sicuti præceperam eis. Hoc ipsum si-
gnificauit mihi per literas Lewis cui ei⁹ cu-
stodiæ obeunda munus concedidera. Bi-
duo autem post exacto, dissimulans me ni-
hil rescivisse eorū quæ gesta essent, et mis-
so ad Tiberienses nuncio, consulebā ut po-
sitis armis sinerent homines abire in suam
quemq; domū. Opinabantur autē illi iā p-
uenisse Hierusalē Ionathæ comites, quare
responsis me onerarunt plenis blasphemias.
His ego nihil cōsternat⁹ mecū cæpi cogita-
re quonam genere strategematis illorum
præfractam superbiam eliderē. Nam ad-
uersus*

uersus ciues bellum redaccendere, parum
 rebar esse pium. Cupiens tamen à ciuitate
 Tiberiensium illos profligata vitæ milites
 auellere, delectis decem milibus q̃ præ-
 stantissimorum militum, eos digessi in tres
 acies. Et quidem eos iussi in penetralibus
 domorum omnibus clam ac veluti positis
 insidijs expectare temporis articulum, Mil-
 le porro in alterum introduxi oppidum per-
 æquæ, montanum quidem, sed à Tiberia-
 de disitum stadijs quatuor. proposito illis
 edicto, vt e monte confestim descenderent
 signo accepto. Sub hac mox egressus oppi-
 dum, in præuiso mihi ac destinato loco fi-
 gebam castra. Tiberienses autem illi
 me conspecto, continentem aduersum nos
 excursionem ciebāt, nimisquàm multa ma-
 ledicentia nos incessentes. Tanta quippe
 eos occupabat desipientia, vt lectica mili-
 tari decorè constrata. Et in nostro omnium
 prospectu posita, eam circumstantes lugu-
 bres Et querulas voces ederent, ludicrum
 quid

ἐν Λωμαιοῖς

κατὰ κτε-
τομόν.

quid puerile præferentes & risu excipie-
dum. Ego autem perspecta istorum demē-
tia, animo q̄ suauissimè afficiebar: quumq̄
cordi insedisset antecapere Simonē ex in-
fidijs & cum ipso Iozarum, misso ad eos
nuncio obsecrabam ad nos vt venirent a-
liquantò à ciuitate semotiùs, assumptis se-
cum amicis & aliquam multis qui essent
tuendis corporibus idonei. Statuisse enim
me dicebam, vt quum ad eos descēdissem,
~~etiam~~ fœdere inter nos inito illis præcipatū cederē
Galilææ. Atqui Simon per imprudentiā
& spe inescatus promissi compendij, &
proinde è via rectitudinis abductus, nihil
cunctatus ad me venit: Iozarus autem su-
spicatus insidias, moram texens hærebat
fixiùs. Sanè quum ascendisset Simon cum
amicis qui eum obseruarent, obuium multa
cum comitate et prehensa dextera sum di-
gnat⁹ osculo, professus me illi habere haud
vulgarem gratiam qui ad nos ascenderit,
quo cum non ita diu ambulans innuebam
velle

v^elle me ei seorsim quiddam dicere ac semotis arbitris. Post vbi ab amicis cum semotius abduxi, illum inferens medium tradidi amicis meis, in oppidum vt abriperet. Militibus autem iussis descendere, comparabam me vt cum eis oppugnarem Tiberiadem. Pugna autem illa depugnata vtrinque est tanta virium cōtentione, vt parum absuerit, quin victoria sint potiti Tiberienses. Milites enim mei iam quæsierās fugæ præsidia. Rem vt erat, videns et adhortatus eos qui me pressius comitabātur, victores prius Tiberienses in ciuitatē vsq; persecutus sum. Rursus altero exercit^o mei robore à parte maris immisso vrbi, iussi vt quam omnium ædium primam occupassent, traderent incendio, quo factō Tiberienses rati ciuitatem suam omni ex parte in manus meas venisse, territi à se arma abiiciunt, cumque vxoribus ac liberis supplices obtestabantur, vt illorum misertus parcerem ciuitati. Ego autem illorum supplici

plici deprecatione præmolitus animo, ab
omni prorsus violenta impressione cohibe-
bam milites. Cumque nos vespera occupas-
set, vnà cum militib' reuersus ab vrbis ob-
sidione nonnihil cura indulgi corpori resi-
ciundo. Accito autem ad conuiuium Si-
mone pro his quæ gesta essent, mæreniè con-
solabar. Pollicebar insuper me dato libe-
rali commeatu, publica etiam fide esse illū
emissurum honorificè Hierusalem. Poste-
ra verò die armatorum milibus decem sti-
patus veni Tiberiadem, & optimatibus
totius populi ad stadium vnum accitis, ius-
si euulgare eorum nomina qui fuissent de-
fectionis istius authores. Quumque indi-
cassent viros, vinctos quidem illos emisi in
Iotapatam ciuitatem: complices autem Io-
nathæ & Anania vinculis solutos da-
toque commeatu vnà cum Simone & Ioa-
zaro ac militibus quingentis qui eos circū-
spectim obseruarent, remisi Hierusalem.
Tiberienses rursus quū me adissent vt eis
igno-

ignoscerem, obsecrabant pro his quæ in me designarant, polliciti se in posterum emendaturos quæ perperam admisissent, & erga me futuros fide constantiores. Supplicabant rursus, ipse ut iuberem quæ per militum rapinam extorta superessent, & salua restitui his qui perdiderant. His ego annuës iubebam, ut quicquid extorsissent per rapinam, in mediam campi proferrēt aream. Militibus aliquandiu edicto maledicor, vnum aliquem conspiciatus eorū qui me circumsistebant, stola solito splendidiore indutum, id vnde haberet, rogabam. Is quum respondisset, Ex rapina ciuitatis: iussi, ut plagis vapulareret. Cateris præterea omnibus interminatus sum inflicturnum esse me pœnam tantò atrociorē, ni quæcunque per rapinam extorsissent, in apertam afferrent campi planiciem. Mulieris itaque in vnum aggestis, quod quisque Tiberiensium suum esse agnouisset, incolume reddidi. Iam verò mihi ad hunc narrationis

*adversus
Iustum hi-
storicum*

rationis locum prouecto dicendum occur-
rit aduersus ipsum etiam Iustum qui hi-
sce de rebus commentationem quandam
scripto prodidit, aduersus alios item ali-
quot, qui historiam quidem hanc scribere
se profitentur, veritatem verò historia con-
temptim transmittunt, & per inimicitias
aut certè ad aucupandam gratiam quā-
libet, minutula nihil verentur vel prateri-
re indicta vel confictis mendacis inuol-
uere. Hi enim simile quiddam admittere
mihi videntur istis qui de commercijs siue
contractibus commentitias literas compo-
nunt. Nam quia nullam verentur sibi ir-
rogari pœnam confictæ narrationis, veri-
tatem contemnunt historiae. Iustus igitur
commentarios qui de hisce rebus sunt, hoc
quoque bellum conscribere aggressus, quò
videri posset solerti fuisse ingenio & tole-
ranti laborum, aduersum me falso permul-
ta commentus est. Quidni id fecisset? Ne
de patria quidem sua vera vt diceret sibi
permisit.

permisit. Id vnde liquet? Quòd tandem eò
 perpellor vt respondeam tot oppressus falso
 confictis mendacijs, quæ hætenus suppres-
 seram, commemorabo. Nec est quòd quis
 miretur, cur in hodiernum vsque diem ho-
 rum explicationem extraxerim. Ei enim q
 perscribit historiam, necessarium prorsus
 vt certò compertam veritatem enarret. Li-
 cet interim coarguere profligatam ac per-
 ditam malignitatem quorundam impro-
 borum, id modò fiat citra omnem amaru-
 lentiam, non item vt gratiam tibi cõcilies,
 quòd in illos distrinxeris calamum, magis
 verò vt ad modestiam & moderatam mo-
 rum temperiem eosdem reuoces. Quo igitur
 pacto id te speras facturum? nimirum
 vt cum eo ceu præsenti loquar. Iuste histo-
 ricorum eloquentissime (hanc enim vnã
 vni tibi insolentiùs arrogas nomenclaturã.)
 tun' ausis tandem & me et Galileos scri-
 bere patriæ tuæ authores fuisse conciendæ
 seditioni aduersum Romanos ac Regem?

Veritas
 prima lex
 historiae.

Prins

Prius enim quam communibus Hierosolymitarum suffragiis sciscerer Dux Galilææ, tu tuiq; ad vnū Tiberiēses, non ad arma modo sumēda vltronei puolastis, sed et ciuitates decem quæ in Syria sunt, oppugnabatis. Tu quippe earundem vrbiū vicos incendio tradidisti. Quin tuus ille famulus in ea concidit acie. Absit, solus hac tibi obijciam. Eadem enim & in commēdarijs scripta leguntur Imperatoris Vespasiani, puta quemadmodum aduersum te, Vespasianum Ptolemaide agentē querulis vocibus interpellabant illarum decē ciuitatum incolæ te vnum deposcentes, ceu tanti mali authorem, ad luendam pœnam, quam vti que sustinuisses vti iusserat Vespasianus, ni rex Agrippas accepta potestate te interimendi, fatigatus tandē crebris precibus suæ sororis Berenices te non occidit quidem, sed astrictum loris diu iussit in carceris ergastulo seruari. Planè hæc quæ tibi fuerunt velut viuendi tyrociniū

ac primaria institutio, nihil obscure declarant cuiusmodi fuerit vitæ exitus. Quod enim à Romanorum ditione te authore patria defecerit, paulò post luculentis explicabo argumentis. Et quidem tui vnius causa aduersus reliquos Tiberienses dicere velim nonnihil ac repræsentare lecturis historias, quia neque Romanorum, neque Regis amantes aliquando fuistis maximæ licet ciuitatum quæ in Galilæa sunt, Sepphoris & Tiberias quæ tibi patria est, ô Iuste. Iam quidem Sepphoris quum in meditullio sit sita Galilææ, circumque se habens oppida non pauca, leui ex causa poterat, siquidem voluisset, aduersus Romanos nonnihil audere. Atqui ea quum probè nosset suæ immanendum esse erga dominos fidei, etiam me nihil addubitauit abarcere suæ ingressu ciuitatis. Nec his contenta cavit edicto, nequis ciuium stipendia mereret Iudæorū nomine. Quo igitur pacto quum sic indigna aduersum nos admitteret, publica fide

poterat

Ex collatione arguit Tiberienfium perfidiam

poterat esse tuta? Sed & illi adhortati-
 uitate ut communirem, quid proinde co-
 sequutum? spem meam omnem eluserunt.
 Nam à Cestio Gallo qui legionibus Ro-
 manorum ad tutelā Syriae constitutis pra-
 sidebat, impetratam militum custodiā vl-
 tronei admiserunt, me contempto, qui tum
 haud contemnendas vires obtinebā, erāq;
 omnibus terrori. Circumfessis in gyro item
 his qui in amplissima ciuitate Hierusalē
 concludebantur, temploque Iudeorum om-
 nium cōmuni periclitante ne in manus de-
 uolueretur hostium, isti ne tantillum quidē
 auxiliaris subsidij miserunt, q̄ videri nol-
 lent arma sumpsisse aduersus Romanos.
 E' diuerso Tiberias quae tua est patria,
 Inste, in Genesaretide lacu posita, ab Hip-
 po quidem triginta stadijs dissita, à Ga-
 daris autem sexaginta, à Scythypoli vero
 viginti supra centum quae paret imperio,
 quum ne vna quidē adiaceat ciuitas quae
 sit Iudaica ditionis, si voluisset erga Ro-
 manos

De sta-
 gno Ga-
 lilæe le-
 ge AEge-
 hippū lib.
 3. cap. 26.

nanos fidem tueri suam, utique poterat
 nullo suo negotio. Etenim siue ciuitatē ip-
 sam siue vulgus promiscuum spectes, ar-
 morum exuberabatis copia. Temerē igitur Pro йтѣ et
отъ, lego
йтѣ & йтѣ
 re astruis me tum fuisse seditionis authore.

Earum autem quæ post consecuta sunt, au-
 thor quis o Iuste? Neque enim nescis me in
 Romanorum ditionem esse retractum an-
 te obsidionem Hierosolymæ ciuitatis, Io-
 rapatis à fundamento excisis, quo tempore
 pleraq; alia oppida numerosusq; populus
 Galilæorum per eam pugnam concidere.
 Sanè tum conueniebat, ut excusso à vobis
 timore omni mei vnus, armisq; abiectis
 iretis tum laturos suppetias quum Regi, tū
 Romanis, quando non voluntarij quidem
 sed adacti necessitate ad bellum aduersus
 eos procurristis. Vos enim obstinatis ani-
 mis tantisper estis præstolati Vespasianum,
 dum adueniret ipse ciuitatis vestræ mœnia
 oppugnaturus omni suo cum potentatu.

Tunc enim primum timore perculsi arma

i ij

posui-

posuistis, fuissetq; vestra illa ciui:as excisa
à fundamentis, ni Vespasian^o rege inter-
pellante & vestram excusante desipien-
tiam, indulgisset veniã. Itaque non auctor
ego censendus, vos potius qui nihil non ho-
stile ac bellicũ cogitastis nisi fortè non iam
meministis quòd quum vestram aduersum
me contumaciam toties tulissem tolerantis-
simè, neminem per hæc morte multauì.
[Quàm vos diuersi abiistis à mea clemen-
tia?] Enimuerò quo tempore obsidebar in
Iotapatis ab Romanorum exercitu, mota
inter vos velitari digladiatione, non q̃ vl-
lo tangeremini beneuolentiæ affectu erga
regem & Romanos, veriùs mutua exciti
seditione (quæ vestra fuit omnibus impro-
banda malignitas) octogintaquinque su-
pra centum ciuium occidione occidistis.
Quid porrò est? Nonne iam vallo hostili
circumfessa Hierusalem, milia duo Tibe-
riensiũ quæstioni torturæ ve exposita sunt,
quorum hi quidem morte conciderunt, alij

verò deprehensi è vestigio facti sunt extor-
res inq; captiuitatem abrepti? Sed forsan
ausis inficiari comperiri posse te perduel-
lionatus, siue in patriam hostili fuisse ani-
mo, quòd tum profugeris ad regem. Et hoc
sanè fateor fecisse te timore perculsum, ne
pœnas mihi dares merito tuo dignas. Ego-
ne improbus ideo haberi debeam, quia tu
quidem obucis? Rex autem ipse Agrip-
pas, qui tibi animam tuam indulserat cle-
menter decreto Vespasiani morti addictò,
quiq; te tot gratuitis cumularat opib⁹, qua
demum causa bis te loris astrinxit? Cur to-
ties illius præcepto miser tu transfuga co-
actus es vertere solum? Quòd item atroci
morte cui semel eras addictus, non periisti,
salutem hanc tuam debes Berenica eius
sorori, cuius crebra obtestatione fractus vi-
tā tibi indulxit. Nec id præstitit modò post
tot piacula abs te designata, sed & dele-
gata tibi ea functiōe, illi vt esses ab episto-
lis, quū nescio quid te deprehendisset in eo

munere versantem dolo malo interuertisse te, auersatus è suo conspectu summouit. Verũ de his ne iusto exactius videar voluisse coarguere te, mihi iam tẽpero. Subitò alioqui mirari me tuam impudentem arrogantiam, qui ausus sis dicere te vnum ceteris omnibus qui hasce res ad posteritatis memoriã in literas transmiserunt, melius tradidisse, qui ne ea quidẽ certò rescieris qua tum gesta per Galilæam sunt. Beryti enim eras tunc apud regẽ. At ne cõmeministi quidem eorum quæcunq; Romani in Iotapatarũ obsidione vel sunt passi, vel certè aduersum nos designarunt, nostram alioqui subsequutus historiã. Neque insuper condiscere poteras tu quæcunq; mea vnius obsessi industria confecta sint. Quĩ enim, cæsis in eo conflictu omnibus, quorum fideli relatu potuisses ea pro comperto habere? Dixeris forsã conscripsisse te exactius quæcunq; aduersus Hierosolymitas gesserint Romani. Quo id pacto fieri posset?

posset. Neque enim ei bello interfuisti, at
ne legisti quidem Caesaris commentaria.
Vtriusque veritatem colligere liceat argu-
mento hoc & certe maximo, quod ex dia-
metro pugnantia cum commentarijs ipsius
Caesaris scripsisti. Quid? si confidebas cæ-
teris ad unū historicis conscripsisse te me-
lius, quin tu viventibus Vespasiano et Ti-
to Imperatoribus quorum opera ac studia
bellum est confectum, superstite etiamnum
rege Agrippa, & ex eius genere viris o-
mnibus qui in Græcica ista eruditione
plurimum promouerant, istam tuam histo-
riam non afferebas in medium? Habebas
utrique eam ante annos hosce viginti scri-
ptam. Ita enim ab eruditis auferre potuis-
ses haud mediocris diligentia elogium. Nūc
verò quando illi quidem morte intercepti
à nobis abierunt, ac proinde ratus te non
posse coargui falsi, ita demum insole-
scis. Etiam si ad eum modum tibi loquar,
haud tamen est quod meis vnus scriptis

abs te malè metuam, quando ea ipsis consecraui imperatoribus qui rerum gestarum propè omnium oculati fuerant testes. Probe enim mihi ipsi sum conscius, quòd obseruarim traditionem veritatis, cuius gratia quum initio scribendi sperassem perfructurum me esse testimonio eruditorum, nihil dum aberravi à scopo. Et alijs quidem aliquammultis mox ut scripta est, legendam tradidi historiam, quorum nonnulli interfuerunt ei bello, in quibus & rex Agrippas numerandus venit, quidam item alij illi congeneres. Et quidè ipse Imperator Titus hanc vnā rerum quas præclare gesserat, commentationem cupidè adeò voluit hominibus tradi, ut libros ipsos sua manu consignatos euulgari iusserit, & in publicum legentium vsum prodi. Rex item Agrippas duas & sexaginta scripsit epistolas quibus tradita per me veritati suæ addit elogium: è quibus sanè duas vsum est subtexere, quo tibi vni, si quidem voles, liceat

ceat

ceat per eas nosse, cuiusmodi scripta sint
mea.

Rex Agrippas Iosepho charissimo
gaudere.

Maxima cum animi voluptate percur-
ri librum. Mihi visus es in eo exarando
operam posuisse multò exactiorem ceteris
qui eadem de re conscripserunt. Facito, ad
me mittantur et reliqui. Vale charissime.

Rex Agrippas Iosepho charissimo,
Salutem.

Eorum lectione quæ scripsisti, vidēris sic
nos totos edoctus abusque primis meæ vitæ
rudimentis, ut iam nullum sit præciū operæ
factur⁹, qui te docere volet. Ceterum, quā-
do permulta ignorantur: si mecum congre-
diere, ea familiari traditione tibi prodam.

Absoluta igitur, suisque omnibus con-
stante numeris historia quod veritate nūa-
tur, à me stetit Agrippas citra assenta-
tionem ullam. Neque enim viro convenie-
bat cuiquam assentari. Neque rursus ca-
uillo

nullo aut dissimulatione me eludens, quod
tu vnus opponis. Aberat enim is ab impro-
ba eiusmodi scribendi consuetudine longius,
sed veritatē cōscriptæ historiæ suo astrue-
bat elogio, quemadmodum & plerique o-
mnes qui in eius incidūt lectionem. Et hac
quidem, quod in se contineant vtilem &
tuenda aduersus Iustum causam meæ neces-
sariam commendationem, hætenus dicta
sunt. Composita igitur Republica Tibe-
riadis, & ad officium moderationemque
per me reuocata, coacto insuper ami-
corum concilio & considere iussu propo-
nebam in mediū vt decernerent quid mi-
fores faciendum aduersus Ioannem. Sanè
in commune Galilæis omnibus visum tunc
est, vt cū armatis omnibus coorirer aduer-
sus illum, deq; eo ceu seditionis totius au-
thore pœnas sumerem. Ego huic decreto nō
acquiescebā, quod constituissem initio mei
ducatus quicquid vsquam conciretur tur-
barum, supprimerem citra ullius cædem
homi-

hominis: quamobrem probabam admodū
utile fore, si omni cum diligentia internos
se possem nomina asseclari Ioannis. His
itaq; expletis & agnitis, illis quinam ho-
minum essent, iussi per cōpita decreti mei
tabulā affigi, cuius tenore fidem ac dexte-
ram offerebam Ioannis complicibus, si mo-
dò vellent recipere se ad meliorem vitæ fru-
gem. Vt autem maturo cum cōsilio delige-
rent quæ sibi essent profutura, consultandi
tempus extraxi in vigesimum diē. Intermi-
nabar per hæc nisi se armis exuerent, me
& eorum domicilia traditurum igni, &
facultates publicaturum. His illi auditis
nō mediocri timore perculsi Ioannem qui-
dem relinquunt, excussis autē à se armis
ad me venerunt numero quatuor milia ho-
minum: Ioānt verò circiter mille & quin-
genti cohaeserunt ex ciuibus partim, par-
tim è Tyriorum metropoli externi quidā
milites. Hunc in modū Ioannes meo vnus
strategemate elusus, deinceps in patria
præ-

prætrepidus se continebat. Secundū id tem-
pus Sepphoritæ præsentia animorum freni
ad arma prouolant, nitentes munitissimo
mœnium suorum ambitu, quodq; perspice-
rent me à diuersa parte stare. Mittit in-
terim ad Cestium Gallum (erat is tunc Sy-
ria præses) hisce illum obsecrantes, ad se
ocius ut veniret in suam fidem ciuitatem
accepturus, aut certè mitteret qui ciuitati
essent præsidio. Gallus quidem venturum
eò se esse pollicitus est: quo alioqui tempore
speraretur affuturus, nō expressit. Re ut
erat, audita, assumptis mecum militibus
et in Sepphoritas facta impressione, toto
exercitus robore ciuitatem eorum cepi. Ga-
lilai verò occasione arrepta, ratiq; sibi ad-
esse vindicandi sui in illos odij opportuni-
tatem, (Erga enim eā ciuitatem insensum
gerebant atque hostilem animum) acri cū
impetu aduersus eos prouolarunt tanquā
eos cum aduenis ad vnum excisuri ac da-
turi pectus. Præpropere igitur cursu in-
gressi

gressi ciuitatem, desertas habitatoribus a-
desquum offendiſſent, incendio tradidere.
Earū enim incolæ iuxta ac inquilini præ-
trepidi in summam vrbis arcem glomera-
tim profugerant. Noſtri inter hæc diripie-
bant quæque obuia: nec vllum imponebant
modum iſti miſeræ depopulationi aduerſus
ſibi contribules. Ego qui hæc perſpicerẽ ſie-
ri, dici non poteſt, quanto contraherer ani-
mi angore: ac proinde edicebam, ab eiuf-
modi rapinis ſibi vt temperarent, ſuggerẽs
neutiquam fas nobis talia admittere ad-
uerſus congeneres noſtros. Illi quum neque
obſecrantem me exaudirent, neque morem
gererent imperanti, (vincebat enim omni-
modam admonitionem odi aduerſus illos
præconcepti magnitudo) iubeo amicorum
me circunſiſtentium fidiffimos quoſq; hos
diſſipare ſermones, quia Romanorum mi-
litum vis ingens altera vrbis parte aduer-
ſum nos ingreſſa eſſet. Hæc eò faciebam,
vt iſthoc rumore ad prædantium aures p-
lato,

lato, possem Galilæorum ad prædam & incendia alacres impetus cohibere, ac proinde eam Sepphoritarum civitatem, sacratam tueri. Denique meum hoc strategema felici exitu cecidit. Audiro enim eiusmodi nuncio sibipsum timuerunt, ac rapinis in loco relictis præcipites se commiserunt fuga, tum maxime quum me suum ducem eadem facere perspicerent. Quò enim fides disperso rumori haberetur solidior, fingebam me affici ad divulgationem famæ nihilo secius atque milites. Sepphorie vero præter omnem suam spem hoc meo artifice commento servati sunt incolumes. Tiberias proinde parum absuit, quin per incursionem Galilæorum patuerit rapina. Hæc illi incidit causa: Qui eorū sanctiori concilio præsidebant, scribunt Regi obsecrantes ad se ut veniret civitatem in suam ditionem accepturus. Pollicitus rex est, verum se per epistolas respondens, quas ad Tiberienses perferendas dat vnicuique cubi-

biculariorum Crispo quidē nomine, genere autem Iudaeo. Gerulum hunc literariū Galilaei qui nouerant, comprehensum adducunt ad me. Rem ut audiuit multitudo omnis, in iram per acrē extimulata, ad arma se conuertit. Postridie eius diei ad me permulti vndecunq; collectitij venerūt in Asochin ciuitatem quò tum loci versabar. Voces obstreperae edebantur magno cū euulatu subinde appellantes Tiberiadem Galilaeae proditricem ac perduellem, nempe peramicam Regi. Rogabant proinde enixius se ut sinerem à fundamentis eam prorsus demoliri & aquare solo. Erant isti Tiberiensibus peraequē infensi ac fuerāt Sepphoritis. Quid agerem in tanto vocum strepitu? veluti in salebra harebā consilij inops. Nō occurrebat ratio vlla idonea eximendae Tiberiadis irae Galilaeorum aduersus Tiberienses conceptae. Neq; enim inficiari poteram ipsos scripsisse regi eum ad se inuitantes. Exemplaria enim literarum
quas

quas Rex suo ad eos nomine trāscriberebat,
 coarguebant veritatem. Anxius igitur a-
 nimo hæc mecum repetens demum respon-
 di: Equidem non me clām est Tiberienses
 in patriam fuisse iniurios, ut qui comperti
 sunt perduellionatus: civitatem rursus non
 est cur vos prohibeā diripere: Atq; haud-
 quaquam citra cognitionem sententiæve
 iudicium tentanda res hæc venit, quum tā-
 ti sit momenti. Neque enim soli Tiberien-
 ses nostram prodidere libertatem. Sunt &
 alij permulti qui in Galilæa censebantur
 esse exploratissimæ fidei. Quare præstole-
 mini (obsecro) tantisper dum exactius edi-
 dicero, qui istiusmodi proditionis authores
 fuerint. Omnes tum qui comperti fuerint
 criminis, sub manus mittam vestras: &
 quoscunque eorum educam singulatim, po-
 teritis. ** His à me dictis persuasa multitu-*
do est, & sedato iræ perstreptentis tumul-
tu in sua quique disceserunt: eum autē qui
missus ab rege erat, iussi esse in vinculis.

* Hic sup-
 plendum
 reor quod
 Thier.

Post

Post non ita multos dies, simulata quapiã necessitate earũ quæ me cõtingerẽt, quæ ve vrgeret mitti peregre ad quendam regiæ ditionis, accitum ad me clàm omnib⁹ Crispum, iussi vt militem se custodiẽtem inescaret vino meraciore, et eo iam ebrio transfugeret ad regẽ. Iam verò Tiberias secũdò periclitabatur excidi et pessum ire, sed et hoc quod illi ocys impendebat periculũ vt vitaret, militari solertia providi. Illo itẽ tempore Iustus Pisti filius me clàm transfugio ad regem se recepit. Istius transfugij causam explicabo: Accepto ab Iudæis p̃cipatu belli aduersus Romanos administrandi, Tiberienses quidem hac de re facti certiores constituerāt & regi parẽre et à Romanorum imperio neutiquam desciscere, è diuerso Iustus vt qui esset nouandæ Reipublicæ cupientissim⁹, vt ad arma prouolarent, suadebat quòd hac via speraret se promotum iri in principem Galilæorum ac suæ patriæ. Ne sic tamẽ eorum quæ

lz

spe præ-

spe præsumpserat, est quicquid indeper. Eri-
nim Galilæi quod infensus odissent Tibe-
rienses ob ea quibus auctore Iusto miserè af-
fecti fuerant ante belli initium, neutiquam fere-
bant a quis animis eum sibi præferri in ducem.
Quin et ego cuius fidei cōcreditus erat is
Galilææ principatus cōmunibus suffragiis
populi Hierosolymitani, in tantā subinde
descendi animi indignationē, ut parū ab-
fuerim ab occidendo Iusto, ut qui nō essem
ferendis quibus ille identidem me ducebat,
molestus. Ille igitur à me sibi malè metuens
ac veritus, ne indignatio aduersum se cōce-
pta infelicē semel sortiretur exitum, ad regē
misit ratum se apud illum et melius et tutius
habitaturum. Sepphoritæ insuper vitato præ-
ter omnem suam spem primo periculo mise-
runt qui rogarent Cestium Gallum ad se ve-
nire maturum ut in suam fidem ciuitatem ac-
ciperet, aut certe vim militum mitteret quæ co-
ortos aduersum se hostium assultum posset eli-
dere. Tandem persuaserunt, ut mitteret e-

quitum

quitum peditumq; robur frequens ac densum: quod quum aduenisset, noctu intromiserunt. Regione autem per hunc Romanū exercitum circuncirca regionem miserè afflicta ac diuexata, assumptis ego militib⁹ qui me tum circunstabant, veni in Garisimen. quò loci iacto vallo procul à ciuitate ciuitate Sepphoritarum nempe stadijs viginti disparatus, noctu ad eam quum peruenissem, muros oppugnabam, applicitisq; scalis ac densa militum vi iussa inscendere et irruptione facta, plurima vrbis parte sum potitus. Post non ita diu per locorum ignorantiam adacti illinc digressi sumus, captis è Romanorum peditibus duodecim, equitibus item duobus cū aliquot Sepphoritis. Vnus & is sol⁹ nobis intercidit. Initā demum nobis pugna per campi planiciē aduersus equites diutius inter tot pericula strenuē ac fortiter versati cessim⁹ inferiores. Romanis enim me circūuenientib⁹, milites mei pratrepidi ac proinde terga ver-

ἀνὰ γὰρ
 οὐρανόν.

lz ij ten-

tentes fuga praesidia quaesierunt. In eo conflictu cadit vnus eorum quib⁹ corporis mei custodia credita erat nomine Iust⁹, q^{ui} apud Regem, eum aliquando ordinem fuerat sortit⁹. Hoc eodem tempore ab rege venit vis frequens equitum peditumq^{ue}, quib⁹ ductandis praerat Syllas qui & vnus erat custodiu^m regij corporis. Hic igitur à Iuliade disiunctus stadijs quinque castrametatur, et praeficit custodiam militarem explorandis exitibus viarum, cum ei quae in Cana oppidum, tum illi quae in praesidium Gamala recta ducit, quo commeatus importandi ad locorum incolae per Galilaeos commoditatem omnem intercluderet. His primum auditis, nihil cunctatus eò destinaui armatorum duo milia, quibus in ducem praefeci Hieremiam. Sanè hi vallo iacto à Iuliade disiti stadio vno secus Iordanem fluvium praeter velitares aliquot conflictus & pugnae irritamenta nihil memorabile gesserunt, donec ipse ad eos me contuli assumptis

ptis tribus milib⁹ militum. Postero die mei
ad eos aduentus in prærupta quadam val
le collocatis insidijs haud ita procul à ca
stris illorum prouocabã regis stipendiarios
ad pugnam, admonitis his qui mecum mi
litibus, tãtis per terga vt obuerteret, quoad
è vallo elicerent hostes & aduersum se fe
stino cursu vidissent prodire. Id quod cõti
git. Syllas enim quũ simulasset prius per
ignauiam ac rei militaris imperitiã fugere
nostros, primus omnium tãdem est ad per
sequendum nos ausus progredi, vt impigro
erat & alacri animo: qui autem à tergo
delitescabant ex insidijs prodeuntes prehē
dunt hominem, quod factũ cæteros omnes
exterruit, & ad peracrem tumultũ per
mistos exciuit. Ego fælici hac ac tempesti
ua vsus tergiuersatione, omni cum exerci
tu promouì è vestigio gradum, occursum
stipendiarijs regis, quos & in fugam ver
ti. Quæ per illum diem ipse gessi, latissimũ
ac fælicem prorsus exitũ fuerat sortitura,

si non leuius aliquis demon tenorem inter-
polasset dextimi istius ac perpetui cursus.
Equus enim cui insidens eā confeci pugnā,
simul vt abiit præcepit in cænulætum ac pa-
lustrem locum, allisit me solo. Secº igitur ca-
uū manus impacta articulis collisione dela-
tus sum in oppidum cui nomen Kephar-
nomen. His auditis ac proinde metu præ-
trepidi milites mei ne quid cōtingeret adi-
re me acerbius, ab hostium quidem persecu-
tione destiterunt, circa verò Emeliā se rece-
perunt angore animorum contracti. Ac-
cerstitis igitur ad me medicis, illo die quum
ex eo vidnere reualuisssem, eodē in loco hæs-
ifixius ardore correptus febrili, proq; medi-
corum sententia sum noctu tralatus Tari-
cheas. Syllas autem & qui cum ipso erāt
ipso erant milites, auditis quæ mihi accidis-
sent, animos collegerūt. Cumq; nossēt quia
excubie circa custodiam castrorum supi-
nē ac oscitanter transmitterentur: cohorte
equitum in insidiarum loco iussa sedere p
noctem

κεφαρ-
 νον λεγο-
 μιν.

noctem trans Iordanis fluvium, dilucula scen-
te die nos proritabant ad pugnam. Hoc qui-
dem audito, nostri quum ad campum vsq;
essent progressi: ecce equites illi in apertum
prosilientes, ex insidijs eos in fugam verté-
re iniecta non mediocri animorum conster-
natione, per quam factum est, ut sex è no-
stris interciderint. Atqui eam sibi oblatam
victoriam non sunt vsque ad latum finem
persecuti. Simul enim atque audierunt ar-
matos è Taricheis aliquam multos adnase-
se portui Iuliadis, hoc perterriti nuncio illic
secesserunt. Nō ita multo post tempore Ve-
spasianus applicuit Tyro, comitante rege
Agrippa. Porro Tyrj incēssere cœperūt
regem maledictis, hostem vocantes Tyrio-
rum iuxta ac Romanorum. Philippū enim
regij exercitus ducem confirmabāt prodi-
disse regiam, Romaniq; exercit⁹ qui Hie-
rosolymis erat, robur vniuersum idq; regis
iussu. His auditis Vespasian⁹ peracri ob-
iurgatione castigauit Tyrios, qui virū ac

regem Romanis peramicum nihil esset ve-
 ruti aspergere apertis contumeliis: regem a-
 lioque admonuit, mitteret Romam Philip-
 pum eorum quæ facta fuerant, repositurū
 rationem. Philippus proinde Romam mis-
 sus, non sustinuit prodire in Neronis cōspe-
 ctum. Eum enim quū deprehēdisset in ex-
 tremis agentē ob turbelas in quas Respub.
 incidisset, perq; bellum intestinū: nihil cū-
 ctatus se ad regem recepit. Verū enim-
 uerò Vespasianus quum aduenisset Ptole-
 maidem, optimates decē ciuitatum Syriae
 obstreperis clamoribus interpellabant eum
 aduersus Iustum Tiberiensem q̄ eorū vicos
 cōcremasset. Tradidit igitur eū regi Vespasianus
 torturis subiiciendū p̄ regni tri-
 butarios. Rex autem ipsum astringi iussit
 loris, celatur⁹ clamq; Vespasiano de Iusto
 peracturus quemadmodum ipse superius
 declarauī. Sepphoritæ verò quum honori-
 ficè occurrissent Vespasiano, salute eidem
 dicta, adsciscunt sibi militum numerosam
 vim

IN TOISI-
 ONIOTON
 QITE

*vim ducemq; Placidum: quos quidē cum
 ea militari manu ascēdētes ipse vestigia-
 rum affectabar vsq; dum in Galilēā ad-
 ueniret Vespasian⁹, quo de aduentu, cuius
 modi fuerit ingress⁹ eius, quove pacto cir-
 ca Taricheas oppidum mecum conflixerit
 primū, utque illinc promouerint bellum
 in Iotapata, quæ item ipse designarim per
 eam obsidionem, quo tandem modo in ho-
 stium manus simul atque veni, adstrictus
 sum vinculis, & solutus, item quacunque
 rursus toto Iudaici belli tempore ipse per-
 feci, deniq; Hierosolymitarū obsidionē sū
 exequutus accuratiores opera in libris qui
 inscribuntur, De bello Iudaico, & ea pro-
 didi scriptis. Serie rei nec vacāris opera fu-
 turum arbitror, si perscriptis per me monu-
 mentis eorum quacūq; sunt gesta tempore
 belli Iudaici, ea quoq; adscribā quæ dein-
 cept mihi nunc vsq; peracta sunt. Quum
 igitur Iotapatarum obsidio hunc esset sor-
 titi finem, inq; manus venissem Romano-
 rum, omni cum cautione sum iussus asser-
 uari,*

Idem scri-
 bit ca. x. &
 tertii lib.
 de bello
 Iudaico.

uari, etiam si multis sæpe argumētis me haberet Vespasian⁹ magno in honore. Continuo enim illi⁹ præceptione in vxorem duxi virginē quandā ex eis quæ captæ sunt sec⁹ Casariā & in captiuitatem abducta, loci indigenam. Verū nō diu apud me hæsit. Nam soluto me et cū Vespasiano vnā pfecto Alexandriā, et ipsam libertati pristina restitutā iussī quō vellent, abire. Vxorem secundū hāc, duxi alterā apud Alexandriā. Illinc quoq; vnā cū Tito miss⁹ ad Hierosolymorū obsidionē nō semel sum periclitat⁹ de vitā, Iudæis studio nec mediocri habentib⁹ me vnū ceu mancipē vt sub suas mitteret man⁹, expetēdæ de me vltionis causa. Nā quoties cōtingeret victos ab Romanis discedere, mea vni⁹ pditione hoc se censebāt multari malo. Quin et præsentē imperatore voces obstreperæ et assidue exaudiebātur ad pænā deposcētū me tāq; perduellē aut patriā proditorē. Titus verò Cæsar vt quē nihil latēret eorū qui per id bellū cōrigere casus fortuiti, militū aduersum

sum me acriores impetus eludebat silentio. His adde, q̄ & prius aliquantò q̄ à fundamētis excidēda foret Hierosolymitarū ciuitas, ipse Tit⁹ Caesar subinde suadebat, vt quicquid censerē lōgē optimū ex demolitione patriæ mox solo adæquāda, id acciperem. Se enim asseuerabat nihil inuitē impertiri. Ego autē qui excisa collapsave patriā, inter ea quæ accepta meæ vnius cōsolationi profutura sperare seruari posse, nihil ducere antiqui⁹ libertate corporū vnā cū sacris codicib⁹, hoc vtrunq; accepi liberaliter indulgēte Tiro. Post enim aliquātū tēporis depoposci fratris vitā cū amicis quī quagita donari mihi, huic ipse petitioni lubēs assens⁹ est. Sed et potestate ab eodē accepta profect⁹ ad templū, vbi introclusa erat numerosa et p̄miscua multitudo captiuorū, mulierū ac puerorū, quoscunq; inter hos agnouī ex amicitia aut necessitudine mihi deuinctos ab impēdente illis nece seruauī numero circiter centū nonaginta, illisq; impetraui abeūdi potestatē, nullo interim

En sanguis
Christi
exquiri-
tur.

terim depenso redēptionis precio, eis dē insu-
per p̄ Caesaris indulgētiā fortuna priore p̄-
missa. Missus praterea sum iubente Tito
Caesare cū Ceraelio ac mille equitib⁹ in op-
pidiū quoddā cui nomē Techue, cōtempla-
tur⁹, nū is loc⁹ esset excipiēdo vallo accōmo-
dus: illinc deniq; ad Caesarē me recipiēs, et
cōspecta multitudine captiuorū miserē cru-
cib⁹ suffixorum in quib⁹ tres agnoui mihi
prius familiari cōsuetudine deuinctos, in-
dolui animo, quūq; accidissē Titi pedibus,
p̄fusis lachrymis īgemiscēs, rē vt erat, re-
ferebā. Ille mox iussit depositos accuratissi-
mis officijs perfrui et refoueri. Horū quidē
duo dū medicamētis delininiuntur, in fata
cōcessere: tertius autē pristina est vita re-
stitutus. Fīne tandē imposito tot per Iudāā
promotis intemperijs, Titus quū facile con-
iceret agros qui mei fuerant iuris in cōfi-
nio Hierusalē, mihi deinceps nulli fore v-
sui, q̄ Romanorum custodia illic habitura
esset sedē, pradiū mihi p̄uidit aliud in cā-
po. E⁹ Iudaea p̄inde solutur⁹ Romā, statuit
se-

secū vnāvt nauigarē. Romā vbi appulim⁹,
vespasian⁹ multis me psecut⁹ est puidētiā
sue officijs. In eis enim adib⁹ quas possede-
rat priusq̃ summo p̃cipatu inaugurare-
tur, & liberale hospitium impertiuit, & o-
mni cū honore me in ciuē Romanū asciiuit,
attributa mihi annua p̃sitatione liberalis
pecuniæ in stipendium. Idē dū in viuis fuit,
semper me habuit honori, nullo vnq̃ omisso
erga me officio cumulatiſsimæ sue beni-
gnitatis, quæ illi⁹ prop̃sa humanitas quo-
rundā inuidiā nō semel protrusit me in a-
pertū vitæ discrimen. Iudeus enim quidā
Ionathas nomine per motoriā seditionē in
Cyrene quū bis mille indigenas sollicitas-
set, deniq; & persuasisset ad defectionē à
Romano imperio, illis quidē author fuit vt
interciderint, ipse verò iubente loci præside
adstrict⁹ loris & ad Imperatorē missus di-
cebat misisse me et arma et pecunias. Ne
sic quidē q̃libet impudenter e mentir⁹ latere
potuit Vespasianū, quin addictus neci sit
ac traditus. Vitato istiusmodi periculo, pte
risq;

risq; alijs sum apperitus obiectionibus criminū ab ijs falso cōfictis qui mihi inuidebant istius latissimè cadētis fortune successum, quas tamē ad vnā effugi Dei providentia clemēter me respicientis. Gratuita dein liberalitate Vespasiani donatus sum haud exigua portione terræ in Iudæa, quo tempore accepi & vxorē, cuius mores quū parū mihi adlubescerēt, nec probarentur, dato repudiij libello à meo cōgressu ablegavi, matrē alioqui liberorū trium, quorū duo quidē suum diem obiere, superstes est tertius quē appellavi Hyrcanū. Secundum has duas tertiā duxi, quæ diutius quidem Cretam incoluerat, genere autem erat Iudæa, parentibus prognata apprimè generosis & eorū qui in ea degebant regione, omnium maximè spectabilibus. Indoles huius meæ vxoris dissentanea longè abibat ac diuersa à plerisq; alijs, sicuti vitæ posterioris tenor liquido docuit. Ex ea mihi duo prognati sunt liberi. Priori quidem nomen est, Iustus: alter Simonides dicitur, quē

&